

పౌర ధర్మ శాస్త్రము

కర్త :

డా॥ ఆర్. వి. రావు, M. A. Ph. D.

(Joint Director Commerce and Industries)

ప్రచురణ :

ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు,

తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాదు.

ముద్రణ:
శివాజీ ప్రెస్,
సికింద్రాబాద్.

తొలి పలుకు

విద్యద్యర్థులును నాచిర మిత్రులును నగు శ్రీ ఆర్. వి. రావు గారిచే రచింపబడిన “పౌరధర్మశాస్త్రము” నకు తొలిపలుకు వ్రాయు నవకాశమును పొందుట నాకు చాల సంతోష ప్రదమగు కార్యము.

పౌరధర్మములను గురించిన యొక గ్రంథమును “ఆంధ్ర చంద్రికా గ్రంథమాల” కొరకు వ్రాసి యిచ్చుటకు నేను కొంతకాలము క్రింద శ్రీ రావు గారిని ప్రార్థించి యుంటిని. వారు నా కోరికను మన్నించి యీ గ్రంథమును వ్రాసి నాకుపంపి యుండిరి. కాని దానిలో కొన్ని మార్పు లవసరముగా ఛావీంపబడినందున అది నెంటునే ముద్రితము కాజాలక పోయెను. ఇప్పుడు ఆ గ్రంథము ప్రఖ్యాత సంస్థయగు ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు హైదరాబాదు వలన ప్రకాశిత మగుచుండుట ప్రశంసింప దగి యున్నది.

నేటి కాలమున, పౌరధర్మములను గురించిన జ్ఞానము మన దేశమున- ముఖ్యముగా తెలంగాణమున-జనసామాన్యమున మూల మూలల వ్యాపించుట ఎంత యవసరమో వివరింపవలసిన పనిలేదు. రాజకీయ పరిజ్ఞానమునకు పౌరధర్మ శాస్త్రముతో నెట్టి సన్నిహిత సంబంధముకలదో సర్వజన విదితము. ఇట్టి యుత్తమ విషయమున సామాన్యులగు వారికి నుబోధకమగు చక్కని పుస్తకమును, బహు కార్యనిమగ్నులగు గ్రంథకర్త మహాశయులు శ్రమచేసి వ్రాసి యిచ్చుటయు, ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు వారు దానిని ప్రకటింప బూనుటయు జరుగుచున్నది. కనుక మీరు మన దేశమునకును, భాషకును గొప్ప సేవ జేయుచున్నారనుట నిర్వివాదాంశము.

పౌర ధర్మశాస్త్రము, హైస్కూలు విద్యా విధానమునందు నిర్బంధముగను, విశ్వ విద్యాలయ శిక్షణముయొక్క ప్రవేశ పరీక్ష

(Pre-University examination) కు విచ్చిక్ముగను పఠనీయముగా విధించబడి యున్నందున ఈ గ్రంథము ఆంధ్ర విద్యార్థులకు గూడ చాల ఉపయోగ పడుననుట నిస్సంశయము.

కనుక ఈ పుస్తకము వలన లాభము విద్యార్థులును, తది తరులును-అందరును-పొందెదరని ఆశించుచున్నాను.

“ఆంధ్ర కుటీరము”
 హైదరాబాదు.
 ౨౭-౯-౧౯౫౬

}

మాడపాటి హనుమంతరావు.

ఉ పో ద్ధా త ము.

అమెరికా అధ్యక్షుడు అబ్రహాంలింకన్ నిర్వచించిన “ప్రజలచేత, ప్రజలకొరకు ఏర్పరుప బడిన ప్రజాప్రభుత్వములు” నేడు ప్రపంచమునందు దాదాపు అన్ని దేశములందును సాగుచున్నవి. అట్టి ప్రభుత్వము మన భారతదేశమునందును నెలకొల్పబడి నడచుచున్నది.

ప్రజలకొరకు, ప్రజలచేత నిర్మించబడిన ప్రభుత్వమును నెలకొల్పవలయునను ఆశయము పవిత్రమైనదే. కాని దీని నాచరణలోనికి తెచ్చుటలో పెక్కు కష్టములు గలవు. ప్రజలు తమతమ హక్కులను గుర్తెరుగనిచో పశుప్రాయులగుదురు. తమ బాధ్యతలను తెలిసికొననిచో సంఘ విచ్ఛిత్తిని కొని తెచ్చుకొందురు. ప్రజల “హక్కులు, బాధ్యతలు” అను రెంటిని గూర్చి నచ్చచెప్పటకై చిరకాలమునుండి మహనీయులనేకులు ప్రయత్నించుచున్నారు.

నేటి పిన్నలు రేపటి పౌరులు. వారు తమ కర్తవ్యములను సమగ్రముగా నిర్వర్తించునట్లు చేయుటయే విద్యాలయముల ప్రధానాశయము. అందువలన పౌరధర్మ శాస్త్రము తప్పక చదువవలసిన విషయము. ఇంతటి ప్రాముఖ్యముగల యీ శాస్త్రమును, విద్యార్థులు కేవలము పరీక్షలయందు తీర్థులగుటకు మాత్రమే కాక, జీవితమునందు తీర్థులగు నుద్దేశముతో కూడ పఠింపవలయును. అట్టి కుతూహలమును రేకెత్తించుటయే యీ పుస్తకముయొక్క ముఖ్య ఆశయము.

ఈ ప్రజాస్వామ్య యుగమున ప్రజలలో విజ్ఞానతృప్తి అధికమగుచున్నది. సులభశైలిలో, విషయము సుబోధకమగు నట్లు ప్రజాధర్మములను నిర్వచించు గ్రంథములు నేడు అత్యవశ్యకములు. ఎక్కువవెల గల పెద్ద గ్రంథము లాతృప్తిను తీర్చజాలవు. కావున ప్రజానీకమునకు వైజ్ఞానికముగను, ఆర్థికముగను అందుబాటులో నుండుటకై యీ గ్రంథమును రచించుట జరిగినది.

భారత ప్రజలలో పౌరధర్మములయెడ శ్రద్ధ, వానిని నిర్వర్తింపవలె ననియెడి పట్టుదల యేర్పడినయెడల అది భారతదేశము నిత్యకళ్యాణము, పచ్చతోరణముగ నుండునట్లు చేయుటయే కాక, ప్రపంచసౌభాగ్యమునకే నాంది ప్రస్తావన కాగలదు.

ఈ గ్రంథము వ్రాయుమని బ్రహ్మశ్రీ ఆంధ్రపితా మహా శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావుగారు కొన్ని సంవత్సరములక్రిందట నన్ను కోరిరి. కారణాంతరముల వలన వెంటనే అట్లుచేయుట వీలుపడకుండెను. వారి ప్రోత్సాహమునకు నా ధన్యవాదములు. మరియు నా మిత్రులు శ్రీ డాక్టర్ మారేమండ రామారావుగారు కూడ తొందరలో యీ గ్రంథము వ్రాయుటకు ఎంతో తోడ్పడిరి. వారికి కూడ నా వందనములు.

రాంపల్లి విశ్వేశ్వరరావు,

విషయ సూచిక

ప్రకరణము

వివరణము

పుట

ఉపోద్ఘాతము

ఒకటి.	...	పౌరధర్మ శాస్త్రము - ఆచార్యకత	1
రెండు.	...	మానవసమాజము - దానివరికామము	6
మూడు.	...	మానవసంఘ నిర్మాణము.	9
నాలుగు	...	రాష్ట్రము - మానవసమాజము -	
		పౌరమేష్ట్యము	15
అయిదు.	...	సంఘమునందలి వివిధవర్గములు	19
ఆరు.	...	పౌరసత్వము - హక్కులు - బాధ్యతలు	22
ఏడు.	...	పౌరునిహక్కులు - బాధ్యతలు	36
ఎనిమిది.	...	ప్రభుత్వస్వరూపము - వివిధశాఖలు	44
తొమ్మిది.	...	ప్రజాస్వామికము లేక ప్రజా	
		స్వామ్య విధానము	52
పది.	...	రాజకీయవర్గములు	60
పదకొండు.	...	స్థానికసంస్థలు	63
పన్నెండు.	...	ఓట్లు - ఎన్నికలు	65
పదుమూడు.	...	ప్రజాభిప్రాయము	70
పదునాలుగు.	...	దారిద్ర్యము - వ్యవసాయము - పరిశ్రమలు - సహకార సంఘములు	73
పదునైదు.	...	కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులు	83
పదునారు.	...	విద్యావిధానము	86
పదునేడు.	...	ప్రజారోగ్యము	89
పదునెనిమిది.	...	హిందూచేశ పరిపాలనము	92
పందొమ్మిది.	...	ప్రపంచశాంతి	102
ఇరువది.	...	మనవిద్యుత్తధర్మములు	105

స వ రణ లు

పుట	బంఠి	తప్ప	ఒప్పు
71	16	ప్రజలకు	ప్రభుత్వమునకు
102	10	మొనటి	మొదటి
„	20	దశాద్దము	దశాబ్దము
104	18	“అందు వ్యక్తియొక్క హక్కులు నిర్వచింప బడినవి” అను వాక్యము పొరబాటున ఆ స్థలమున పడినది. దీనిని కొట్టివేయవలెను.	
105	10	Rupublic	Republic

ఆటనట విరామ అర్థ విరామ చిహ్నములు అస్త
వ్యస్తముగ పడినవి. సందర్భాను సారముగ వానిని
సవరించుకొన గోరుచున్నాము.

మొదటి ప్రకరణము

పౌరధర్మ శాస్త్రము—ఆవశ్యకత'

ఆర్థిక సాంఘిక రాజకీయ రంగములలో అతి త్వరిత గతినీ మార్పులు వచ్చుచున్న యీ రోజులలో, పౌరసత్వ ధర్మమననేమి? పౌరసత్వావ్యయము లెట్టివి? అను నంశములను పత్తి పౌరుడును గ్రహింపవలసియున్నది. అందును ప్రజాస్వామిక రాజ్యాంగమునందు పౌరుని బాధ్యతలు మరియు ముఖ్యమైనవి. వాస్తవముగ ప్రపంచ పురోభివృద్ధి సరియైన పౌరసత్వావ్యయములను నిర్ణయించు కొనుటపై నను, వాటిని అమలు జరుపుటపై నను ఆధారపడి యున్నది. పౌరధర్మ శాస్త్ర మీ సందర్భమునం దెక్కువగ నుపకరింప గలదు.

నిర్వచనము:- సివిక్స్ అను ఆంగ్లేయపదము (ఇది పౌరధర్మ శాస్త్రమునకు ఆంగ్లము) “సివిన్” అను లాటిను భాషాపదమునుండి యేర్పడినది. ‘సివిన్’ అనగా ‘పౌరుడు’ అని అర్థము. పౌరుని ధర్మములను నిర్ణయించు శాస్త్రమే “సివిక్స్” లేక “పౌరధర్మ శాస్త్రము”.

పూర్వము గ్రీసు దేశమున నగర రాష్ట్రములు (సిటీ స్టేట్సు) వర్ధిల్లినవి. ప్రతి పట్టణరాష్ట్రమును నిర్ణీతమైన కొంత ప్రదేశమును కలిగి, తక్కిన పట్టణములతో రాజకీయాది సంబంధములను సాగించుకొను చుండెడిది. అట్టి రాష్ట్రమునందు నివసించువారిని సిటిజన్స్ లేక పౌరులు అని పిలుచుచుండెడిది. కాని యీనాడు సాంఘిక రాజకీయములగు హక్కులు

ననుభవించు ప్రతిస్పృక్తిని మనము పౌరుడు అని పిలుచు చున్నాము.

“పౌరుని నాంఘిక, జైజ్ఞానిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, మత విషయము లన్నిటిని ప్రాంతీయముగను, జాతీయముగనే గాక, మానవకోటి కంతటికిని సంబంధించినవిగ చర్చించి, వాటి గత చరిత్రను, వర్తమాన స్థితిని తెల్పుటయే గాక భవిష్యత్తును గూడ శాసించు సాంఘిక శాస్త్రముయొక్క ముఖ్యమైన భాగమే పౌరధర్మ శాస్త్రము.” అని ఇ. ఎమ్. వైటు అను రచయిత సివిక్సును నిర్వచించెను. “దండనీతి పైననే లోకయాత్ర ఆధారపడి యున్నది.” అని ఆచార్య చాను క్యుడు తన ఆర్థశాస్త్రమున తెలిపియుండెను.

ఆవశ్యకత:-మానవుడు పరిపూర్ణుడు కాడు. అతనిలో మంచి చెడ్డలు కలిసియుండును. పరిసరములతో తన సంబంధము నెల్లప్పుడూ కొనవలెనో, జీవితరంగము లన్నిటియందును తన బాధ్యత యెట్టిదో, పౌరధర్మశాస్త్ర మాతనికిబోధించును.

మానవుడు తనయందలి మంచిని పూర్తిగ నుపయోగించుకొని, పరిసరములతో వైరుధ్యము నేర్పరచుకొనక సమగ్రముగా తన సామర్థ్యముల నుపయోగించుకొనుట ఎట్లొ పౌరధర్మ శాస్త్రము తెలుపగలదు. రాజ్యాంగము నందతని హక్కులెట్టివో, బాధ్యతలెట్టివో పౌరునికి తెలియజేయగల శాస్త్రమే పౌరధర్మ శాస్త్రము. కుటుంబము, జాతి, పట్టణము, దేశము — వీటియెడ తన ధర్మమేదియో, విధి యెట్టిదో, పౌరునకు యీ శాస్త్రము బోధించును. సంకుచితమగు నాలో

చనలను విడనాడి, అంతర్జాతీయ దృక్పథము నలవరచుకొనుటకు యీ శాస్త్రము తోడ్పడగలదు. కాన సత్పథమును, సరియైన నడవడిని బోధించు శాస్త్రమే పౌరశాస్త్రము లేక పౌరధర్మశాస్త్రమని మనము నిర్వచింప వచ్చును.

తక్కిన సాంఘిక శాస్త్రములతో పౌరధర్మశాస్త్రము

యొక్క సంబంధము

ప్రతి శాస్త్రమును కొన్ని సామాన్యసత్యములను బోధించును. ౧. విశేషములైన విషయములనుండి సామాన్య ధర్మములను గ్రహించి సామాన్య ధర్మములను గూర్చుట. ౨. కొన్ని సామాన్య సూత్రములకు అనేకములైన తార్థాణముల నిచ్చుచు విశేష విషయములనేర్పరచుట. అను రెండు పద్ధతుల నవలంబించి ప్రతిశాస్త్రమును తన శాస్త్రభాగముల నభివృద్ధి చేయును. కొన్ని సాంఘిక సామాన్యసత్యముల బోధించు శాస్త్రము సాంఘిక శాస్త్రము (సోషియాలజీ). పౌరధర్మ శాస్త్రము, సాంఘిక శాస్త్రము యొక్క ఒక అంగమగుటచే రాజకీయ శాస్త్రము, నీతిశాస్త్రము, అర్థశాస్త్రము, చరిత్ర మున్నగు నితర సాంఘిక శాస్త్ర శాఖలతో సంబంధము కలిగియున్నది.

పౌరధర్మ శాస్త్రము - రాజకీయ శాస్త్రము:- రాజ్యాంగము, ప్రభుత్వము, పరిపాలన మున్నగు విషయములను గూర్చి తెలుపునది. రాజకీయ శాస్త్రము రాజకీయముగా వ్యక్తియొక్క నడవడికను శాసించును. పౌరుని హక్కులు,

బాధ్యతలు. ప్రజాస్వామికముగాగల రాజ్యాంగ విధానములు, సమాజము, సంఘ పరిణామము ప్రభుత్వము యొక్క ఉత్పత్తి మున్నగు అంశములను పౌరధర్మ శాస్త్రము, రాజకీయ శాస్త్రము కూడ చర్చించును. కాన పౌరధర్మ శాస్త్రము రాజకీయ శాస్త్రమున ఒక భాగము మాత్రమని చెప్పజాలము కాని, రెండింటికీని దగ్గర సంబంధము కలదనుట మాత్రము నిజము.

పౌరధర్మశాస్త్రము - నీతి శాస్త్రము:- ఏది సత్ప్రవర్తన, ఏదికాదు; ఏది నీతి, ఏది అనినీతి అను విషయములను చర్చించు శాస్త్రము నీతి శాస్త్రము. మానవుని సత్ప్రవర్తన కంటెటికిని బాధ్యత వహించు నీతి శాస్త్రముతో సంకుచితములైన అవధుల నన్నిటిని అతిక్రమించి అంతర్జాతీయతను కూడ అలవవరచు కొనునటుల పౌరుని వర్తనమును నిర్ణయింపగల పౌరధర్మ శాస్త్రమునకు దగ్గరి చుట్టరికమని చెప్పక తప్పదు.

పౌరధర్మశాస్త్రము - ఆర్థికశాస్త్రము:- వస్తువుల ఉత్పత్తి, పంపకము, వినియోగము అను విషయములను బోధించునది ఆర్థికశాస్త్రము. పౌరుడు రాజకీయ చైతన్యముగల వ్యక్తిగా నుండినంత మాత్రమున సమగ్రమైన వ్యక్తిగా నేరడు. అతడు ఆర్థిక రంగములలో కూడ (ఉదాహరణకు) పన్నుల విధానము మున్నగు విషయములకు సంబంధించినంతవరకు నైనను జ్ఞానము నలవరచుకొనవలెను. కాన సత్పౌరునికి అతని విధులను స్పష్టీకరించుటకు ఆర్థికశాస్త్రము తోడ్పడగలదు.

పౌరధర్మశాస్త్రము-చరిత్ర:- పౌరధర్మ శాస్త్రము

తన సామాన్య సత్యములయొక్కయు, ఆశయములయొక్కయు
 పరిణామమును చరిత్ర నుండియే గ్రహించును. పౌరసత్వా
 శయముల గతమును అపగాహన చేసికొనిన గాని నాటిభవిష్య
 త్తను నిశ్చయింపజాలము; విలువకట్టజాలము. రాజకీయ
 శాస్త్రము వంటి తక్కిన నాంఘిక శాస్త్రములకు నెలెనే
 పౌరధర్మశాస్త్రమునకును చరిత్రయే మూలాధారము.

రెండవ ప్రకరణము

మానవ సహజము—దాని పరిణామము

మానవుడు సంఘజీవి. సంఘమున జీవించుట అతని సహజ గుణములలో నొకటి. అనాది నుండియు సాంఘిక వైతన్యముతో జీవించుట కతడలవాటు పడియున్నాడు. మానవత్వమునందలి యీ సహజ గుణమునే అరిస్టాటిల్ అను గ్రీకు తాత్వికుడు స్పష్టీకరించెను. కొన్ని జంతువులు సహజముగ మందలు మందలుగ జీవించును. సంఘీభావము, పరస్పర సహకారము, జీవితమునందలి పోరాటమున కత్యవసరములగుటచే అట్లు గుంపులుగ బ్రతికిన జంతువులే ప్రకృతితో పోరాడి గెలువగల్గినవి. సహజముగ సంఘ జీవనము నలవరచు కొనని జంతువు లేనాడో నశించిపోయినవి. కీటకములలో చీమలును తేనెటీగలును జంతువులకంటే ఉన్నతమైన సంఘ నిర్మాణమును కల్గియుండి పరస్పర సహకారముతో కూడిన ఉదాత్త జీవనమును గడుపుచున్నవి. తేనెపట్టునందు వేరువేరు పనులకు కొన్నికొన్ని యీగలు నియోగింపబడి రాణి యీగ ఆధ్వర్యమున కర్మవిభాగ క్రమమున పని చేయుచు తేనెటీగల వలన అభివృద్ధి చెందును. చీమలు పాలనాసంగు ఒక రకమైన ఆవులను కూడ కూర్చుకొనగల్గి వాటి వలసలయందు బానిసత్వమును కూడ స్థాపింపగలిగినవి.

మానవ సంఘ పరిణామమునందలి దశలు - అట్టి

పరిణామమునకు కారణములు

సృష్టిలో అత్యుత్తమమైన స్థాయికి చేందిన వాడగుటచే

మానవుడు ఉన్నతము, ఉదాత్తము నగు తన మేధాసంపద
కారణముగ నాగరికతను నిర్మించి అతిక్లిష్టమైన నిర్మాణము
గల మానవ సమాజమును స్థాపించియున్నాడు. ఈ మానవ
సమాజ పరిణామమునకు కారణము మానవత్వమునందు
సమాజముగ గల సంఘజీవనశక్తియే అయిఉన్నది. నాగరిక
సమాజము స్థాపింపబడుటకు పూర్వము అతడు ప్రకృతితో
పోరాడి సంపూర్ణ విజయమును బడయుటకు ఇదియే కార
ణము. తన సంపదను అన్ని విధములుగ వృద్ధిచేసికొనిన మాన
వుడు క్రమముగ జనాభా అభివృద్ధి చెందుటతో, క్రమమైన
శ్రమ విభాగము డివిజన్ ఆఫ్ లేబర్ పై నాభారపడిన ఆర్థిక
వ్యవస్థను నిర్మించి ప్రత్యేకములగు పనులకు, ప్రత్యేకమైన
మేధాసంపత్తి, అభిరుచిగలవారిని నియోగించుచు వచ్చెను.
క్రమముగ భాషయు, సారస్వతమును వృద్ధిచెంది, మానవుడు
నాగరికుడయ్యెను.

మానవ సమాజ పరిణామమునకు తోడ్పడినవాటిలో
మతము ముఖ్యమైనది. ఆదిలో మానవుడు ప్రకృతి శక్తులకు
పూర్తిగ భయపడి వాని ప్రసన్నతకై బలుల నిచ్చుచుండెను.
మేధస్సు పూర్తిగ వికసించని ఆ రోజులలో కలలకు అతడు
చాల ప్రాముఖ్యము నిచ్చుచుండెను. కలలకు ఆర్థము చెప్ప
గల ఒక ప్రత్యేకమైన పూజారుల కులము వ్యాప్తిలోనికి
వచ్చినది. నాగరికత అభివృద్ధి చెందినకొలదియు నతడు ప్రకృతి
శక్తులకు దైవత్వము నారోపించుచు ఆ దైవముల నారాధించు
టకు మంత్రతంత్రములను కూర్చుకొనెను. పెద్దపెద్ద నగరము
లను, రాజ్యములను స్థాపించి, తన మతమునందుచెప్పు కొన
తగిన మార్పులను తీసికొనివచ్చుట మానవ సంఘ పరి

శామమునందలి తరువాతి దశలు. నాగరికతావతరణమునకు ఇది ఉపఃకాలము. వేదములు రచించిన అర్కులు; జెండు అవెస్టాక ర్తలైన పర్షియనులు, హెల్లెన్నిస్టిక్ నాగరికత నిర్మించిన పగన్ గ్రీకులు వర్ణింపబడిన రోజులివి.

అన్నిటికి మించి మానవ సంఘాభివృద్ధికి కారణభూతము లైనది. అందరికి తన కుటుంబమునందు గల మక్కువ. స్వజాతియందును, స్వసంతతియందును అతనికి గల ప్రేమయే కుటుంబములును, కులములును, జాతులును అభివృద్ధిపొందుటకు గారణమయ్యెను. మానవ నాగరికతాసౌధమునకు ప్రాధాని అతనికి స్వపర్గమునందుగల అభిమానమే.

మూడవ ప్రకరణము

మానవ సంఘ నిర్మాణము

మానవసంఘనిర్మాణమునకు మనము యీ క్రింది యంశములను కారణములుగ పేర్కొన వచ్చును.

గార్హస్థ్యధర్మము:- గార్హస్థ్యము పురుష సహజ ధర్మము. అనాది నుండియు, మానవుడు స్వజనాభివృద్ధికి వివాహమును సమాజము సంపది ముఖ్యసంస్థగా అంగీకరించి యున్నాడు.

సంతతియందు పేరీమ:- గృహస్థధర్మము స్వజాతి వృద్ధికి తోడ్పడగ మానవసంతతి పరంపరలుగ పెరుగును. అంతట క్రమముగ కుటుంబములు, జాతులు నేర్పడును. నాగరికతను నిర్మించు మానవుడు ఆ స్త్రీని సంపాదించుచు విశిష్టములైన ఆర్థిక వ్యవస్థలను నిర్మించుకొనుచు సంపదను పెంపొందించుకొనును.

ఆస్తి - వారసత్వము:- తల్లిదండ్రులకు తమ బిడ్డల యందు సహజముగ గల ప్రేమయే శ్రమించి పనిచేయుటకు, ఆస్తులను సంపాదించి వాటిని తమ పిల్లలకు సంక్రమింప జేయుటకు కారణమగును. వ్యక్తులపట్ల వర్తించినట్లే జాతుల విషయమునను సంపద యొక్క అభివృద్ధి జరిగెను.

స్వజాతిపైగల అభిమానము:- ఒకే భాషను మాట్లాడుట, ఒకే నాగరికతను సంస్కృతిని గల్గియుండుట, ఒకే దేశమున నివసించుట జాతులు అభివృద్ధి చెందుటకు కారణముల

గును. స్వజాతీయులలో ఒకరిపై నొకరికి గల అభిమానము మానవ సమాజ పరిణామమునకును, అభివృద్ధికిని ముఖ్యము.

రక్త సంబంధములు:- జాతులను కలిపి, ఒకే జాతిని ఒకే రాష్ట్రము నందుంచుటకును, మానవ చరిత్రలో సంఘటిల్లిన అనేక దారుణ సంగ్రామములకును, జాతులమధ్య బాంధవ్యమును గలుపునదియు, పెంపొందింప చేయునదియు నగు రక్త సంబంధమే కారణము. నాజీ, జర్మనీ నేత హిట్లరు లేవనెత్తిన “ఆర్యనుల ఆధిక్యత” అను నినాదము దీనికి తార్కాణము.

మతము:- మానవ సమాజ పరిణామమునందు మతము నిర్వహించిన పాత్ర అతి ముఖ్యమైనది. మత చరిత్రయే మానవ సమాజచరిత్ర అని చెప్పవలయును సత్యదూరము కానేరదు. ప్రకృతిశక్తులకు భయపడి ఆదిమానవుడు నిర్మించుకొనిన ప్రాకృతమతము (నేచురల్ రెలిజియన్) సహితము మావునని విజ్ఞానము క్రమముగా మానవసమాజము వృద్ధి చెందుటకు తోడ్పడును.

భౌతిక పరిస్థితులు:- శీతోష్ణస్థితి, సహజసంపద, నదీనదములు, అడవులు, కొండలు, ఎడారులు మున్నగు భౌతిక పరిస్థితులు జాతులయందు ప్రత్యేక లక్షణముల నేర్పరచి, జాతుల పరిణామములకు దోహదమిచ్చెను.

సాంఘిక దృష్ట్యా మానవసంఘమును సమాజము (సొసైటీ) అని పిలిచినచో రాజకీయ దృష్ట్యా రాష్ట్రము అని అనవలెను. రాజకీయ దృష్ట్యా సంఘ నిర్మాణమే రాజ్యాం

గము. రాజ్యాంగముయొక్క పరిణామములో నాగరికతా
వాతావరణమున మానవసంఘము పొందిన ఒక ఉన్నతమైన
స్థితి గాప్రము. మానవ సమాజమునకును, రాష్ట్రమునకును
గల పరస్పర సంబంధమును తారతమ్యమును క్రమముగ పరి
శీలించుము. మానవ సంఘమునను, రాజ్యాంగమునను జరిగిన
పరిణామము నందలి దశలను ఇట్లు పేర్కొనవచ్చును.

కుటుంబము:- మానవ సమాజ పరిణామము నందలి
ప్రథమదశ కుటుంబము. గార్హస్థ్యధర్మమును నెఱపు స్త్రీ
పురుషులు తమ సంతతితో గూడి ప్రత్యేకముగ నివసించుటతో
కుటుంబము లేర్పడినవి. ఈ కుటుంబములు తల్లి లేక తండ్రి
యాజమాన్యమున వర్తించెను, తండ్రి యజమానిగను, సర్వాధి
కారిగను గల కుటుంబములుగల సంఘమును పితృపాలకము
అని సాంఘిక శాస్త్రజ్ఞులు పేర్కొందురు. పితృపాలక సమా
జమునకు పూర్వము తల్లి యజమానిగను, సర్వాధికారిగను
ఉండిన మాతృపాలక సమాజము కలదని కొందరి శాస్త్రజ్ఞుల
వాదన.

కులములు:- రక్తసంబంధముగల కొన్ని కుటుంబములు
కలసి కొన్ని కులములు ఏర్పడినవి. దీనితో మానవ సమాజ
చరిత్రమునందలి తరువాతి దశ ఆరంభమాయెను.

తెగలు:- జనాభా అభివృద్ధి చెందుటతో రక్త బంధు
త్వముగల మతముల సంఖ్యకూడ పెరుగును. ఇట్లు పరస్పర
భాంధవ్యముగల కులము లనేకములు కూడి ఒక తెగ
యేర్పడును.

దేశము - ప్రజ:- ఒక దేశమునకు చెందిన ప్రజ ఒక నిర్ణీతమైన సంస్కృతికి చెందినవారుగ నుందురు. దేశీయత ౧౮౮౯ లో ఫ్రెంచి విప్లవముతో నుద్భవించి ఇటాలియను, జర్మను రాజ్యములు క్రమముగా ఏక రాజ్యము లగుటతో పెంపొందెనని చెప్పవచ్చును. ఈనాడు భారతదేశ వాసుల నందరిని భారతీయులుగ మనము పరిగణింతుము. మానవ సంఘ పరిణామములో మనము మొట్టమొదట పేర్కొనిన మూడు దశలకును, తరువాత దశకునుగల తారతమ్యము ముఖ్యమైనది. ఆదిమ కాలమున వేరువేరు కుటుంబములను, కులములను దగ్గరకు చేర్చిన సంబంధము రక్తసంబంధము. కాని, ఆనాటి జనులు ఏకరక్త బంధువులుగ వ్యవహరించి రనుటయు, ఒకే జాతికి చెందినవారుగ గర్వించి జీవించిరనుటయు చరిత్రకు అందిన సత్యముకాదు. నాగరికత నిర్మింపబడని ఆ రోజులలో వారి జీవనము వేరు. ఈనాడు ఒకే దేశవాసులుగ ప్రజలు అవలంబించు ఆశయములు వేరు. సాంఘిక శాస్త్రజ్ఞులు యీ రెండు స్థితులలోని మనస్తత్వములందలి వ్యత్యాసమును ముఖ్యమైనదిగ పరిగణింతురు.

ఈ అధ్యాయమును ముగించుటకు ముందు మానవ సమాజాభివృద్ధిపై భూగోళ పరిస్థితుల ప్రాబల్యమేమో పరిశీలింతుము.

భూమ్యుపరితలము:- నదులు, అడవులు, కొండలు, ఎడారులు మున్నగువాని ప్రాబల్యము మానవ సమాజాభివృద్ధిపై ఎన్నదగినదిగ నుండును. ఆదిమానవుడు కొండ గుహలలోను, అడవులలోను నివశించుచు వేటాడి తన

ఆహారమును సంపాదించి దానిని అపకర్మముగనే భుజించి జీవించుచుండెను. నాగరిక మానవులు నదీప్రాంతములయందే నివసించుచుండిరి. యూఫ్రేటిసు, టైగ్రిసు నదుల నడుమ స్థాపింపబడిన సెమెటిక్ నాగరికత, నైలునదీ ప్రాంతమున వర్ధిల్లిన ఈజిప్టు, సంస్కృతి, భారత దేశమునందలి సింధునదీ ప్రాంతసంస్కృతి, ఆర్యులు గంగానదీ మైదానమున స్థాపించిన ఉత్కృష్ట నాగరికతలు ఇందులకు తార్కాణములు.

శీతోష్ణస్థితి:- ఒక దేశములోని వారి శరీర తత్వమును, మన స్వత్వమును నిర్ణయించుటలో శీతోష్ణస్థితి ప్రముఖ పాత్ర వహించుననుట సత్యమారము కానేరదు. పరస్పర ప్రాంతములలోనివారు శరీర ధార్మ్యముగలవారై యుందురు. శీతల దేశీయులు బలశాలురుగను, కష్టపడి పనిచేయువారుగను, సులభముగా అలసట చెందనివారుగను ఉండురు. మైదానములపై నివసించువారి మన స్వత్వము విశాలముగా నుండును. గంగానది మైదానమున నివసించు ఋగ్వేద కర్తలైన ఆర్యులు ఉదాత్తమైన భగవత్తత్వమును కీర్తించుట ఆశ్చర్యకరమైనది కాదు.

సహజసంపద:- నాగరికత ప్రభవించిన మొదటి రోజులలో వ్యవసాయమునకును, సరకుల ఉత్పత్తికిని తారతమ్యము లేని ఆర్థిక పరిస్థితులుగల కాలమున, నదీప్రాంతములయందే ప్రపంచ చరిత్రయందలి నాగరిక రాజ్యము లన్నియు నిర్మింపబడి వర్ధిల్లినవి. మానవ సమాజ పరిణామ చరిత్రలో టైగ్రిసు యూఫ్రేటిసు, నైలు, గంగా, సింధు నదులు నిర్వహించిన, ప్రముఖపాత్ర ఇది వరకే చదివియుంటిమి. ఆస్ట్రేలియాలోను,

అఫ్రికాలోను మెక్సికోలోను గల బంగారు గనులు యూరోపి
యనుల చరిత్రలో ఎట్టి మార్పును తీసికొనివచ్చినది పారి
శ్రామిక విప్లవమునకును, యూరోపియనులు వలసలు స్థాపిం
చుటకును ఇది ఎట్లు దారితీసినది చరిత్ర విద్వార్థు లందరును
గమనింపతగిన విషయము.

ప్రకృతి:-మానవ మన స్వత్వముపై ప్రకృతి శక్తులకు
గల ప్రభావము ప్రబలమైనది. ఆదిమ మానవునకు ప్రకృతి
యందలి భీభత్సమే మనోగతమై అతడు భీతిల్లి, వాని ఉప
శాంతికి బలులను ఏర్పాటుచేయుట ప్రథమ దశ. కాని,
తరువాత నాగరిక మానవుడు ఆ ప్రకృతి శక్తులకే దైవత్వ
మారోపించి పూజించెను. ప్రపంచ విజ్ఞాన చరిత్రలో కాల
క్రమేణ వర్ధిల్లిన తాత్త్వికుల మన స్వత్వమునకును, వారి దేశ
ముల యందలి ప్రకృతి గుహజ లక్షణములకును దగ్గర సంబం
ధము కలదు.

నాలుగవ ప్రకరణము

రాష్ట్రము : మానవ సమాజము పారమేష్వరము

ఇంతవరకును మనము మానవ సంఘ పరిణామమును సాంఘికదృష్ట్యా పరిశీలించియుంటిమి. రాజకీయముగ మానవ సంఘమునందు కల్గిన మార్పులను కూడ పరిశీలించవలసిన అవసరము కలదు. రాజకీయ కలాపములు సాగించుటకు నాగరిక మానవులు నివసించు భూభాగమునే రాష్ట్రము అని పిలుచుదు. “ఒక నిర్ణీతమైన భూభాగమందు శాసన బద్ధమగు ప్రభుత్వముగల పౌరసముదాయమే రాష్ట్రము” అని డాక్టరు వుడ్రో విల్సన్ నిర్వచించెను. ప్రాథమిక హాలందు ఉద్దేశములో “ఒక దేశమున నివసించు అశేషమైన జన సముదాయము నందు అధిక సంఖ్యాకులైన పౌరులయొక్క అభిప్రాయములు ఆలోచనలు, ఇష్టాయిష్టములు తక్కినవారి అభిప్రాయముపై ప్రాబల్యము కలిగి తద్వారా ఆధిపత్యము వహించి రాజకీయ కార్యకలాపములు కొనసాగింపబడుటయే రాష్ట్రముయొక్క లక్షణము.” “ఎచ్చట మానవుల సాంఘిక కార్యకలాపము లపై అధికారము వహించు శక్తులు గలవో అట్టి శక్తియే పారమేష్వరము. తానేవహించి ఇతర శక్తులకు లోబడి యున్నదో, అట్టి శక్తిని వహించిన మానవ సంఘ సముదాయమే రాష్ట్రము” అని ప్రాథమిక విల్సన్ అను సాంఘిక శాస్త్రవేత్త నిర్వచించెను.

పై నిర్వచనములన్నిటియందును రాష్ట్రమునకు ఆసాదించబడిన నాలుగు సామాన్య ధర్మములు మనకు గోచరించును.

౧. ఒక నిర్ణీతమైన భూభాగము ౨. అట్టి దేశమునందు నివసించు ప్రజ. ౩. నాగరిక ప్రజాసముదాయముచేత నిర్మింపబడిన సాంఘిక ప్రభుత్వము. ౪. పారమేష్వరము.

భూభాగము:- ప్రత్యేకము, నిర్ణీతమయిన భూభాగము లేక ఏ ప్రజయు రాష్ట్రము నేర్పాటు చేసికొనజాలదు. తమ పశువులకును, తమకును ఏ కాలములో ఎక్కడ ఆహారము దొరుకునో, ఆ ప్రాంతములకెల్ల పోవుచు దేశద్రిమ్మరులుగా జీవితమును సాగించిన రోజులలో మానవులు రాష్ట్రమును నిర్మింపలేకపోయిరి. కాన రాష్ట్రమునకు కావలసిన ముఖ్య లక్షణములలో భూభాగమే మొదటిది. ఇజ్రాయిలు రాష్ట్ర స్థాపనమునకు పూర్వము ప్రసంగము సంపాదించుచు చెవరి జీవించుచుండిన జ్యూలు నవీన రాజ్యాంగ చరిత్రయందు రాష్ట్రములేని ప్రజకు తార్కాణముగ నుండిరి.

ప్రజ:- ప్రజలచే నివసింపబడుటకు యోగ్యముగాని సహారా, గోరీ ఎడారులు హిమాలయ ప్రాంతములు రాష్ట్రములుగ రాజకీయ శాస్త్రజ్ఞులు అంగీకరింపజాలరు.

ప్రభుత్వము:- నాగరిక మానవ సంఘమును రాజకీయ సమాజముగ మార్చునది రాష్ట్రమునకు గల యీ లక్షణమే. నిర్ణీతమైన భూభాగముండినను అట్టి ప్రాంతమున జనులు నివసించుచుండినను వారు ప్రత్యేకమైన ఒక అధికారమునకు లోబడియుండనిదే రాష్ట్రము ఏర్పాటు కాజాలదు. ఇంటను, బయటను, ఒక దేశముయొక్క సార్వభౌమత్వమును సంరక్షించునది ప్రజలకు న్యాయమునిచ్చి ధర్మమును నెలకొల్పునది ప్రభుత్వమే.

పారమేష్ఠ్యము:- రాష్ట్రమునకు మానవ సంఘము నందలి తక్కిన ఇతర సంఘములకు గల బేధమునకు కారణము—రాష్ట్రము వాటిపై సార్వభౌమత్వమును వహించుటయే. ఒక రాష్ట్రమునందలి శ్రామికులువారి వృత్తి సంఘముయొక్క అధికారమునకు లోబడియుండి నడచుకొనవచ్చును. కాని రాష్ట్రముయొక్క ఇష్టాయిష్టములకును వృత్తి సంఘముయొక్క అభిరుచులకును సంఘర్షణ ఏర్పడినచో రాష్ట్ర శాసనమే అమలు జరుగును. రాష్ట్రమునకుగల యీ అక్షణమునే సార్వభౌమత్వము అని అందురు. సాంఘిక శాస్త్రజ్ఞులు కొందరు సార్వభౌమత్వమును రాష్ట్రమునకు తన దేశములతోడి సంబంధ బాంధవ్యములలో రాష్ట్రమునకుగల సర్వాధికారము అని రెండుగా విభజింతురు. ప్రాథమిక లాస్కీమున్నగు పండితులు, రాష్ట్రము ఇతర రాష్ట్రముతోడి సంబంధ బాంధవ్యముల విషయమున యీ సర్వాధికారమును విడనాడి ఏదేని అంతర్జాతీయ కూటమికి, అట్టి అధికారమును సంక్రమింపజేయు వఱకును ప్రపంచశాంతి కలుగజాలదని స్పష్టికరించుచున్నారు.

రాష్ట్రము : పారమేష్ఠ్యము:- “సర్వోత్తమైన ప్రభుత్వాధికారమునకు లోబడి నాగరికులైన ప్రజలు నివసించుటకు అనుకూలమైన భూభాగమే రాష్ట్రము” అని నిర్వచించినచో అట్టి రాష్ట్రమునకు గల సర్వాధికారమే సార్వభౌమత్వము. ప్రభుత్వముద్వారా చట్టములు రాష్ట్రము యొక్క ఇష్టాయిష్టములు అమలు జరుగుచుండును.

రాష్ట్రము : మానవ సమాజము :- రాజకీయముగ రాష్ట్రమునకు గల సర్వాధికారమే సార్వభౌమత్వమని. రాష్ట్రమునకు ఆపాదించబడిన లక్షణములలో ఇది చాలా ముఖ్యమైనదని, మానవ సమాజమునందలి ఇతర సంఘములకు రాష్ట్రమునకు గల బేధమునకు రాష్ట్రమునకు గల యీ లక్షణమే కారణమని తెలిసికొని యుంటిమి. మానవ సమాజమునందు వృత్తి సంఘములు, మత సంస్థలు రాజకీయ పక్షములు మున్నగు సంఘములు ఎన్నియో గలవు. మానవ సమాజ సందర్భమున ఇట్టి సంఘములన్నియు సహజభాగము లని హాబ్స్ అను నతడు వచించెను. ఇట్టి సంఘములకు రాష్ట్రమునకు గల సర్వాధికారములేదు. రాష్ట్రము కాని, యీ సంఘములయొక్క సభ్యులు రాష్ట్రముయొక్క అధికారముతో వైరుధ్యమేర్పడ నంతవరకును తమ తమ సంఘములయొక్క అనుజ్ఞలను పాలించుటకును అభిరుచులను అమలు జరుపుటకును వీలుపడును. వాస్తవముగ ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ విధానమునందే ఇట్టి స్వాతంత్ర్యము లభ్యము. ప్రస్తుతము బోల్షివిక్కు రష్యాయందును ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామమునకు పూర్వము నాజీ జర్మనీ, ఫాసిష్టు ఇటలీల యందును రాష్ట్రముయొక్క పారమేష్వర్యము అపరిమితమై యుండెను. పైన చెప్పబడిన దేశములయందు రాష్ట్రమే సమాజము. సమాజమే రాష్ట్రము. ఈ రాజ్యములలో చెల్లుబడియగు నీతి శాస్త్రము ననుసరించి రాష్ట్రమునకును మానవ సమాజమునకును బేధము గుర్తింపబడలేదు. ఇట్లు మానవ సమాజమునందలి అనేక సంఘములలో ఒకటిగా కాక రాష్ట్రమే మానవ సమాజముగా పరిగణింప బడుచుండును.

ఐదవ ప్రకరణము

సంఘము నందలి వివిధ వర్గములు.

ఒక దేశము నందలి ప్రజలును, సమాజమును కొన్ని వర్గములు లేక తరగతులుగ గాని, కులములు వర్గములుగ గాని విభజింపబడి యుండును. ఇట్టి వర్గీకరణమునకు కారణము లనేకములు.

దండయాత్ర:- ౧ ఆర్యులు హిందూదేశముపై దాడి వెడలి ద్రావిడులను నశపరచుకొని నష్టమును, నార్కనులు ఇంగ్లండును జయించి ఆంగ్లోసాక్షును జాతులపై ఆధిపత్యము వహించినప్పుడును, ఇటీవల ఆంగ్లేయులు భారతీయులను పాలించిన పట్టునను భారతదేశమునను, ఇంగ్లండు దేశమునందును ప్రజలు పాలితులు, పాలకులు అని రెండుతరగతులుగ విభజింపబడుట సంభవించెను. ఆర్యులు తాము జయించిన ద్రావిడులను దస్యులు లేక దాసులు అని న్యనహరించుచు తాము నిర్మించుకొనిన వర్ణస్థానస్థాయందు వారినినాలుగవ జాతివారుగ పరిగణించిరి. నార్కన్ విజయము కారణముగ ఇంగ్లండు చరిత్రయందును, ఆంగ్లోసాక్షును జాతులవారి హోదాయందును ముఖ్యమైన మార్పువచ్చెను. నార్కనుల నాయకుడు, మొదట విలియము ప్రేవేకపెట్టిన భూస్వామిక విధానమున ఆంగ్లో సాక్షులు క్రింది సోపానములయందే ఉండుట సంభవించెను. రోమనులు సామ్రాజ్యాధిపత్యమును నెఱపిన రోజులలో తాము ప్రభువులుగా ఒక ప్రత్యేక వర్గము నేర్పరచు కొనిరి. ఇట్లు వర్గచరిత్ర యందు దండయాత్ర నిర్వహించిన పాత్ర ముఖ్యమైనది.

ఆర్థిక పరిస్థితులు:- వర్గములు లేక కులముల నిర్మాణమునకు ఆర్థిక పరిస్థితులును చాలవరకు కారణములగును. వాస్తవముగ నార్థములు ఇంగ్లండున ప్రవేశపెట్టిన పూర్వము విధానము ఆర్థిక సంస్థయే. ఈ భూస్వామిక విధానమున భూములు కోల్పోయి కేవలము శ్రామికులుగ మాత్రమే జీవించువారు పూర్తిగా ఆంగ్లోసాక్షులను జాతివారే యై యుండిరి. రోమ్ చరిత్రయందును ప్లేబియనులు, పేట్రిషియనులు అని సమాజము వర్గీకరింపబడి యుండెడిది. ఇవి కేవలము ఆర్థిక పరిస్థితులవలన కల్గిన విభాగములు. నవీనయుగమున పెట్టుబడి దారీ విధానము కారణముగా ఆర్థిక పరిస్థితులు ప్రజా జీవితమున విశేషమైన మార్పును తెచ్చి మానవ సమాజమును పెట్టుబడిదారీ వర్గము, శ్రామికులు అని రెండుగా విభజించినది.

భారతదేశమునందలి వర్గ విభాగములు:- ఋగ్వేద కాలమునాటి ఆర్యులు కుల నిర్మాణము చేసినరీతి అతి విచిత్రమైనది. మొదట వృత్తి భేదము ననుసరించి వర్ణ విభాగము జరిగియుండెను. రాజ్యపాలన, వాణిజ్యము, వ్యవసాయము చేయు జాతులు క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులుగ వర్గీకరింపబడగా, బ్రాహ్మణులు అట్టి మానవ సమాజమునకు మేధస్సుగా నుండిరి. కాని వాళ్లు, జైన మతముల అవతరణ కాలము నాటికి ఇట్టి వర్ణక్రమ విభాగము లనేకములైన చెడుగులకు ఆలవాలమాయెను. ముఖ్యములగు నాలుగు వర్ణములేగాక ఇంకను అనేక శాఖలుగా భాగింపబడి, వివాహ భోజన విషయములలో యీ వర్ణములకు శాఖలకు చెందిన వారి నడుమ అడ్డంకులేర్పడి హిందూ సమాజమంతయు పతనస్థితికి

వచ్చుచుండుటయు చరిత్రలో వేటువేటు కాలములయందు సంస్కరణవిధానముగా వాడు సంస్కర్తలు “యుగేయుగే” జనించుటయు చరిత్ర విద్వారులు జరించు అంశమే.

అటులని వర్ణ విభాగము భారతీయులకేమియు లాభము కూర్చలేకపోయినదని కాదు. అనేక దండయాత్రలకు యీ దేశము గురిమైనప్పటికిని యీ దేశమునందలి సమాజము భిన్నభిన్నము కాక నిలచినచో అందుకు గల మెప్పు కుల విభజనకే చెందును. వృత్తి విద్యలను కళలను కుటీర పరిశ్రమల యందలి నేర్పును వంశక్రమాను గతముగ నేటికిని సమాజమున నిలచునట్లు చేసినది యీవర్ణవిభాగమే. వర్ణముల మధ్య అసూయ, ద్వేషము కల్గుట సంభవించినను పరదేశ దండయాత్ర సమయముల యందు భారతీయులందరును కలసియే శత్రువుల నెదిర్చియుండిరి. కాని నివీన సమాజమున వర్ణ విభాగము వృత్తులననుసరించి చేయుట సంభవము కాజాలదు. చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన లాభములు కల్గినప్పటికిని వర్ణవిభాగములు తొలగి అంతకన్న ఉన్నతమైన సమాజమునకు తావొసంగ వలెను.

ఆరవ ప్రకరణము

పౌరసత్వము : హక్కులు : భాధ్యతలు

పౌరసత్వభావము:- ఒక రాజ్యమునందు నివసించు ప్రజలను పౌరులు అనగా సిటిజన్స్ అని, ఇతరులు అని, రెండు విధములుగ విభజింపనగును. కొన్ని హక్కులను కలిగి యుండి, బాధ్యతలను నిర్వహించుచు ఒక రాజ్యమునందు శాశ్వతముగా నివసించుటకు వీలుగల్గిన వాడే పౌరుడు. పౌరులు కానివారు తాత్కాలికముగ తాము నివసించుచున్న దేశ ప్రభుత్వముయెడల భక్తి కలిగియుండరు. వారు ఆ దేశ మునందు అతిథులవంటివారు మాత్రమే. వీరు ఎన్నికలలో పాల్గొని ఓటు చేయుట, ప్రజాప్రాతినిధ్యము వహించుట, ఉద్యోగములు నిర్వహించుట చేయజాలరు.

తాత్కాలికముగ దేశమునందు నివసించు ఇతర దేశీయులు గాక ప్రతి రాజ్యమునందును వేరొక తరగతికి చెందిన వారు కూడ ఉండురు. వీరిని మనము సబ్ జెక్ట్స్ అని పిలువ వచ్చును. ప్రత్యేక కారణములచే పౌరులు అనుభవించు హక్కును కాని, బాధ్యతలనుకాని వీరు కల్గియుండరు. వర్తక వ్యాపారములలో దివాలా తీసినవారు, పిచ్చివాండు, తీవ్రమైన అపరాధమునకు దీర్ఘశిక్ష బడసినవారు మైనర్లు యీ వర్గమునకు చెందినవారు.

తాను శాశ్వతముగ నివసించుచున్న రాజ్యము నెడల భక్తిప్రపత్తులు కల్గియుండి ఇతరుల స్వాతంత్ర్యమునకును

హక్కులకును భంగము కలిగింపని స్వాతంత్ర్యము, హక్కులు అనుభవించుచు ఆ దేశములో తాను కల్గియుండిన ఆస్తిని ఇతరములగు రాజకీయ హక్కులను అనుభవించుచు, ఎన్ని కలలో ఓటు చేయుట, అభ్యర్థిగ నిలచుట, పెద్దఉద్యోగములు నిర్వహించుట మున్నగునవి నిర్వహించుచు ఆ దేశ ప్రభుత్వము ఒసంగు రక్షణ క్రింద జీవించుచు, ఆ రాజ్యముయొక్క ఉచ్చస్థితకాలములలో రాజ్యసంపదయందును కష్టనిష్ఠూరముల లలోను భాగస్వామి అయి హరిభక్తములను నిర్వహించు వాడే పౌరుడు.

చారిత్రాత్మకముగ పౌరసత్వభావము (సిటిజన్ షిప్) క్రిమమైన మార్పును పొందుచు వచ్చినది. అరిస్టాటిలు నిర్ణయ ప్రకారము పౌరసత్వభావము పట్టణవాసులకు మాత్రమే చెంది యుండెను. గ్రీకు రాజ్యాంగ విధానము పట్టణ రాజ్యాంగ ములుగా నుండుటయే దీనికి కారణము. ఇంతేగాక పౌరులుగ గుర్తింపబడని బానిసలు గ్రీకు ప్రజలలో ఒక భాగముగ నుండిరి. ఫ్రెంచి రవ్వకా విప్లవములు, పారిశ్రామిక ప్రపంచములోని వైతన్యము, రాజకీయ రంగములోని సంఘటనము కారణముగ పౌరసత్వ భావమునందు విప్లవకరమైన మార్పు కలుగుచు వచ్చినది. అమెరికాలో స్పెగోజాతివారి హక్కులు భారతదేశమునందు మన రాజ్యాంగము ప్రకారము యీనాటి వరకు అస్పృశ్యులుగ చూడబడిన కడజాతి వారు అనుభవించు సౌకర్యములు తెక్కిన వాశ్చాత్మ ప్రపంచమున స్త్రీలు కూడ పురుషులతో సమాన ప్రతిపత్తికే సాగించుచున్న పౌరాటము దీనికి తార్కాణము.

పౌరసత్వ భావము:- పౌరులు అనుభవించు హక్కులను మనము ముఖ్యముగ రెండు విధములుగ చెప్పకొనవచ్చును. ౧. దేశమునందలి న్యాయస్థానము లొసంగెడు రక్షణ, న్యాయము. ౨. ఎన్నికలలో ఓటు చేయుట, అభ్యర్థిగా నిలచుట మొదలగు రాజకీయ హక్కులను కలిగియుండుట.

ప్రతి రాజ్యము నందును రెండు విధముల పౌరులను మనము చూచుచున్నాము. ౧. పుట్టుకచేతనే పౌరులుగ నుండినవారు. ౨. చట్టముచేత పౌరులైనవారు. ఒక దేశమునందు జన్మించి ఆ దేశవాసులేయైన పౌరులను తల్లి తండ్రులుగా కల్గియుండిన వాడు పుట్టుకచేతనే పౌరసత్వము పొందినవాడు. పుట్టుకచే ఇతర దేశ వాసులైనను పరదేశమునందు తాము పొందియున్న పౌరసత్వమును వదలి తాము తాత్కాలికముగా నివసించుటకు వచ్చిన దేశమునందలి పౌరసత్వమును శాశ్వతముగా బడయుటకై శ్రమించి పౌరులైనవారు. పెంపకము వలన పౌరసత్వమును పొందినవారు కొన్ని విధింప బడిన విధులను నిర్వహించుటచే జన్మతః పరదేశీయులైన వారును, వేరొక దేశముయొక్క పౌరసత్వమును పొందవచ్చును. మొత్తము మీద పౌరసత్వమును పొందు విధానమును మన మిట్లు పేర్కొనవచ్చును.

పుట్టుక:- ఒక రాజ్యము యొక్క సరిహద్దులలో ఆ రాజ్య పౌరులైన తల్లిదండ్రులకు పుట్టినవాడు. ఇప్పట్టున మన మొకరి విషయమును జ్ఞప్తియందుంచు కొనవలెను. ఆంగ్లేయ న్యాయవిధానము, ప్రకారము ఆంగ్లేయ నావపైగాని, ఆంగ్లేయ విదేశ కార్యాలయమున కాని జన్మించినవారు

అంగ్లేయపౌరులే అగుదురు. అయినను జన్మతః లభించు పౌర సత్వ విషయమున ఒకే విధమైన నియమము అన్ని రాజ్యములందును కానరాదు. జర్మనీ, స్వీడన్, స్విజ్జర్లాండు దేశముల చట్టముల ప్రకారము ఏ రాజ్యపు సరిహద్దులందు పుట్టినను సరే జర్మను, స్వీడన్, స్విస్సు తల్లిదండ్రులకు పుట్టిన బిడ్డలు క్రమముగా జర్మను, స్వీడన్, స్విస్సు పౌరులే యగుదురు. ఇచ్చట తల్లిదండ్రుల పౌరసత్వముపై బిడ్డల పౌరసత్వము ఆధారపడి యున్నది. కాని అర్జెంటైనా న్యాయశాస్త్ర ప్రకారము అర్జెంటైనా యందు జన్మించిన కారణమున ఆ బిడ్డ అర్జెంటైనా పౌరుడే యగును. అర్జెంటైనా దేశీయులైన తల్లిదండ్రులకు విదేశములో జన్మించిన బిడ్డలు ఇట్లే అర్జెంటైనా పౌరులు కావాలను. ఇప్పట్లున పౌరసత్వము పుట్టిన ప్రదేశముపై ఆధారపడి యున్నది. ఆంగ్లేయ అమెరికనుల చట్టముల ప్రకారము ఇతర దేశీయులైన పౌరులకైనను, తమ రాజ్య సరిహద్దులలో జన్మించిన బిడ్డలు, తమ దేశీయులైన పౌరులకు ఇతర రాజ్యముల సరిహద్దులలోనైన జన్మించిన బిడ్డలు కూడ, ఆంగ్లేయ, అమెరికను పౌరులే యగుదురు. ఫ్రెంచి చట్టముల ప్రకారము ఫ్రెంచి పౌరులను తల్లిదండ్రులు గలవారందరు ఏ రాజ్య సరిహద్దులలో పుట్టినను ఫ్రెంచి పౌరులే యగుదురు. కాని విదేశీయులకు ఫ్రెంచి రాజ్య సరిహద్దులలో పుట్టినబిడ్డలు ఫ్రెంచి పౌరులు కావలెననిన, మెజారిటీ వచ్చిన సంవత్సరము లోగా ఒడయవలెను.

చట్టము వలన పౌరసత్వమును బడయుట:- చట్టము వలన పౌరసత్వమును ఒడయుట అనేక విధములుగా జరుగవచ్చును. ఇందు ముఖ్యమైన వానినిల్లు పేర్కొన నగును.

వివాహము:- పర దేశీయురాలైన స్త్రీ వేరొక దేశము నకు చెందిన పురుషుని పెండ్లాడుట వలన భర్త దేశమునకు సంబంధించిన పౌరసత్వమును పొందును. జర్మను దేశీయుని పెండ్లాడిన ఆంగ్లేయ స్త్రీ జర్మను దేశపు పౌరసత్వమును సంపాదించినదగును.

ఇతర దేశీయులు అందు నివసించుట:- చాలా రాష్ట్రముల యందు ఆ దేశమున చాలాకాలము నివసించిన కారణమున పర దేశీయులకు పౌరసత్వము నొసంగుదురు.

ప్రభుత్వోద్యోగములను నిర్వహించుట:- కొన్ని దేశములయందు ఉన్నతమగు ప్రభుత్వ ఉద్యోగములను నిర్వహించిన కారణముగా పౌరసత్వ హక్కులను పొందనగును.

ఆస్తులను సంపాదించుట:- మెక్సికో వంటి కొన్ని దేశములయందు భూమి మొదలగు స్థిరాస్తులను సంపాదించిన కారణముగా పౌరసత్వమును బడయవచ్చును.

ఆక్రమ సంతానము:- ఆక్రమ సంతానము మొదట తల్లియొక్క దేశమునకు సంబంధించిన పౌరసత్వమును కలియున్నను తండ్రి గుర్తింపబడిన తర్వాత తండ్రి యొక్క దేశమునకు సంబంధించిన పౌరసత్వమునే పొందును.

పెంపకము:- ఫ్రెంచి దేశమునందు ఇతర దేశీయుల బిడ్డలు మైనారిటీ దాటిన సంవత్సరములోగా ఫ్రెంచి పౌరులు కావలెనని చో ఫ్రెంచి పౌరులు కావచ్చును.

రాజ్యము శత్రు గతమగుట:- పర ప్రభుత్వము ఒక రాజ్యము నాక్రమించునెడ, ఆ రాజ్యమునందలి ప్రజలెల్లరు పౌరసత్వమునందు మార్పును పొందిన వారగుదురు.

దరఖాస్తు :- సామాన్యముగ విదేశీయులగు వారు తాము పౌరసత్వము పొందదలచిన దేశముయొడ భక్తి శ్రద్ధలు చూపెదమని ప్రమాణము చేయుచు కొన్ని నియమముల సంతృప్తి పఱచి దేశ ప్రభుత్వమునకు దరఖాస్తు చేసినచో ఆ దేశముయొక్క పౌరసత్వమును పొందగల్గుదురు.

ఇట్లు పుట్టుక వలనగాక పెంపకము వలన పౌరసత్వమును పొందుటలోను రెండు విధములగు తేడాను మనము గమనింప వచ్చును. ఇంగ్లండు దేశమునందు మంత్రీవర్గము వారొసంగు పౌరసత్వమునకు తేడా గలదు. మొదటి తరగతికి చెందిన పౌరసత్వమును Naturalization అన్నాము. రెండవ తరగతికి చెందిన Denization అనియు పిలుచుట కలదు. ఇందు మొదటి తరగతి ననుసరించి పౌరసత్వమును పొందిన పౌరుడు అన్ని హక్కులను కలిగి యుండును. కాని రెండవ తరగతివారు పీపీ కౌన్సిలు మెంబరుగా కాని, పార్లమెంటు సభ్యుడుగ గాని చక్రవర్తినుండి భూదానమును గ్రహించుటకు గాని అర్హుడు కాజాలడు. ఇట్లే ఫ్రెంచి దేశమునందును Grand Naturalization అనియు Naturalization ordinray అనియు బేధము పాటించుట కలదు. ఏ దేశమునందైనను పౌరుడు పెంపకము పొందదలచినవారు కొంత కనీసకాలము ఆ దేశము నందు నివసించుచుండుట ఆవశ్యకము. అమెరికా సంయుక్త

రాష్ట్రములయందు పెంపకము పొందిన పౌరుడు ఎట్టిరాజకీయ సాంఘిక హక్కులనేని అనుభవింపగలడు కాని, అమెరికా అధ్యక్షుడు కాని, ఉపాధ్యక్షుడు కాని కాజాలడు. ఏమైనను, చట్టము ద్వారా పౌరసత్వమును పొందదలచిన పౌరుడు తాను దేశమునందు వాటిని త్యజించి రెండవ దేశమునందు భక్తి శ్రద్ధలు కల్గియుండెదనని ప్రమాణము గైకొనవలెను. రెండు రాజ్యములలో ఒకేసారిగా ఎవ్వరును పౌరులుగా నుండ నర్హులు కారు.

పౌరసత్వము పోవుటకును కొన్ని కారణములనే చెప్ప వచ్చును. ౧. ఒక స్త్రీ పర దేశీయుడైన పురుషుని వివాహ మాడుటవలన, ౨. వేరొక దేశమునందు అత్యున్నతములైన ప్రభుత్వ పదవులందు నియోగింప బడుటవలన, ౩. ఇతర దేశ ముల నుండి బిరుదులు కిత్తాబులు బడయుటవలన, ౪. స్వదేశ మును వదలి చాలకాలము పరదేశీయులతో నివసించిన కారణముచేత, ౫. ఇతర దేశము యొక్క ప్రభుత్వమునెడ భక్తి శ్రద్ధల ప్రకటించెదనని ప్రమాణమాచరించి పెంపకము పొందుట వలన, ౬. యుద్ధశాఖలగు నైన్యము నుండి గాని నావికా దళమునుండిగాని పారిపోవుట వలన, ౭. తీవ్రమైన అపరాధముల కారణముగ దీర మగు శిక్షనుబడయువలన పౌరుడు తన పౌరసత్వహక్కులను పోగొట్టుకొనిన వాడగును. కాని పై చెప్పబడిన వాటన్నిటి యందును — తను అంతదనుక చెందిన దేశమున పౌరసత్వ హక్కులు త్యజించి, ఇతర దేశపౌరుడుగా భక్తి శ్రద్ధలు ప్రకటించి తనంతతాను పౌరసత్వమును ఒక దేశమున వదలుకొని స్వేచ్ఛగ ఇంకొక దేశమున పొందుటయే సక్రమమైన మార్గము. నవీన భారత రాజ్యాంగ విధానము

ననుసరించి ౧. భారత దేశమునందు పుట్టినవారికి, ౨. తల్లి దండ్రులలో ఎవ్వరేని భారతీయులైనవారికి, ౩. జనవరి ౨౬, ౧౯౫౦ కి పూర్వము కనీసము ౫౦ సంవత్సరమునను భారత దేశము నందు నివసించుచుండినవారికి మాత్రమేగాక, ౪. అలజడికి ఆటపట్టులైన రోజులలో పాకిస్తాన్ నుండి కాండికీకులుగా భారత దేశమునకు వచ్చినవారికి కూడ భారతత్వమును పొందు అధికార మొసంగబడెను.

సర్పొరుని లక్షణములు:- విద్యా వివేకములు కలిగి యుండి రాజకీయ పరిజ్ఞానముతో, దేశ పరిస్థితుల నవగాహన చేసికొనుచు తనకు గల రాజకీయ సాంఘిక హక్కులను సంఘ క్షేమమునకై వినియోగింపగల వ్యక్తిని మనము సర్పొరునిగా పేర్కొన వచ్చును. మంచివాడైనంత మాత్రమున కాని, దేశమునందు గొప్పవాడైనంత మాత్రముచేత గాని ఒక వ్యక్తి సర్పొరుడుగ పరిగణింప బడజాలడు. భగవద్భక్తి, సత్యసూక్తి మున్నగు సద్గుణములచే ఒక పేరుడు అలరారుచు గొప్ప వేదాంతిగా అతడు దేశమున పేరు బడయవచ్చును. మరియొక వ్యక్తి గొప్ప కవిగ గాని, వేరొకరు గొప్ప శాస్త్ర వేత్తగ గాని పేరొందవచ్చును. కాని వేదాంతిగను, కవిగను, శాస్త్ర వేత్తగను, వారెవ్వరును సర్పొరులు కాజాలరు. సర్పొరుని లక్షణములను లార్డు బైస్ను చెప్పిన ప్రకారము ఇట్లు పేర్కొనవగును.

వివేకము:- ప్రజాస్వామిక రాజ్యములో వివేకవంతు లును తెలివి తేటలు గలవారును అగు ప్రజలే రాజ్యమును

నడిపించు ఉద్యోగముల యందుండి పరిపాలనా క్రమమును సాగించుచుందురు. దేశ ఔమమును అర్థము చేసుకొని ప్రజా మోదము బడయ గల్గునవియు విజయవంతమగు నవియునైన ప్రజాశిక్షల నేర్పరచుట, అవగాహన చేసికొని అమలు పరచుట ప్రజాస్వామిక రాజ్యమునందు ప్రముఖ ప్రాత వహించుట పౌరునికి ఎంతేని అవసరము. ఇట్లు ప్రజాస్వామ్యములందు విద్యావివేకములు కల్గియున్న సత్పౌరులే దేశ ఔమము నరసిన వారై మంచి పేరు సంపాదించి, దేశ సేవయు చేయ గలిగి యుందురు.

ఆత్మనిగ్రహము:- తన బాగోగులు, కుటుంబ ఔమము మున్నగు విషయములను దేశము యొక్కయు రాజ్యము యొక్కయు ఔమముల, తరువాత వానిగనే భావించువాడే సత్పౌరుడగుట వలన అట్టివానికి ఆత్మనిగ్రహ మెంతేని అవసరము. ఇదిగాక ప్రజామోదము, ఎన్నికలు, ప్రజాసమూహము వాటి పైననే ఆధారపడి విజయవంతమగు ప్రజాస్వామిక రాజ్యములలో “ఎటుగాలివీచిన” అటు లాగుకొని పోబడువాడు సత్పౌరుడు కాజాలడు. తుచ్ఛములును, సంకుచితములును అగు ఆశలకు వశపర్తిగాక వివేకముచే దేశ ఔమము నరయగల్గెడి తెలివితేటలు గలవాడే సత్పౌరు డనబడుటకు అర్హుడు.

కర్తవ్యముయెడల శ్రద్ధ:- ప్రతి పౌరుడు తనకు విధింపబడిన హక్కులను అనుభవించ నర్హమైన బాధ్యతలను సమగ్రముగను సంపూర్ణముగను అర్థము చేసికొనినవాడే సంకుచితములగు ఆశలను జయించి దేశ ఔమమున కవసరమగుచో

తన జ్ఞేయమును బలిదానము గావించి సత్పౌరుషుగా అందు ఉన్నతోద్యోగముల నిర్వహించి లంచగొండియు, ఆశ్రితులనువారు పొందుటకు అర్హతతేని ఉద్యోగములను బసంగి ఆదరించువాడును గాక విద్యుక్తధర్మమును నెఱవేర్చువాడుగ నుండవలెను.

సత్పౌరునిగా ఒక పౌరుడు కాజించలేక పోవుటకు గల కారణములను లాఠుబ్రైను ఇట్లు నిశ్చయించెను.

అజ్ఞానము:- విద్యా వివేకములు కలిగియున్ననాడు పరిస్థితులను, రాజకీయ నాంఘిక వాతావరణమును, అనగాహన చేసికొనగల జ్ఞానముండును. ఎంతటి సదుద్దేశములు కల్గియున్నను, పౌరుడు రాజకీయ పరిజ్ఞానమును దేశస్థితిగతుల నవిగాహన చేసికొనగల శక్తియు లేనియెడల సత్పౌరుడుగ తనకు సంఘము యెడను రాజ్యమునెడను గల బాధ్యతలను సంపూర్ణముగా నిర్వర్తింపజాలడు. ప్రజాప్రాతినిధ్యముపై ఆధారపడి పరిపాలనాక్రమము సాగు ప్రజాస్వామిక రాజ్యాల యందు అధిక సంఖ్యాకులు విద్యావివేక శూన్యులై నిరక్ష రాస్యులుగ నున్నచో దేశమును అట్టి దేశమునందలి నాంఘిక వ్యవస్థయు చాల కాలము నిలువజాలవు. అరిష్టాటిలు ప్రజాస్వామ్య పద్ధతికి వికృతిగా “మాబాక్రసీ” అని వర్ణించిన రాజకీయ స్థితి ఇట్టిదే. కాన ప్రజాస్వామ్య పద్ధతి వర్ధిల్లు రాష్ట్రములయందు ప్రభుత్వము యొక్క ముఖ్య కర్తవ్యము ప్రజను జ్ఞానవంతులుగను, వివేకము గలవారుగను చేయుటయే. భారతదేశ మీనాడు ప్రజాస్వామ్య మార్గమున పురోగమించుచున్నది. ఇట్టి తరి, మన దేశమునందు చదువుకొనిన వారి

సంఖ్యను ప్రపంచము నందలి ఇతర దేశములలో చదువుకొనిన వారి సంఖ్యతో పోల్చి చూచుట అవసరము.

దేశము

చదువుకొన్నవారి సంఖ్య

శాతములలో

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు :-	౯౫. ౭
(౧౯౩౦ లెఖ్యల ప్రకారము)	
ఇటలీ ౧౯౨౧ లెఖ్యల ప్రకారము :-	౭౩. ౨
రష్యా ౧౯౨౫ లో :-	౫౨. ౦
.... ౧౯౨౬ లో :-	౮౭. ౦
గ్రీసు ౧౯౨౬ లో :-	౫౭. ౦
స్పెయిన్ ౧౯౨౩ లో :-	౫౭. ౦
పోర్చుగల్ ౧౯౨౦ లో :-	౩౫. ౦
ఇండియా ౧౯౩౧ లో :-	౮. ౦
..... ౧౯౪౧ లో :-	౧౧. ౧౩

రాజకీయ చైతన్యము లేకుండుట:- పృజలు ఎంతటి వివేకవంతులును విద్యావంతులును జ్ఞానులు అయినను రాజకీయ చైతన్యము కలిగియుండినవారై ననాడే సత్పౌరులుగా వారు తమ విధులను నిర్వహింప గలుగుదురు. గొప్ప గణిత శాస్త్రజ్ఞుడుగాని, మహామేధావియు వేదాంతియు నైనవారు గాని, గొప్ప శాస్త్రవేత్తగాని, పేరుగాంచిన కవిగాని, లేదా సామాన్య కార్మికుడు గాని తమతమ చిన్న ప్రపంచములో తాము నివసించుచు దేశ వ్యవహారములలో జోక్యము కలిగించుకొననినాడు వారు సత్పౌరులు కాజాలరు. పరిపాలనా

వ్యవహారములతో తమకు సంబంధము లేదనియు, ఎన్నికలు ఎన్నడో వచ్చి ఎటో పోవుననియు, వాటితో జోక్యము లేదనియు తమతమ ప్రపంచములో నివసించువారు మేధావులయినను సామాన్యులయినను ప్రజాస్వామ్య విధానము చక్కగ సాగుటకు తోడ్పడజాలరు.

స్వార్థము, సంకుచితములైన ఆలోచనలు:- దేశక్షేమమునకై గాక, సంకుచితమును సంపూర్ణముగ స్వార్థముతో కూడినట్టిదియు అయిన దృక్పథముతో అర్హులుగాని వ్యక్తులకు ఎన్నికలలో తమ ఓటు నొసంగు వారును కులమత కక్షలను పాటించుచు రాజకీయ రంగమున సాంఘిక జీవితమును మలినపరచువారును ప్రజాస్వామ్య విధానమునకు విరోధులు.

రాజకీయ పక్షములు:- రాజకీయ పక్షములు సామాన్యముగ దేశక్షేమమునకు భంగకరములు కావు. వాస్తవముగ రాజకీయ పక్షములు చక్కగ నిర్మింప బడుటపైనే ప్రజాస్వామ్యముయొక్క విజయము ఆధారపడి యున్నది. స్వక్తిగతిముగ సంకుచితమైన దృక్పథము పోరునికి ఎట్లుండరాదో, అట్లే రాజకీయ కక్ష్యలును స్వార్థమును విడనాడి, దేశము యొక్క ఆభ్యుదయములనే తమ కార్యక్రమమునందును, పార్టీ ప్రణాళికయందు ప్రధాన విషయములుగ పరిగణింపవలెను. అట్లు కానాడు రాజకీయ కక్షలు మలినభూయిష్టములై లంచగొండితనము, ఆశ్రితులను మాత్రిముపైకి లేవనెత్తుట వంటి దృష్టవృత్తు లలవాటయి, కులమత బేధములను పాటించుచు రాజకీయ జీవితమును నైతికముగ

చీకాకు పఱచి దేశమునందు అలజడికి, అంతర్భుద్ధములకు దారితీయును. ఇట్టి పరిస్థితులలో సామాన్య ప్రజ తమ విధులను సత్పరులుగ నిర్వర్తింప జాలరనుట నిర్వివాదము, బ్రిటిష్ పరిపాలన క్రింద భారతదేశము తుచ్చమైన భేదము నాధారము చేసుకొని మత నియోజక వర్గము కలిగియుండెను. స్వతంత్ర భారతదేశాన్ని నందు నూతన రాజ్యాంగము ననుసరించి వీనికి తావులేదు.

చరిత్రదృష్ట్యా మనము పరిశీలించినచో కేవలము నగరవాసియగు వాడు మాత్రమే పౌరుడుగా పరిగణింపబడిన నాటి నుండియు, పౌరసత్వ భావము అనేకములగు మార్పులు చెందుచు వచ్చినది. ప్రపంచ చరిత్రలో జరిగిన విప్లవములు కారణముగ పౌరసత్వ భావము విప్లవకరమగు మార్పులకు లోనగుచు వచ్చినది. ప్రతి పౌరుడు తన బాధ్యతలను, విధులను మొదట తన దేశమునందును, కేంద్రీకరించినప్పటికిని, యీ నాడు పౌరసత్వ భావమును రాజకీయ శాస్త్రజ్ఞులు అర్థము చేసికొనురీతి ననుసరించి ప్రతి పౌరుడును, తన కుటుంబము, క్రీస్టియనియన్, మత సంఘము వీటి యెడకూడ కొన్ని బాధ్యతలను కలిగియున్నాడు. వాస్తవమునకు రాజ్యము నెడ అతనికి గల విధులు అన్నిటికిని మిన్న పౌరునికి గల విధులను వివిధ అంతస్తులుగ నియమించు తత్వమును రాజకీయ శాస్త్రజ్ఞులు ప్లూరలిజమ్ అని పిలుతురు. ఈ విషయమునే ధర్మజ్ఞులు చక్కగా చెప్పియున్నారు. “ప్రతి మనుజుడును తన స్వార్థమును తన కుటుంబము కొఱకును, కుటుంబము నెడ తనకుగల విధులను, గ్రామము కొఱకును, గ్రామము నెడ తనకుగల బాధ్యతలను దేశము కొఱకును దేశభక్తిని సహి

తము అంతరాత్మ పాఠశుక్యమునకును బలిదాన మొనర్ప నలయును.” ఇది మత దృష్ట్యా చెప్పబడి నప్పటికిని రాజకీయ శాస్త్రము ననుసరించి కూడ గొప్ప సూత్రము.

ఇట్టి శిక్షణను హేరునికి గజపురెట్లు:- హేరునికిసక్క మమగు శిక్షణనొసంగు మొదటిచోటు నిజమునకు గృహమే. గృహమునకు తరువాత వాతశాల, క్రీడారంగము మున్నగు వానిని చేర్చొనవచ్చును. మానవసేవయే ఆదర్శముగా స్థాపింపబడిన సంఘములు చక్కని క్రమశిక్షణను హేరుని కొసంగ గలవు. ఇప్పట్టున బాల భద్రోద్యమము, రెజ్డెన్స్ సొసైటీ, రామక్రిష్ణా మిషన్ మున్నగువానిని చేర్చొనవచ్చును. పరస్పర సహకారము, స్వయంకృషి, ఆత్మనిగ్రహము, నాయకత్వము, సభ్యత, సంస్కృతి ఇత్యాది హేరునికి కావలసిన సద్గుణములన్నియు క్రమముగ పై చెప్పబడిన వాటియందును, బడియందును, క్రీడారంగమునను, తక్కుంగల సంఘముల యందును నాయకత్వము ప్రముఖపాత్ర వహించి క్రమశిక్షణను పొందిన హేరుడు నవీన ప్రజాస్వామిక రాజ్యములలో మానవత్వముతో పాల్గొని దేశసేవచే మానవ కల్యాణము కూర్చగలిగి ప్రపంచాభ్యుదయమే ఆదర్శముగ జీవితమును చక్కని బాటలో నడిపించ గలడు.

ఏడవ ప్రకరణము

పౌరుని హక్కులు : బాధ్యతలు

సమాజముచే ఆమోదింపబడిన వ్యక్తిగల స్వతంత్రతాధికారమే హక్కు అని నిర్వచింప వచ్చును. ఫ్రాన్సుకు హోలండు వ్రాసినట్లు “సమాజము నందలి ఇతర పౌరులు హక్కులను పనులను తన శక్తిచే గాక సమాజమొసంగిన సంఘసీతి ప్రాబల్యముచే తన కనుకూలింప చేసుకొనుటయే” హక్కు. కావున పశుబలముపై నాధారపడిన మానవుని శక్తికి హక్కులకును గల తారతమ్యమును బాగుగా గమనింప వలెను. నాగరికత అభివృద్ధిగాంచి, ఉన్నతమును, ఉదాత్తమును, అయిన మానవ సమాజమునందే హక్కులు సాధ్యమగును.

ఇట్లే వ్యక్తి తాను చేయవలసిన విధిగా కాని, చేయకూడనిదిగా కాని సమాజముచే నిర్దేశింపబడిన ధర్మమే బాధ్యత యగును. వాస్తవమునకు హక్కులు బాధ్యతలు ఒక విధముగా పర్యాయ పదములని చెప్ప వచ్చును. ఒక వ్యక్తి అనుభవింపదగిన అనుభవింప వలసిన హక్కుగ కొన్ని అంశములను సమాజము స్పష్టికరించినచో అట్టి హక్కుకు హానికరములగు పనులను సమాజమునందలి ఇతర పౌరులు చేయరాదనియు సంఘమే శాసించును. ఉదాహరణమునకు సంఘము ఒక వ్యక్తి నిర్భయముగ తనకుగల భావములను వెల్లెబ్బించుటకును ప్రచారము చేయుటకును వాక్స్వాతంత్ర్యమొసంగినచో అట్టి హక్కుకు భంగకర మగునటుల పౌరుని

వాక్సాత్పత్యము నరికట్టు హక్కులను ఇతర పౌరుల కొసగదు. అనగా వ్యక్తి తన కొనంగజడిన అధికారమును వినియోగ పరచుటకు తన అభిప్రాయములను వెలిబుచ్చుచో కాని, వానిని ప్రచార మొనర్చినకాని, సంఘము నందలి వ్యక్తులు వ్యక్తుల కలయికలగు సంఘములు అతనిని నిర్బంధింపరాదు. ఇట్లే ఆ వ్యక్తియు సమాజమునందు ఇతర వ్యక్తులకు గల అట్టి హక్కులను నిరోధింపరాదు.

హక్కులు: - ౧. సివిల్, ౨. పొలిటికల్ అని రెండు విధములు. ఇందు సివిల్ హక్కులను పౌరులు పౌరులు కాని వారగు ఇతరులు కూడ అనుభవింప నగును. కాని పొలిటికల్ రాజకీయ హక్కుల పట్ల ఇట్లు కాదు. సర్వసామాన్యముగ, తాత్కాలికముగ ఒక రాజ్యమునందు వసించు ఇతర దేశీయులు రాజకీయ హక్కులనుభవింప అర్హులు కారు. ఇంతే గాక సర్వజ్ఞు అని మనము నర్హీకరించిన మైనర్లు, పిచ్చివాండ్రు, తీవ్రమైన అపరాధములు కారణముగా శిక్ష బడసినవారు కూడ రాజకీయ హక్కులనుభవింప జాలరు.

సివిల్ హక్కులు: - ౧. ఆత్మరక్షణ; స్వాతంత్ర్యము - జీవించుటకు హక్కుండినకాని, సమాజములో మరి ఏ ఇతర హక్కును అనుభవించుటకును విలుండదు. ఈ హక్కుతో బాటు అక్రమముగా ఏ వ్యక్తిని నిర్బంధమునందుంచరాదను హక్కును కూడ పౌరి పౌరుడు కలిగియుండును. హింసా మార్గము నవలంబించు అక్రమ నిర్బంధమునుండి వ్యక్తిని కాపాడు న్యాయచట్టములు పౌరి దేశమునందును అమలు జరుపబడు చున్నవి. హెబియస్ కార్పసు చట్టము దీనికి ఉదా

హరణము. ౧. అంగ దేశమునందలి న్యాయము ననుసరించి అక్రమ నిర్బంధమునకు పరిహార మొసంగబడును. హెబియసు కార్పసు చట్టము ననుసరించి ఏ వ్యక్తియేని అక్రమముగ నిర్బంధము నందుంచబడినచో అట్లు తన్ను అన్యాయమునకు గురిచేసినవారినుండి నష్టపరిహారమును పొందవచ్చును. ఇంతే గాక యీ చట్టము ననుసరించి ప్రభుత్వము ఏ వ్యక్తిని అక్రమముగ చెరయందుంచి అతని స్వాతంత్ర్యమునకు భంగమొనర్పరాదు. వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యమునకు అట్లు విఘాత మొనర్చిన ప్రభుత్వ వర్గమును సహితము వ్యక్తులు కోర్టుకు ఎక్కింప గలరు. న్యాయాధికారులు అక్రమ నిర్బంధమందుంచబడిన, అట్లు దరఖాస్తు చేసిన పౌరుని కోర్టు ఎదుట హాజరు చేయవలయునని ఏ కారణములచే నిర్బంధింపబడెనో స్పష్టీకరింపవలసినదని ఆజ్ఞాపింతురు. ఇట్లు ఇంగ్లండు దేశము నందలి న్యాయము ననుసరించి పౌరులకు ఆత్మరక్షణ మొసంగబడుటయే గాక వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యముగూడ కాపాడ బడుచున్నది.

ఆస్తిహక్కు:- పౌరుడును స్వార్జితమైనట్టిదియు, పూర్వీకులు ఆర్జించినట్టిదియు ఆస్తిని అనుభవించుటకు హక్కును కలిగి యుండును. ప్రస్తుతము రష్యా, చైనా కమ్యూనిష్టు రాజ్యములయందు ఇందులకు విభిన్నమైన పరిస్థితులు గలవు. నూకీయవెల్లీ అను తత్వవేత్త వచించినట్లు ఏ పౌరుడేని తన కుమారుని మరణమును సహితము ఆస్తిని కోల్పోవుట కన్న ముందుగ మఱచిపోగలడు. ప్రభుత్వమునకు చెల్లించవలసిన పన్నులను చెల్లించుచు తనకుగల ఆస్తిని యథేచ్ఛముగ వార సత్వ చట్టముల యొక్క న్యాయమునకు భంగము రాకుండగ ననుభవించుటకు పౌరునికి హక్కు గలదు. కమ్యూనిష్టు

సిద్ధాంతములకు ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతములకు ఆస్తి హక్కును గూర్చి కొంత భేదాభిప్రాయము గలదు. మొదట పేర్కొనబడిన యీ కమ్యూనిష్టు సిద్ధాంతములు ఆస్తి హక్కును పొరునికి సంపూర్ణముగ నొసంగవు. అయినను యీ సిద్ధాంతముల ననుసరించి కూడ, ఇళ్లు, బట్టలు, శామికుల పరికరములు మున్నగు వాని విషయమున ఆస్తి హక్కు అమలు జరుపబడును.

ఆస్తి హక్కునందే ఇమిడియున్న మరియొక హక్కును గూడ మనము గ్రహించవలెను. ఇది ఆర్థిక సంబంధములైన విషయములలో ఒడంబడికలు చేసికొనుటకు వ్యక్తిగల అధికారము. వాస్తవమునకు వ్యక్తులు తమకుగల ఆస్తిని గాని, తమ శ్రమనుకాని, తమకు లాభదాయకమని తోచిన రీతిని అమ్ముటకు అధికారము గలవారు కానిచో ఆస్తి హక్కు వృధా అగును. కాని న్యాయము జరుగునలెననినచో ఒక ఒడంబడికకు వచ్చు ఇరు పక్షములకు సమానమగు బలము, బేరముచేయగల శక్తి అనవరము. ఇందలి రెండవ ఆర్థిక అంశము అనగా బేరము చేయగల శక్తి చాలా ముఖ్యమైనది. పెట్టుబడిదారీ వర్గమునకును శామికులకును నడుమ మొదటి వర్గము వారికి సంపద కారణముగా నున్న, బలము బేరము చేయగల ఎక్కువ శక్తి పెట్టుబడిదారీ విధానము పథిల్ల సమాజములో శామిక వర్గము వారికి న్యాయము కలుగ నీయవని సోషలిష్టు సిద్ధాంతములను నమ్మువారు వాదించుదురు. విశాల దృక్పథముగల ప్రభుత్వములును యీ వాదమునందలి సత్యమును గమనించియే మినిమమ్ వేజెస్ ఆక్ట్ - కనీసమగు ఒక మొత్తమునకు తక్కువగా వేతనము లుండరాదు; అను చట్టము ఫ్యాక్టరీ చట్టములు శామికులు పనిచేయు కాలమును,

బిడ్డలు గల తల్లుల పట్ల ఘృక్వరీ యజమానులు యివ్వవలసిన హక్కులు మున్నగువానిని స్పష్టికరించు చట్టములు అమలు పరచవలసి యున్నది.

భావ స్వాతంత్ర్యము-మరియు, వాక్స్వాతంత్ర్యము:- సంఘ పురోభివృద్ధి వ్యక్తులు తమతమ అభిప్రాయములను నిర్భయముగా వెలిబుచ్చుట యందును అందలి సత్సాహిత్యములను నిష్పాక్షికముగ విమర్శించుటయందును ఆధారపడి యున్నది. విశ్రంఖలమగు ప్రజాభిప్రాయము బాధ్యతా యుతమైన విమర్శనము సంఘాభివృద్ధికి అవశ్యకములు. ప్రజాస్వామిక రాజ్యములయందు అట్టి ప్రజాభిప్రాయము మరియు ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించును. నైతిక, సాంఘిక, రాజకీయ అభ్యుదయమునకు సరియైన విమర్శనచే కట్టుబడినదైన ప్రజాభిప్రాయమే ముఖ్యము. అధికారమునందున్న వర్గము వారు తమ శక్తిని దుర్వినియోగ పరచుటనుండి సంఘమును కాపాడునది యీ ప్రజాభిప్రాయమే. అట్లని ఏ వ్యక్తియేని తనకు తోచిన విషయములను ఇష్టమువచ్చినట్లు పలుకు వాచాలత్వమని దీని అర్థముకాదు. ప్రతి వ్యక్తికిని సంఘము యొక్క 'మంచి'కి భంగము రానంతవరకు తన అభిప్రాయములను నిర్భయముగా వెలిబుచ్చుటకు, ప్రచారము చేయుటకు అధికారము కలదు. సంఘము నందలి సోదరపౌరుల హక్కుల కని వెలిబుచ్చి ప్రచారమును చేయుటలో హింసాయుతిములైన మార్గములనుసరించి అలజడిని, విప్లవమును లేవదీయరాదు. దుష్ప్రచారము దురభిప్రాయములతో సోదర పౌరుల మాన మర్యాదలను భంగమొనర్చుట వాక్స్వాతంత్ర్యమని

పిలువబడదు. ఇట్లు ప్రభుత్వమును రాజ్యమును చట్టవిరుద్ధములు అక్రమములైన అలజడినుండి దుర్మార్గులగు పౌరుల దుష్ప్రచారమునుండి కాపాడుటకును, సంఘమునందు మర్యాదగ బ్రతుకు ఇతర పౌరుల ఖ్యాతినిమలినమొనర్చు బాధ్యతారహితమైన విమర్శనమును శిక్షించుటకును నాగరికప్రభుత్వములన్నియు చట్టములను ప్రవేశపెట్టి యున్నవి.

వాక్స్వాతంత్ర్యమునందు సభా, పత్రికా స్వాతంత్ర్యములు ఇమిడియున్నవి. ఆధునిక పరిస్థితులలో పౌరులు తమ అభిప్రాయముల నిర్ణయించుకొనుటకు అనేక సంస్థలను నెలకొల్పుకొనుచున్నారు. రాజద్రోహమునకును, హింసాయుతమైన అలజడి విప్లవములకు దారితీయనంతవరకును యీ సంఘము లన్నింటికి సభాస్వాతంత్ర్య మొసంగబడును. నవీన ప్రజాస్వామిక రాజ్యములయందు ప్రజాభిప్రాయమును కూర్చుట యందును, ప్రజాభిప్రాయమునకొక క్రమమైన రూపము నొసంగుట యందును పత్రికలు ప్రధానమైన పాత్ర వహించును. ప్రజాస్వామికములందు, పత్రిక, రేడియో, సినిమా మున్నగునవి భలీయములైన ప్రచార నాధనములు. రాజకీయ కుట్రలకు దారి తీయనంతవరకు ఇవి తమ అభిప్రాయములను వెల్లిబుచ్చుటకు స్వాతంత్ర్యమును కలిగియుండును.

మత స్వాతంత్ర్యము:- ఒక వ్యక్తి యొక్క మతము అతనికిని, అతని అంతరాత్మకును, మాత్రమే సంబంధించిన అంశముగా పరిగణింప బడుచున్న యీ రోజులలో మత స్వాతంత్ర్యము ప్రజాస్వామిక రాజ్యములన్నిటి యందును నెల

కొల్ప బడియున్నది. యూదులను బాధించిన జర్మనీ యీ కారణముచేతనే ఘాసిష్టు రాజ్యముగ పరిగణింప బడుచున్నది. ఇతర మతస్థుల మాన మర్యాదలకు భంగము రానీయనంత వరకు ప్రతి వ్యక్తియు మత స్వాతంత్ర్యమును కలిగియుండును.

సంఘములను నెలకొల్పి అందు సభ్యుడుగా నుండుటకు వ్యక్తికిగల స్వాతంత్ర్యము - వాక్, భావ స్వాతంత్ర్యముల యందును మత స్వాతంత్ర్యము లందును ఇమిడియే ఉన్నది. ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ మత నైతిక ప్రాతిపదికలపై నవీన సమాజమున అనేక సంస్థలు పుట్టుచున్నవి. ఉదాహరణము నకు అంతర్జాతీయ శ్రామిక సంఘమువంటి అతి క్లిష్టమైన నిర్మాణమును కలిగియుండిన ప్రపంచ సంస్థ రోమన్ కేథలిక్కు చర్చి మిషనులను, రామకృష్ణా మిషను సంఘములును కూడా ప్రపంచమంతటను, తమ శాఖలను కలిగియుండి, తమ ఆశయముల సాధనకై కృషి చేయుచున్నవి. అంతర్జాతీయ శ్రామిక సంఘము ఆర్థిక సంస్థ. తక్కిన రెండును నైతిక మత సూత్రములపై మానవసేవయే ఆశయముగ నిర్మింప బడినవి. ఇట్టి సంఘములయందు సభ్యులుగ నుండుటకును, ఆ సంఘ భావములను కలిగియుండి ప్రచారము చేయుటకు ప్రతి పౌరునికీ స్వేచ్ఛ, హక్కుగలవు.

చట్ట దృష్టిలో సమత్వము:- సమాజములోని ప్రతి పౌరుడును రాజ్యాలలోని ఒక అంగము. ప్రభుత్వము దృష్టిలో ప్రజలందరును సమానులే. కాన, ఒక వ్యక్తికిని, ఇంకొక

వ్యక్తికిని నడుమ తారతమ్యమును కలమును బట్టిగాని, మతము ననుసరించి గాని, పుట్టుక సాంప్రదాయము ననుసరించిగాని, గమనింపరాదు. అవలు జరుపరాదు. కులమత జాతి విచక్షణ పాటించని చట్ట సమత్వము ప్రపంచమంతయు ఆమోదించిన నైతిక సూత్రమే.

కుటుంబ జీవనమునకు సంబంధించిన కొన్ని హక్కులను ఇచ్చట పేర్కొననగును.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

ప్రభుత్వము - స్వరూపము - వివిధశాఖలు

సాంఘిక శాస్త్రవేత్తలు రాష్ట్రమును అనేక విధానములనుసరించి విభజించి యున్నారు. ఆరిస్టాటిల్ ప్రభుత్వ విధానము ననుసరించి రాష్ట్ర స్వరూపమును ౧. ఏకరాజ్యాధిపత్యము ౨. వర్గప్రభుత్వము ౩. ప్రజారాజ్యము అని మూడు విధములుగ విభజించెను. ఒకే రాజయొక్క అధికారమునకు లోబడియుండుట ఏక రాజ్యాధిపత్యము. కాని రాజు సకలముగ పాలించినంత వరకే ఇట్టి రాష్ట్రము ఏక రాజ్యాధిపత్యము అని పిలువబడును. ధర్మాధర్మముల విడిచి రాజు పాలించినప్పుడు రాచరికమును నిరంకుశత్వముగ అలిష్టాటిల్ పరిగణించెను. అనేకులగు ప్రభువుల చేతులలో రాజ్యాధికారమున్నప్పుడు రాష్ట్ర స్వరూపమును “వర్గ పరిపాలన” (aristocracy) అని యీ గ్రీకు తత్వవేత్త నిర్ణయము. ఏక రాజ్యాధిపత్యము అక్రమమై ననిరంకుశత్వముగ మారినట్లై యీ రెండవ ప్రభుత్వ పద్ధతియు “వర్గ నియంతృత్వము” (ఆపీగోర్కి) గా మారును తమ స్వలాభమునకై ఒక ప్రత్యేక వర్గమువారు గాని కులమువారుగాని, రాజ్యాధికారమును దుర్వినియోగ పరచుటయే వర్గనియంతృత్వము అనబడును. ఇట్లే రాజ్యాధికారము ప్రజలచే, ప్రజలకొరకై ప్రజాక్షేమమునకై ప్రజాహస్తగతమైయుండుట ప్రజారాజ్యము లేక (డెమోక్రసీ) అగును. ప్రజారాజ్యము పై చెప్పబడిన రెండు విధములగు రాజ్యాంగ విధానముల నలెనే విరుద్ధ పద్ధతులలో నడిపింపబడుట వలన మాబాక్రసీ లేక మూకరాజ్యముగా మారును. చరిత్రలో

ప్రజలు తమకు సంక్రమించిన అధికారమును ఇట్లు దుర్వినియోగపరచిన సంఘటనలు లేకపోలేదు. ఫ్రెంచి విప్లవ దినములలో పారిసు ప్రజ ఒక రాజకీయ పక్షము తరువాత ఇంకొక రాజకీయ పక్షమును, రాజకీయ నాయకులను వరుసగా చొలెటన్ అను వధ్యశాలకు పంపించునంతవరకు తుదకు తాము నెపోలియన్ యొక్క నిరంకుశాధిపత్యము క్రిందకు వచ్చుదనుక ఫ్రెంచి విప్లవ చరిత్రలో వర్ణిల్లిన ఆరు సంవత్సరముల కాలము క్రిస్తు శకము ౧౭౯౯ నుండి ౧౮౦౪ వరకు సూబాకాసికీ తాత్కాలము.

ప్రభుత్వశాఖలు:- ప్రభుత్వమును ౧. కార్య నిర్వాహక వర్గము ౨. శాసనసభ ౩. న్యాయపరిపాలనశాఖ అని మూడు విధములుగ విభజింప వచ్చును.

శాసనసభ :- ప్రజాస్వామిక రాజ్యములందు నిర్ణీత నియోజకవర్గములనుండి ప్రజలచే ఎన్నుకొనబడిన సభ్యులు చట్టనిర్మాణము గావించుటకు సమావేశమైన సభనే శాసనసభ అని అందుము.

శాసనసభ ముఖ్యధర్మములు రెండు. ౧. ప్రభుత్వ సిద్ధాంతమును చర్చించుట. ౨. చట్ట నిర్మాణము. ప్రభుత్వము యొక్క ఆర్థిక రాజకీయ సాంఘికాది ప్రణాళికలను చర్చించి ప్రభుత్వసిద్ధాంతమునకు ప్రజలందరును ఆమోదించు స్వరూపము సొంతగుటయే శాసనసభ యొక్క ముఖ్యోద్దేశము. ప్రజాభిప్రాయము ననుసరించి శాసనసభ యందలి అధిక సంఖ్యాకులగు సభ్యుల ఆమోదము గడచిన చట్టముల నిర్మిం

చుట శాసనసభ యొక్క రెండవ ముఖ్య ధర్మము. ఇంతేగాక మరికొన్ని ఇతర ధర్మములను శాసనసభ నిర్వర్తించుచుండ వచ్చును. ఫ్రెంచి రాజ్యాంగము ననుసరించి ఫ్రెంచి శాసన సభ ఫ్రెంచి అధ్యక్షుని, ఉపాధ్యక్షుని కూడ ఎన్నుకొనును. ఇంగ్లాండు దేశమున హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ లేక ప్రభువుల సభ అని పిలువబడు శాసనసభయొక్క రెండవ భాగము ఇంగ్లాండు యొక్క కట్టకడపటి న్యాయస్థానము. కొన్ని దేశములలో శాసనసభయందు రెండు సభలుండును. దానిని బైకెమరల్ విధానమందురు.

చట్ట నిర్మాణ విధానము అన్ని దేశములందును ఇంచు మించు ఒకే విధముగ నుండును. ౧. శాసనసభయొక్క ఏ సభ యందైనను బిల్లులే (శాసనములుగా వెలువడుటకు పూర్వము శాసనసభలో చర్చనీయాంశములైన ముసాయిదాలను బిల్లులు అని అందురు.) ప్రవేశపెట్టబడ వచ్చును, ౨. చట్టముగ నిర్మింపబడుటకు శాసనసభయందలి రెండు సభల ఆమోదము అవసరము. ఆర్థికముసాయిదా చట్టములపట్ల యీ విధానము వర్తించదు. ౩. శాసనసభ సమావేశమునకు చర్చనీయాంశమైన ముసాయిదా చట్టమును గూర్చి చర్చ జరుగునప్పుడు “కోరమ్” కనిష్ఠ సంఖ్య - అనగా కొంతమంది కనీసపు సభ్యుల హాజరు అవసరము. హాజరైన సభ్యులసంఖ్య మొత్తము సభ్యుల సంఖ్యలో నిర్ణీత సంఖ్యకు తక్కువగాక యున్ననే సభాకార్యక్రమము జరుపవగును. ౪. శాసన సభ యందలి అధికసంఖ్యాకులగు సభ్యుల ఆమోదము మెజారిటీ అభిప్రాయము బడసి ముసాయిదా చట్టము శాసనముగ చెల్లుబడి అగును.

చర్చనీయాంశములైన యీ ముసాయిదా చట్టము లలో అనేకములైన మార్పులు ప్రవేశపెట్టవచ్చును. ముసాయిదాలను చర్చించుటకు వీలుగా శాసనసభ కొన్ని కమిటీలుగా విభజింపబడును. బిల్లులను ౧. ప్రైవేటు సభ్యుల బిల్లులు ౨. ప్రభుత్వ పక్షమువారివి, ౩. ఆర్థిక బిల్లులు అని మూడు విధములుగ విభజింపనగును.

చట్ట నిర్మాణము తరువాత ప్రభుత్వవిధానమునుచర్చించుటయే శాసనసభయొక్క రెండవ ముఖ్యమైన విధి. ఇది అనేక విధములుగ సాధ్యమగును.

౧. శాసన సభా కార్యక్రమము నందు ప్రశస్తిత్తరముల కాలము చాలాముఖ్యమైనది. ప్రభుత్వ పక్షమునందలి మంత్రులను ప్రశ్నలడుగుటవలన శాసనసభకు అత్యవసరమగు సమాచారము వారి జవాబులవలన లభించుటయేగాక ప్రభుత్వ విధానము చక్కని విమర్శనమునకు గురి అగును.

శాసనసభ యందు తీర్మానము ఏదేని ప్రవేశపెట్టి ప్రభుత్వ పక్షమువారి దృష్టిని దేశ షేమమునకును, ప్రజకు ముఖ్యమైన ఒక విషయము పైకి మరల్పవీలగును.

ప్రభుత్వముపై ప్రవేశపెట్టబడిన విశ్వాసరాహిత్య తీర్మానము నెగ్గినయెడల ప్రభుత్వ పక్షమువారు మంత్రి వర్గస్థానములనుండి విరమింపవలసిన అవసర మేర్పడును. వాస్తవమునకు ప్రభుత్వ పక్షమునకు శాసనసభయందు మెజారిటీ లేకున్నప్పుడే ఇది సాధ్యము.

‘అడ్డర్నమెంటు మోషన్’ లేక కార్యక్రమమును వాయిదావేయించు విధానమునవలంబించుట వలనను దేశము నందలి ఒక ముఖ్యమైన సమస్యపై ప్రభుత్వదృష్టిని మరల్ప వచ్చును.

బడ్జెటు విధానము అసగా ప్రభుత్వము వారి ఆర్థిక ప్రణాళికను విమర్శించినప్పుడు పేరునకు మాత్రము బడ్జెటు అంచనాలో కొంతమొత్తము తగ్గించుట చర్చనీయాంశముగ శాసనసభా కార్యక్రమ మారంభించి ప్రభుత్వవిధానము నంత టిని ఒక్కుమ్మడిగా విమర్శింప వీలగును.

శాసన నిర్మాణము ప్రభుత్వ విధానమును విమర్శించుట అని పైన పేర్కొనబడిన రెండు ధర్మములను నిర్వర్తించుటయే గాక శాసనసభ మరియుక ముఖ్య ధర్మమును కూడ కలిగియున్నది. ప్రభుత్వము నడచుటకు అత్యవసరమైన ధనమును మంజూరు చేయునదికూడ శాసనసభయే. ఈ అధికారము శాసనసభ హస్తగతమై యుండునని చెప్పవచ్చును.

కార్యనిర్వాహక వర్గము:- శాసనసభ తరువాత మనము పరిశీలించవలసినది కార్యనిర్వాహకశాఖ. మంత్రివర్గమే కార్యనిర్వాహకవర్గము. కాని, మంత్రులతోపాటు ప్రభుత్వోద్యోగులు, కడకు గ్రామపంచాయితీ అధికారులు కూడ కార్యనిర్వాహకవర్గముగ మనము పరిగణింపవలయును. మంత్రులను తాత్కాలిక కార్యనిర్వాహక వర్గమని, ప్రభుత్వాధికారులను శాశ్వత కార్యనిర్వాహకవర్గమని వర్గీకరించుట కొంతమంది రాజకీయ శాస్త్రజ్ఞుల ఆచారము. ౧. ఎన్నిక ౨. నియోజనము. ౩. ఉద్యోగము అను మూడు విధములుగ కార్యనిర్వాహకవర్గము

నిర్మింపబడవచ్చును. ఇంగ్లండు దేశపు ముఖ్యమంత్రి, అమెరికా దేశపు అధ్యక్షుడు ఎన్నుకొనబడు కార్యనిర్వాహకవర్గ విధానమునకు చెందినవారు. కాని, యీ ఎన్నికలలో స్వల్పమగు భేదము గలదు. ఇంగ్లండు దేశపు ముఖ్యమంత్రి ప్రజలచే ఎన్నుకొనబడిన శాసనసభ్యులలో అధికసంఖ్యాకులుగల రాజకీయ పక్షనాయకుడు. అమెరికా దేశపు అధ్యక్షుడు అట్లుగాక అమెరికా దేశమనందలి వివిధ రాష్ట్రముల పౌరులు ఎన్నుకొనిన సభ్యులచే నెన్నుకొనబడినవ్యక్తి. భారతదేశపు సూతన రాజ్యాంగ విధానము ననుసరించి ముఖ్యమంత్రి, అధ్యక్షుని ఎన్నికలలో యీ రెండు పద్ధతుల కలయికయు కానగును.

న్యాయశాఖ:- చట్టములను అమలు జరుపుటలో ప్రభుత్వము వ్యక్తిని అన్యాయము చేయుటకు నట్లును వ్యక్తి ప్రభుత్వ చట్టముల నుల్లంఘించిన అతనిని శిక్షించుటకును, పౌరులొకరి హక్కుల నొకరు ఉల్లంఘింపకుండ చూచుటకును, న్యాయశాఖ యున్నది. వైకౌంట్ బ్రౌన్ వంటి అనేకమంది పాశ్చాత్య రచయితలు అనేకులు సమర్థమైన న్యాయశాఖ దేశాభ్యుదయమునకు అత్యవశ్యకమని నుడివియుండిరి.

ఈ న్యాయశాఖకు ప్రధానకేంద్రము ఢిల్లీలోగల సుప్రీము కోర్టు. ప్రస్తుత రాజ్యాంగ చట్టమునకు పూర్వము దీనినే ఫెడరల్ కోర్టుఅను పేర వ్యవహరించుచుండిరి. అప్పుడు భారత న్యాయస్థానము తీర్పులపై లండన్ లో పీపీ కౌన్సిలు సభ విచారించు అధికారము కలిగియుండెను. కాని నేడు సుప్రీమ్ కోర్టు యిండియా అంతకును ప్రధాన న్యాయస్థానము. అచటనొక ప్రధాన న్యాయమూర్తియు, ఏడుగురికి మించ

కుండ న్యాయమూర్తులును ఉండురు. ఇది రాజ్యాంగ చట్టమునకు రక్షణకర్తయే గాదు, భాష్యకర్తకూడ. అదిగాక హైకోర్టులనుండి అప్పీళ్లు వినును. రాష్ట్రములలో హైకోర్టులున్నవి. ఇందుగూడ ప్రధాన న్యాయమూర్తియు సాధారణ న్యాయమూర్తులును ఉండురు. వీరి సంఖ్య వేరువేరు రాష్ట్రములలో వేర్వేరుగా ఉండును. ఇందు కొందరిని న్యాయవాదుల నుండియు, కొందరిని రాష్ట్ర న్యాయ శాఖోద్యోగులనుండియు తీసికొందురు. హైకోర్టుకింద ప్రతి జిల్లాలో జిల్లా మరియు సెషన్సు జడ్జి అను అధికారి యుండును. మన రాజ్యాంగ చట్టము వీరి ఉద్యోగ అర్హతలను కూడ నిర్ణయించినది. వీరందరకును సివిలు క్రిమినల్ అధికారములుండును. సివిలు అనగాఆస్తి హక్కులు సంబంధమగు వ్యాజ్యములు. క్రిమినలు శాఖ అనగా నేర విచారణ సంబంధమైనది. వీరి క్రింద సివిలు తగాయిదాలు విచారించుటకు మునసబులు, క్రిమినలు నేరములు విచారించుటకు మేజిస్ట్రేటులు గలరు.

న్యాయశాఖ సక్రమముగా పని చేయుటలో ఆచరణములు కొన్నిగలవు. అందు మొదటిది యిటు ప్రభుత్వమునకు అటు ప్రజలకు వారు అతీతులు కావలయును. నిర్భయముగా ప్రభుత్వము నిర్ణయమునకు కూడ వ్యతిరేకముగా తీర్పు నిచ్చు సాహసము వారి కుండవలయును. ఈ విషయమున మన దేశ న్యాయస్థానములకు గొప్ప ప్రఖ్యాతిగలదు. దీనినే న్యాయ శాఖ స్వాతంత్ర్యము అందురు.

రెండవది, న్యాయ కార్యనిర్వాహక శాఖలు ఒకే చేతులలో నుండరాదు. అట్లుండినచో నేర ప్రతిపాదకుడును

నిర్ణయాధికారులును ఒకటై ప్రజలహక్కులకు భంగము కలుగును. ఈ రెంటిని వేరుచేయవలెనని మన రాజ్యాంగ చట్ట మాడేశించినది.

నేటి మన న్యాయ పరిపాలనా విధానమున అసాధికార ప్రముఖులకు గూడ నియమిత అధికారములున్నవి.

(a) గ్రామాధికారులకు, పంచాయితీలకు ఒక పరిమితి దాటని నేరముల విచారించుటకు అధికారము లున్నవి. చెన్నరాష్ట్రమునందు క్రొత్త పంచాయితీ చట్టము ననుసరించి అట్టి అధికారములు ఏర్పాటు చేయబడినవి.

(b) పట్టణములలో గౌరవ మేజిస్ట్రేటులు అనువారు చిన్న నేరములను విచారించు చుందురు.

(c) అట్లే, కొన్ని రాష్ట్రముల ముఖ్య పట్టణములలో నేరముల విచారణ మెరీఫ్ అను అధికారి యాజమాన్యమున జరుగును.

(d) మరియు, జడ్జీలకు నేర విచారణలో సలహా నిచ్చుటకు కొందరిని న్యాయపరిపాలనకు సంబంధించని అసాధికారులను అసెసర్లుగను, జ్యూరీలుగను నియమింతురు.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

ప్రజాస్వామికము లేక ప్రజాస్వామ్య విధానము

ప్రజాస్వామికము లేక ప్రజాస్వామ్య విధానమును ఒక తెగకు చెందిన రాజ్యముగగాని, ఒక విధమగు ప్రభుత్వ పద్ధతిగ గాని పేర్కొన వచ్చును. ప్రత్యేక ప్రభుత్వపద్ధతిగ రాజకీయ శాస్త్రజ్ఞులు విభిన్న నిర్వచనముల నొసంగి యుండిరి. గ్రీకు లెత్వీవేత్తలు నిర్ణయించిన ప్రకారము ప్రజాస్వామికము అనేకుల పరిపాలన. వీరి ఉద్దేశము ప్రకారము జాతిలో ఎక్కువ భాగమునకు చెందిన ప్రజానీకము ప్రభుత్వమునందు పాల్గొనినచో అది ప్రజాస్వామికమే అగును. లూయీ అను రచయిత వ్రాసినట్లు, ఒక దేశముయొక్క జాతిలోకాని, సమాజములోకాని, గల ప్రజలయందు అధిక సంఖ్యాక వర్గమువారు సార్వభౌమాధికారమును కలిగి యున్నచో అట్టి ప్రభుత్వ విధానమును ప్రజాస్వామికమని పిలువవచ్చును. ప్రజలచేత, ప్రజలకొరకు, ప్రజలవలన నిర్వహింపబడు ప్రభుత్వము ప్రజాస్వామికమని పిలువ వచ్చును. ప్రజలచేత, ప్రజలకొఱకై, ప్రజలవలన నిర్వహింపబడు ప్రభుత్వము ప్రజాస్వామికమని అబ్రహములింకిన్ నిర్వచించెను. లార్డు బైస్ను వ్రాసినట్లు ప్రభుత్వము ఒక ప్రత్యేక వర్గముయొక్క గాని, వర్గములయొక్కగాని హస్తగతమై యుండక సామాన్యముగ సమాజమున కంతటికిని చెందియుండుటయే ప్రజాస్వామ్యమని స్పష్టీకరించెను. అధిక సంఖ్యావర్గము ఒక ప్రత్యేక వర్గము కానప్పుడే ఆదర్శమగు ప్రజాస్వామికము సాధ్యమగును. ఎన్నికలు నియోజక వర్గములపై ఆధారపడి

ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వము నడిపింప బడుచుండును. కాన, ఉన్నతము ఉదాత్తము అయిననైతికదృక్పథముతో ఎన్నికలు జరుగు సమాజములో ప్రజాస్వామికము వర్ధిల్లుచున్నది అని చెప్పకొన వీలగును.

ప్రస్తుత ప్రజాస్వామిక రాజ్యాంగములన్నియు ప్రజా ప్రాతినిధ్యముపై ఆధారపడి ప్రజలందరును ఒక్కమృడిగ ప్రభుత్వమునందు పాల్గొనుటకు వీలుకలిగించును. పౌర రాజ్యాంగము వర్ధిల్లిన ఆ రోజులలో నగరమునందలి ప్రజా సీకమంతయు, ఒకే శాసనసభయందు సమావేశమై చట్టనిర్మాణము గావించుటకును కార్యనిర్వాహకవర్గము నెన్నుకొని ప్రభుత్వముయొక్క ఫర్మానాలను అమలు జరుపుటకును, న్యాయమును నిర్వహించుటకును వీలుండును. కాని, దేశములు ఉపఖండములు వంటి పెద్ద భూభాగములోని ప్రజాసీకమున కంతటికిని సంబంధించిన ప్రభుత్వము సాధ్యము కావలె నన్నచో ప్రాతినిధ్యము అవసరము.

ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ విధానమునందలి బాగోగులను క్లెటో కాలమునుండి లాస్కీనాటి వరకు సాంఘిక తత్వవేత్తలందరు తర్జనభర్జన చేసియే ఉండిరి. అందు ముఖ్యమైన వాటిని మనము ఇచ్చట పేర్కొనవగును.

ప్రజాస్వామిక విధానమునందలి సుగుణములు:-
 ౧. ప్రభుత్వాధికారమును హస్తగతము చేసికొనిన వారిపై

ఇతోధికముగ ప్రజాసేవముయొక్క అభిమతముల ప్రభావము
 సాధ్యమగునటుల చేయునది ప్రజాస్వామిక విధానము
 మాత్రమే. కావున తక్కిన ప్రభుత్వ విధానము కంటే ప్రజా
 స్వామికము ఒక ఉన్నతమైన స్థాయికి చేరియున్నది. ౨. ప్రజా
 మోచము బడిసిన ప్రతినిధుల పరిపాలన, ప్రజారంజకమగు
 ఎన్నికలు, బాధ్యతాయుతము బలీయము అయిన ప్రభుత్వము
 నెలకొల్పబడుటకు తోడ్పడును. ౩ సాధారణ ప్రజాసేవము వివేక
 వంతులుగను, విజ్ఞానులుగను ఉండి తమ శక్తిసామర్థ్యము
 లను తెలివివేటలను ఇనుమడింప చేసికొనుటకు, దేశభక్తి
 పూరితులు, త్యాగధనులు అగుటకు ప్రజాస్వామికము సహాయ
 కారి. ప్రజలు ప్రభుత్వము నడపింపబడు విధానమును వారికి
 అందజేయును. ౪. సక్రమ, సంపూర్ణ పౌరశిక్షణకు ప్రజా
 స్వామిక ప్రభుత్వవిధానము చక్కని క్రీడారంగము. ౫. ప్రజల
 హక్కులు, అధికారములు ప్రజాస్వామిక విధానమునందు
 కాపాడబడినట్లు ఇతర ప్రభుత్వ విధానమునందు సాధ్యము
 కాదు. ౬. స్వేచ్ఛాసమత్వము అను సూత్రములపై నిర్మింప
 బడిన దగుటవలన ప్రజాస్వామిక విధానము ప్రజలయందు
 ఒక తృప్తిని కలుగజేసి విప్లవము, అలజడి కలుగుటకు గల
 పరిస్థితుల పాల్పల్యమును సన్నగిల్లజేయును.

వాస్తవమునకు ప్రజాస్వామిక విధానమునందు కష్టా
 రిష్టములకు తావులేక పోలేదు. ౧. ఒక దేశమునందలి మెజా

రిటీ వర్గమువారి అభిప్రాయము ఎట్టిదైనను చట్టముగును. మైనారిటీ వర్గముయొక్క భావములు, ఉన్నతములును, దేశాభ్యుదయమును కలుగ చేయునవియు అయినప్పటికి మెజారిటీ వర్గమువారి అభిప్రాయము చెల్లుబడి యగును. ఇట్లు ప్రజాస్వామికము ఒకే అంతస్తులో నుంచుచున్నది. ౨. సక్రమము, చక్కనిది, బలీయమైనది అయిన పరివాలన సత్త్వభుత్వము వీలగుటకు అవసరముగు ప్రత్యేక విషయములందలి జ్ఞానము. అట్టి జ్ఞానము ఒడయుటకు కావలసిన చదువు మున్నగు విషయముల పాఠ్యాస్వతను ప్రజాస్వామికము ఏమాత్రమును గమనించుటలేదు. ౪. సమాజముగ నాయకులై ప్రజను నడిపింపగలవారిని గుర్తింపజాలక అలజడిని కలుగజేయువారు, వివచములను లేననెత్తువారు వాగాడంబరులు అయినవారికి సమాజమున ప్రముఖ స్థానము లభించు వీళ్లను ప్రజాస్వామికము కలుగజేయుచున్నది. ౫. దుర్వ్యయమునకు, అనవసరపు ఖర్చులకు ప్రజాస్వామికమునందలి ఎన్నెకలు దారితీయుచున్నవి. ౬. సమాజమును ఒక ఉన్నతమైన అంతస్తుకు తీసికొనిపోవుటకు ఒడులు ప్రజాస్వామికము ప్రజను క్రిందమెట్టుకే దిగలాగుచున్నది. ౭. విద్య, విజ్ఞానము, సైన్సు, కళ అభివృద్ధి చెందుటకు సూటిగా వ్యతిరేకించనప్పటికి ప్రజాస్వామికము వీటికి ప్రత్యేక ప్రోత్సాహమియలేక పోవుచున్నది.

సాంఘిక తత్వవేత్త సర్. హెన్రీ మైన్ చరిత్రకారుడు ట్రిస్టీ, వేదాంతి హెచ్. జి. వేల్స్ మున్నగు ప్రముఖులనేకులు ప్రజాస్వామిక విధానము సుతీత్రముగ విమర్శించియున్నారు. బార్కరు వ్రాసినట్లు “చివరకు ప్రజాస్వామికము ఎన్నికలను ఎట్లా తమ కనుకూలము చేసుకోగల కొద్దిమంది వ్యక్తులకు

మాత్రము స్వాధీనమైన రాజ్యముగుచున్నది. ముఖ్యముగా ప్రజాస్వామ్యమునందలి ఎన్నికలుదుర్వ్యయమునకు ఎట్లు దారి తీయుచున్నదీ ప్రాశ్నరు గార్హెరు స్పష్టీకరించెను. ప్రజాస్వామి కము డబ్బుగల కొద్దియంది ధనవంతుల హస్తగతమగుటకు గల మార్గములు అనేకములు. ఎన్నికల యందలి అవినీతి కారణముగా ప్రజాస్వామికము ధనవంతుల నిరంకుశ రాజ్యముగుచున్నది.

లార్డుబ్రైన్ ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ విధానమునందలి సప్తములను యీ క్రింది విధమున వివరించెను. ౧. ప్రభుత్వ విధానము, పరిపాలన చట్టనిర్మాణము ధనవంతుల అధీనమగుటచే వికృతము చేయబడుట. ౨. రాజకీయములను కూడ ఒక వృత్తిగా మార్చుట. ౩. పరిపాలనలోని దుర్వ్యయము. ౪. సమత్వము అను సూత్రమునకు ప్రజాస్వామికమని చేయు తప్పుడు వ్యాఖ్యానము. ౫. పరిపాలనా చాతుర్యము అందుకు పలసిన ప్రత్యేక నామధ్యము గుర్తింపలేకపోవుట. ౬. రాజకీయ కక్షల అవసర ప్రాబల్యము. ౭. కొన్ని చట్టములు ప్రత్యేకమైన కొన్ని సంస్థరణములు చేసెదమని హామీయిచ్చి ప్రజలనుండి యీ రాజకీయ నాయకులు ఓట్లు కొను విధానము. వాస్తవమునకు లార్డుబ్రైన్ స్పష్టీకరించినట్లుపైన పేర్కొనబడిన కష్టనిష్ఠూరములు, ప్రజా స్వామికము నందేగాక ఇతర ప్రభుత్వ విధానములందును కాననగును. కాని ప్రజాస్వామికము ప్రత్యేకముగా ౧. ప్రభుత్వ యంత్రమును నడుపు కొద్దిమంది స్వార్థపరత్వము. ౨. పత్రికలద్వారా స్వార్థపరులగు రాజకీయ నాయకులువ్యాపింపజేయు అబద్ధములు, తప్పుడు ప్రచారము అను రెండు అసర్థములకు ఆకరమగుచున్నది.

ప్రజాస్వామికము నందలి బాగోగులను నిష్పాక్షికముగా పరిశీలించిన, లార్డుబ్రెన్, నిరాధారముగా కొద్దిమంది విమర్శకులు ప్రజాస్వామికమును విమర్శించిన రీతిని ఖండించెను. ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ విధానము - విజ్ఞానము పైన్న కళ అభ్యుదయ మార్గముల అభివృద్ధి చెందుటకు తోడ్పడ జాలదనియు, స్వతంత్రపౌరుని వ్యక్తిత్వమును నిర్మూలించుననియు, ఒక ఉన్నతిమైన అంతస్తుకు తీసికొని పోవుటకు ఒదులుగా ప్రజను క్రింది మెట్టుకే దిగలాగు యీ ప్రజాస్వామికమును గూర్చి వారు చేసిన ఆరోపణలను పూర్తిగా ఖండించెను.

ఈ అధ్యాయమును ముగించుటకు ముందు ప్రజాస్వామికము విజయవంతము కావలెనన్న అత్యవసర పరిస్థితులేవో పరిశీలించెము. ౧. చక్కటి రాజ్యాంగము:- ప్రభుత్వ వ్యతిరేక పక్షమువారు తమ కిష్టముకాని ప్రభుత్వ పద్ధతులపై నను ప్రణాళికల పై నను ఆరోపణలు, గావించినప్పటికి వారి ఆరోపణలు, రాజ్యాంగము యొక్క ముఖ్య సూత్రములకు హాని కలిగించునవి గాకుండినచో ప్రజాస్వామికము విజయవంత మగుటకు అది అత్యంతసహకారి. “చక్కటి రాజ్యాంగము కలిగినయెడల ప్రజాస్వామికము నడిపింపబడు విధానము, అలజడిలేని కొలను నందలి నీరమునలె నిశ్చలముగను, నిర్మలముగను నుండును” అని లేక్ అనురాజ్యాంగ శాస్త్రజ్ఞుడు వ్యాఖ్యానించెను.

ప్రజానురంజకమగు పరిపాలనము:- ప్రజా స్వామిక ప్రభుత్వమును నడిపించు రాజ్యాంగ వేత్తలు రాజకీయ ఉపజ్ఞ పరిపాలననాచతురత్వము గలవారుగను పౌరసత్వ

ధర్మములను గ్రహించి ఆదరించు వారుగను, ప్రజామోదము బడయగల ప్రణాళికలను నిర్మించు సామర్థ్యము గలవారుగ నున్నచో ప్రజలలో అధిక సంఖ్యాకులు వారి నిశ్చయమును అమలుపరచుటకు సంసిద్ధులుగ నుందురు. అల్ప సంఖ్యాక వర్గమువారి స్వతంత్ర ప్రత్యేక భావముల గౌరవింపగలవారు గను నుండుట ప్రజాస్వామికము విజయవంత మగుటకు దోహదమిచ్చును.

ప్రజలయొక్క ఆర్థిక, నైతిక, అభ్యుదయము:-
ప్రజాస్వామికము నడిపించు పెద్దలకు రాజకీయ ఉపజ్ఞ అవసరమైనట్లే ప్రజాస్వామికము నిరవధిగా కొనసాగుటకు ప్రజలు విద్య, విజ్ఞానము కలవారుగను, ఉన్నతమైన పౌరసత్వ ధర్మములచే ఉత్తేజింపబడిన వారుగను దేశక్షేమమునకు పాటుబడువారుగను ఉండవలెను. అంతియగాక ప్రజలయందు రాజకీయ చైతన్యమును అవసరము. వారు దేశము యొక్క ఆర్థిక రాజకీయ సమస్యలను అనగాహన చేసికొనుటయందు వాటిని అమలు పరచు విధానములను గ్రహించుటయందు ప్రముఖపాత్ర నిర్వహించిననాడే ప్రజాస్వామికము కొనసాగును. గ్రీసు దేశములోని ఏథెన్సులో ప్రజాస్వామికము జయవంతమగుటకు ముఖ్యకారణముగా పెరిక్లిసు అను గ్రీకు నాయకుడు ఏథెన్సు పౌరులు వారి ధర్మములు విషయమై ఏనాడును ఏమరియుండరనియు రాజ్యాంగ సమస్యలకు దూరముగా వేదాంతాలవలె నివసించుట వారు సుగుణముగా భావించరనియును అందులకు మారుగా ప్రభుత్వ విషయములలో ప్రతి పౌరుడును తన ధర్మమేదో గ్రహించుచు ప్రభుత్వ

విధానమునందు అవసరమగు జోక్యమును కలిగించుకొను నియు వివరించెను.

ఇంతేగాక రాజ్యాంగ విధానము ప్రజల అభిరుచికి అనుకూలమైనదిగా నుండవలెను. చరిత్ర పారంపర్యముగా ప్రజకు సంక్రమించుచున్న సంస్కృతి, నాగరికత - ప్రజాస్వామిక విధానమును నడిపగల చతురితను ఉపజ్ఞను ప్రజకు అందియవలసినదేగాని, అట్లు సంసిద్ధతకాని ప్రజపై ప్రజాస్వామికమును పైనుండి “రుద్దినచో” ప్రజాస్వామికము విజయవంతము కాజాలదు.

భావ స్వాతంత్ర్యము :- ఇంతకును పౌరులవ్యక్తి స్వాతంత్ర్యము సంపూర్ణముగా నిర్మింపబడుటకు అవసరమైన పత్రికలు, రేడియోలు మున్నగు ప్రచార సాధనములు సభా స్వాతంత్ర్యము వృద్ధి పొందని సమాజములో ప్రజాస్వామికము విజయవంతము కానేరదు.

ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ విధానమునందలి బాగాలు కష్టనిష్ఠూరములు ఎట్లున్నను ప్రపంచమందలి నాగరిక జాతులన్నియు ఆదర్శమైన ప్రభుత్వ విధానముగ ఆమోదించి గమ్యస్థానముగా నిర్ణయించుకొనిన ప్రభుత్వ విధానము ప్రజాస్వామికమే. ప్రజాస్వామిక మార్గమున కొన్ని నష్టములు లేకపోలేదు. కాని బ్రేసు స్పష్టికరించినట్లు ప్రజాస్వామికమును విమర్శించిన వారెవరును ఇంతకు మించిన ఉత్తమమైన ప్రభుత్వ విధానమును చూపలేకపోయిరి.

పదమ ప్రకరణము

రాజకీయ పక్షములు

ప్రజాస్వామ్య విధానము జయప్రదమగుటకు ప్రజల యొక్క రాజకీయ జీవితము సక్రమముగా నిర్మింపబడి యుండవలెను. రాజకీయపక్షములు సరియైన మార్గములయందు నడచుచున్నప్పుడే ఇది సాధ్యమగును. రాజకీయ పక్షములనగా ఒకే విధమైన రాజకీయ ధృక్పథము కలిగి ప్రత్యేక రాజకీయ సిద్ధాంతములయెడ తమ అభిలాషను వ్యక్తపఱచుచు దేశాభ్యుదయము, శాంతి భద్రతల విషయమై ఒకే విధమైన పథకములు, ఆర్థిక, సాంఘిక సమస్యల యెడ ఒకే ప్రణాళికలు కలిగియుండు ప్రజాసముదాయములు.

రాజకీయ రంగములో ఇట్టి కక్షలు అనేక కారణములచే ఉద్భవించినచున్నవి. నిరంకుశ ప్రభువుల పరిపాలనా ఫలితముగా, తమంతతామే స్వతంత్ర రాజకీయ సిద్ధాంతములు కలిగిన మేధావులు, నిర్మాణకార్యక్రమము కలిగిన సమర్థులు. అట్టి నాయకుల సలహాలను మన్నించు ప్రజలు, ఒక రాజకీయ పక్షముగ నేర్పడవచ్చును. వాస్తవమునకు ఒక దేశమునందలి ప్రజలు ఉమ్మడిగా రాజకీయ జీవితమునందు సంచలనము కలిగించిన పట్టుననే ప్రజాస్వామ్య విధానము వంటి ప్రభుత్వము అమలు జరుగ వీలుకల్గును. అట్లు ప్రజాస్వామ్యము ఆచరణ రూపమునకు వచ్చినపిదప, దీనికి కారణభూతములగు రాజకీయ పక్షములు శాశ్వతముగా ప్రజలయొక్క రాజకీయ జీవితమున నిల్చిపోవుటయు తటస్థమైనది.

ప్రాధానరు గెట్టిలు అను నతడు నిర్వచించినట్లు “త. ఓటింగు హక్కు కారణముగా ప్రభుత్వ విధానముపై ప్రాబల్యము కలిగియుండు పథకములను ప్రణాళికలను ప్రభుత్వము ద్వారా అమలు జరపగలుగు శక్తిని సంపాదించు హెరుల. యొక్క నమూనామే” ఒక రాజకీయ పక్షమగును. రాజ్యాంగము యొక్క న్యాయశాస్త్రము రాజకీయ పక్షములను ‘నస్తుతహా’ అంగీకరింపనప్పటికీ ప్రజాస్వామ్య విధానము యొక్క రాజకీయ జీవితములో రాజకీయ పక్షములు తప్పని సరియైన అంగముగా నిలచిపోయినవి. నిజమునకు ప్రజాస్వామ్యము యొక్క పరిణామమునందు రాజకీయ పక్షముల యొక్క ఉద్భవము, క్రమనిర్మాణము, ప్రాబల్యము చెప్పకోదగిన అంశములైనవి.

చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన కొన్ని రాజకీయ పక్షములు ప్రజాజీవితమున ఒక ముఖ్యభాగమై కొంతదనుక నిలచిపోవుచుండగా, దేశమును ఏదేని ముఖ్యసమస్య, ఆర్థికముగాగాని, సాంఘికముగాగాని, రాజకీయముగాగాని, ఎదుర్కొనినప్పుడు క్రొత్త రాజకీయ పక్షములు వుట్టుటయు సంభవించును. ప్రభుత్వ విధానము ఎడ ప్రజలలో బేధాభిప్రాయము జనించుటయు, ఆ కారణముగా వేరు నిర్మాణకార్యక్రమము ప్రణాళికలు గల వేరు రాజకీయ కక్షలు ప్రజాజీవితమును ప్రవేశించుటయు సంభవము.

కులమత కక్షలు కారణముగా రాజకీయకక్షలు బయలుదేరుటయు, అరుదైన విషయము కాదు. భారతదేశ రాజకీయ జీవితమున నిర్మింపబడిన ముస్లింలీగు, హిందూ

మహాసభలు ద్వైవిధ కజకము ఆదిగాగల కులతత్వ పార్టీలు
దీనికి తాత్కాలము.

ఆధునిక రాష్ట్రములలో అనేక సమస్యలు పరిష్కారము చేయవలసియున్న అనేకమంది వ్యక్తులు అనేక విధములుగ వానిని పరిష్కారము చేయవచ్చును. కాని, ఒకే అభిప్రాయముగల వ్యక్తులందఱును కలసి ఒకరాజకీయ పక్షములో చేరిన యీ పక్షములు ప్రజలయెదుట వారివారి అభిప్రాయములను చెప్పవచ్చును. ప్రజాస్వామ్యములో అన్ని పక్షముల వారును వారివారి అభిప్రాయములను స్వేచ్ఛగా చెప్పవచ్చును. అందుచేతనే “The essential functions of Parties are to educate formulate and organise public opinion.” అను మాటలలో చాల సత్యమున్నది. సరియగు ప్రజాభిప్రాయము వాటి మూలమున మాత్రమే ఏర్పడగలదు.

ఏ రాజకీయ పక్షమునకు హెచ్చు బలమున్నదో దానికే ప్రభుత్వాధికారము లభించును.

రాజకీయ పక్షములను సౌపించుటలో జాతిమతముల కక్షలకు తావుండజాలదు. దేశాభివృద్ధినే పరమావధిగా పెట్టుకొని పాటుపడవలెను. స్వతంత్ర భారతదేశము తొలిక రాష్ట్రమై యున్నది. అందుచేత యీ విద్యుక్తధర్మము పాటింప బడవలసి యున్నది.

పదకొండవ ప్రకరణము

స్థానిక సంస్థలు

హెచ్చువిస్తీర్ణముగల దేశములలో, కేంద్ర ప్రభుత్వము, వివిధ ప్రాంతములలోని సమస్యలన్నిటిని పరిష్కారము చేయుట కష్టము. అందుచేతనే వివిధ దేశములలో స్థానిక ప్రాంతములకు కొంతవరకు స్వపరిపాలన హక్కులు యివ్వబడుచున్నవి. వాటివలన ఆయా ప్రాంతములలోని ప్రజలకు పరిపాలనా బాధ్యత తెలియును. దీపములు, రోడ్లు, ప్రజారోగ్యము, మొదలగు విషయములను స్థానిక భాగముల చేతిలో పెట్టిన దేశమునకు ఎట్టి నష్టమునురాదు. పైగా స్థానిక భాగములలోని ప్రజలకు వారి సమస్యలు వారికి బాగుగా తెలియును, వాటిని వారే బాగుగ పరిష్కారము చేసికొనగలరు. అందువలన కేంద్రప్రభుత్వ భారముకూడ చాలవరకు తగ్గును.

దీనివలన ప్రజలలో ఒక నూతన ఉత్సాహము కలుగవచ్చును. రాజకీయ పరిజ్ఞానముకూడ కలుగును, దానితో, శాసనసభల ఎన్నికలలో వారివారి విధ్యుక్త ధర్మములను, మునిసిపాలిటీలు, జిల్లాబోర్డులు మొదలగు వాటి ద్వారా వ్యక్తులలో పెంపొంద చేయవచ్చును.

స్థానిక సంస్థలు సరిగా పనిచేసినయెడల కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వముల యొక్క ఆతురత తగ్గును. స్థానిక సంస్థలకు కావలసిన డబ్బు యిచ్చి వాటి ధర్మములను అవి గుర్తించు నట్లు చేసిన దేశమునకు ఎంతో లాభము కలుగును.

హా! కేంద్రప్రభుత్వమునకు స్థానిక సంస్థలకు ఎట్టి సంబంధముండవలయును?—అనునది ఒక ముఖ్యమైన విషయము. అమెరికాలో ప్రభుత్వము ఎక్కువగా జోక్యము కలిగించుకొనదు. ఒక జిల్లాలో కలరాగాని, మనూచిగాని వచ్చిన కేంద్ర ప్రభుత్వము కలుగచేసికొన నక్కరలేకుండ అన్ని స్థానిక సంస్థలు పనిచేయునట్లు చూడవలయును. వారి రాబడి ఖర్చు మొదలగు లెఖనను తనిఖీచేయు హక్కు ప్రభుత్వమునకు ఉండవలయును. ఏ స్థానిక సంస్థ అయినను సరిగ ప్యవహరింపకపోయిన ప్రభుత్వమువారు వానిని రద్దు చేయవలయును.

స్థానిక సంస్థలు సర్వస్వతంత్రములని, ఎంతమాత్రము తలపరాదు. వారికి హక్కులు శాసనసభలు యిచ్చును గనుక, ఎప్పుడైనను సరే తిరిగి తీసికొనవచ్చును. ఎప్పుడైననుసరే, కేంద్రీకరణ సిద్ధాంతములనలన, అధిక లాభములేదు. లాస్కీ చెప్పినట్లు ఇతర ప్రభుత్వ శాఖలకంటే, దానికి విద్యావ్యాప్తికి అవకాశము హెచ్చు గలదు.

పన్నెండవ ప్రకరణము

ఎన్నికలు

ప్రజాప్రభుత్వ మనగా ప్రజలయొక్క ప్రజలకొరకు ప్రజలచేత నిర్వహింపబడు ప్రభుత్వమని అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములకు అధ్యక్షుడుగా పనిచేసిన అబ్రహంలింకన్ నిర్వచించినట్లు నుడివియుంటిమి. ఇతే, “ప్రజలచేత” నిర్వహింపబడెడు ప్రభుత్వములో ప్రజలు తమ అభిప్రాయమును ప్రకటించుటెట్లు? ప్రజలు తమ ప్రతినిధులు ఎవరు కావలయునో ప్రకటించుటకు ఒక్కటే సాధనమున్నది. అదియే ఎన్నిక విధానము.

ఎన్నికలలో ప్రజలు వివిధ వ్యక్తులపైననే గాక వివిధ రాజ్యాంగ పద్ధతులపైనను, పక్షములపైనను కూడ తమ తీర్పును ప్రకటింతురు. ఒక దేశములోని ఎన్నికలపై ఆ దేశపు భవిష్యత్తు మాత్రమేగాక అంతర్జాతీయ పరిస్థితుల పరిణామము కూడ ఆధారపడును. ఉదాహరణకు ఇంగ్లండు దేశమందలి లేబరు కన్సర్వేటివ్ పక్షముల అంతర్జాతీయ వైఖరి విభిన్నమైనది. భారతదేశమున కాంగ్రెసు కమ్యూనిస్టు పక్షముల అభిప్రాయములలో కూడ భేదము కలదు. ఎన్నికలలో ఆ యా పక్షముల జయపజయములపై ఆ దేశముల అంతర్జాతీయ విధానము మార్పు చెందక తప్పదు.

ఎన్నికలు వివిధములుగా నుండును. ఒకటి, ఎన్నికల ప్రాముఖ్యతను బట్టిన విభేదము. స్థానిక సంస్థలు, మునిసిపల్ సంఘములు మున్నగువానికి జరుగు ఎన్నికలు సాధారణముగ వ్యక్తి ప్రధానమైనవి. పరిపాలనకు సంబంధించినవి. కావున

వాని జాతీయ అంతర్జాతీయ ప్రాముఖ్యత తక్కువ. కాని, శాసనసభల ఎన్నికలకు రాష్ట్ర శాసనసభకు కాని జాతీయ శాసనసభలకు కాని, జరుగు ఎన్నికలకు రాజకీయ ప్రాధాన్యత అధికము

ఎన్నికలు జరుగు కాలమును, కారణమును బట్టి కూడ వానిని సాధారణ ఎన్నికలు = (జనరల్ ఎలక్షన్స్) = ఉప ఎన్నికలు = (బై ఎలక్షన్స్) = అనికూడవిభజింపవచ్చును. సాధారణ ఎన్నికలు చాదాపు ఒకే కాలములో శాసనసభ గడువు ముగిసిన పిదప సభను పునర్నిర్మాణమునకై జరుగును. ఉపఎన్నికలు ప్రత్యేక నియోజకవర్గములలో ప్రత్యేక కారణముల వలన జరుగును. ఎన్నికైన సభ్యుడు మరణించుట, అనర్హుడుగా ప్రకటింపబడుట, తన పదవికి రాజీనామా ఇచ్చుట మున్నగునవి యిట్టి కారణములు. ఎన్నికలు జరుగు విధానమునుబట్టి కూడ వీనిని ప్రత్యేక ఎన్నికలు, పరోక్ష ఎన్నికలు అని రెండు విధములుగా విభజింపవచ్చును.

ఎన్నికల నిర్వహణలో పాల్గొనవలసినవారు ముగ్గురు కలరు. ౧. ఎన్నుకొనబడు అభ్యర్థులు, ౨. ఎన్నుకొను ప్రజలు, ౩. ఎన్నికల నిర్వహించు ప్రభుత్వాధికారులు. వీరి శీలవ్రవర్తనము, శృద్ధి, నిదానము వీనిపైననే ఎన్నికల యొక్క నిర్వహణము, ప్రజాస్వామ్యము ఆధారపడును.

అభ్యర్థులు:- మన దేశమున ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టము ఎన్నికలలో పాల్గొన అర్హులగు వారెవరో నిర్వచించియున్నది. ఆ నిబంధనలకు లోబడి ఎవరైనా ఎన్నికలకు నిలబడవచ్చును. ఉదాహరణకు ప్రభుత్వాధికారులు తమ పదవులలో నున్నంత

కాలము ఎన్నికలకు అర్హులు కాజాలరు. అభ్యర్థులు కేండు రకములుగా నుందురు. ఒకరు స్వతంత్రులు, అనగా ఏ పక్షము వారి ప్రతినిధిగా గాక వ్యక్తిగతముగా ఎన్నికలలో నిలబడిన వారు. కేండునవారు పక్ష ప్రతినిధులు. గడచిన ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు పక్షము మున్నగు రాజకీయ పక్షములు తమ ప్రతినిధులను నిలబెట్టి ఎన్నికలలో పాల్గొనియున్నవి. మన దేశమున మొత్తము 325 నియోజక వర్గములనుండి 325 మంది ఎన్నికొనబడి యున్నారు. కాని 325 స్థానములకు పోటీచేసినవారినంభ్య వీనికి చాల కెట్లుండును. ఎన్నికలలో పాల్గొనుటకై అభ్యర్థి పరభాస్తును వాఖలు చేయుటను నామినేషన్ పైల్ చేయుట అందురు. పరభాస్తు చేసిన వారిలో కొందరు అనర్హులుగా ప్రకటింపబడినను మిగిలిన పోటీదారుల సంఖ్యగూడ తక్కువ యుండదు. ఎన్నికలలో అభ్యర్థులు పాటింపవలసిన నియమములనేకములు గలవు. చట్టరీత్యా వారు నిర్ణీత మొత్తమును మించి వ్యయమొనర్పరాదు. అది గాక గడచిన ఎన్నికలలో నెహ్రూ పండితుడు పదేపదే హెచ్చరించినట్లు “ఎన్నికను చేడు విధానము వలన నెగ్గుట కంటె మంచి విధానమున ఓడుటయే మేలు.....ఎన్నికలలో సాధారణ సభ్యతా మర్యాదలను విస్మరించు అలవాటున్నది. ప్రతి అభ్యర్థియు అతని పక్షీయులును తాము భారతదేశము యొక్క గౌరవమునకు రక్షకులమను మాటను మరువక ప్రవర్తింపవలసియున్నది”.

ఎన్నుకొనువారు:- ఎన్నికలలో పాల్గొని తమ అభిప్రాయమును ప్రకటింప నర్హులు అగు ప్రజలకూటమిని ఎన్నిక వర్గము అందురు. ప్రజలు అభ్యర్థుల పట్ల తమ అభిప్రాయమును

తమ సమ్మతులద్వారా ప్రకటించుదు. ఓటరుల సంఖ్య యిది వరకు చాల పరిమితముగ నుండెను. కాని నేడు వయోజను లందరకును ఓటింగు హక్కు లీయబడినవి. కావున మన దేశ మున సుమారు ౧౭ కోట్లమంది ఎన్నికలలో పాల్గొన నర్హుల యిరి. వీరి కర్తవ్యమేమి? ఒక ప్రసిద్ధ రాజకీయ శాస్త్రవేత్త చెప్పినట్లు వారి పని ౧. ఎన్నికలలో పాల్గొనుట ౨. తమ సమ్మతిని వివేకముతో ప్రయోగించుట ౩. తమ కర్తవ్యమును ధర్మపథమున నిర్వర్తించుట. ఎన్నికలలో పాల్గొనక అశక్తి చూపుట వలన గూడ ప్రజా ప్రభుత్వమున పోరుడు శేశము నకు అపచారము చేయుచున్నాడు. అతడు ఎన్నికలలో పాల్గొనిన వివిధ వ్యక్తుల అర్హతాన్వర్తతలను వివిధ పక్షముల స్వరూప స్వభావములను వారి ఎన్నికల ప్రణాళికల యందలి గుణలోపములను చక్కగా అర్థము చేసుకొనవలయును. ఇందుకు అతనికి రెండు విధములగు అవకాశములున్నవి, ఒకటి వివిధ రాజకీయ పక్షముల వారి ప్రచారము, రెండు పత్రికలు మున్నగు వాటి ద్వారా లభించు విజ్ఞానము. అంతేగాక ఎన్నిక వర్గము ధనాపేక్షకు లొంగిగాని ఇతర ప్రతిఫలమును వాంఛించి గాని ఎన్నికలలో పాల్గొనినచో వారు నిజాయితీగా ప్రవర్తించినవారు కాజాలరు. అంతేగాక ప్రజాప్రతినిధ్య చట్టము కొన్ని పనులను నిషేధించి యున్నది. ఒకరి పేర నొకరు ఓటు చేయుట, బాలెట్ పత్రమును దొంగిలించుట మొదలగునవి శిక్షార్హములగు నేరములు.

ప్రభుత్వాధికారులు:-1952 వ సం॥ ఎన్నికలలో రెండు లక్షల యిరువది నాల్గువేల పోలింగు కేంద్రములు పనిచేసెను. వానిని ప్రభుత్వాధికారులే నిర్వహింపవలసి యున్నారు. అందు

లకు గల వేల కేంద్రాధికారులు కేండు లక్షల ఎనుబదివేల మంది సహాయాధికారులు పనిచేసి యుండిరి. ఎన్నికల నామ నిర్దేశ పత్రములు స్వీకరించుట మొదలు ఎన్నికల ఫలితములు ప్రకటింపబడువరకు ఎన్నికల భారమంతయు ప్రభుత్వాధికారులపై నుండును. వారు ముఖ్యముగా ఏ వ్యక్తి ఎవరిని బలపరచును, అను విషయమును గోప్యముగా నుంచవలయును. మరియు, వివిధ అభ్యర్థుల యెడలను, రాజకీయ పక్షముల యెడలను నిష్పక్షపాతముగా ప్రవర్తింపవలయును.

ప్రజలు ఓటు చేయుటతో తమ సని పూర్తి అయినదని భావించకూడదు. ఎన్నికలలో కులభేదములు యితర ఆశలు లేకుండ సమర్థులనే బలపరచుట వారి కర్తవ్యము. ఎన్నికల తర్వాత పౌరసంఘముల ద్వారాను యితర విధములుగను తమ ప్రతినిధులు తమ విధులను నిర్వర్తించునట్లు చేయవలయును. “అప్రమత్తతయే స్వాతంత్ర్యముకోరు ప్రతిఫలము” అని లాస్కీ మహాశయుడు వాకొనెను గదా?

పదమూడవ ప్రకరణము

ప్రజాభిప్రాయము

ప్రజాస్వామ్యము గల దేశమునకు అధికారులు ప్రజలే. ప్రజల వాంఛల ననుసరించియే పరిపాలన సాగవలసియున్నది. ప్రజాభిప్రాయము ద్వారానే ప్రజలవాంఛలెవ్వయో ప్రభుత్వము వారికి స్పష్టము కాగలదు. ప్రజాభిప్రాయమును స్పష్టముగా వెల్లడిచేయు ప్రధాన సాధనము ఎన్నికలే. వివిధ వ్యక్తులపై ననేగాక వివిధ గాజకీయ పక్షములపై నను ప్రజలకు గల అభిప్రాయము ఎన్నికలలో స్పష్టమగును. మరియు, శాసనసభలో ప్రజా ప్రతినిధులగు సభ్యులు వెల్లడించు అభిప్రాయములు ప్రజలవాంఛలను, ఆశలను, ఆశయములను ప్రభుత్వము వారిదృష్టిలోనికి తేగలరు. ఇట్లు ప్రజాభిప్రాయానుగుణ్యముగ పరిపాలన నడుపుటయను సూత్రమునకు మన దేశమున వునాదులు వైచినవాడు రిప్పన్ ప్రభువు.

ప్రజాభిప్రాయమును వ్యక్తముచేయు మరియుక సాధనము పత్రికలు. ఆర్థర్ మి యను రచయిత వీనిని ప్రపంచ ప్రతి బింబమును చూపు దర్పణములని వచించియుండెను. టైమ్స్ పత్రికకు ఆంగ్లదేశమునను, న్యూయార్కు టైమ్స్ వంటి పత్రికలకు అమెరికా యందును హిందూస్థాను టైమ్స్, హిందూ, అమృతబజారు పత్రికవంటి పత్రికలకు మనదేశము ననుగల పలుకుబడియే యిందులకు ప్రబల నిదర్శనము. పత్రికలు ఒక వంకను ప్రభుత్వ సమాచారమును ప్రజలదృష్టిలోనికి తేవలయును. మరియుక వంక ప్రజల అభిప్రాయములను సంపాదకీయములు, లేఖా ప్రకటనలు వార్తలద్వారా ప్రభు

త్వమునకు అందజేయవలయును. పత్రికలు న్యాయస్థానముల వలెనే సత్య సంధత నిష్పక్షపాతముతో వ్యవహరించిన ఎడల మాత్రమే యిట్టి కర్తవ్యములు నెరవేర్చగలవు. లీడరు పత్రికాధిపతి అయిన డాక్టర్ సి. జై. చింతామణి, మాంచుర్ గార్డియన్ పత్రికాధిపతి అయిన సి. పి. స్కాట్ మొదలగు వారు ఇట్టి నిజాయితీ తోడను వ్యవహరించి, యితర పత్రికారచయితల కాదర్శపాత్రయ్యలైరి.

ప్రజాభిప్రాయమును వెల్లడించు మూడవ సాధనము సభావేదిక. వక్తలుకూడ పత్రికాధిపతుల వలెనే ప్రజాభిప్రాయము దిద్దగలరు. భారతజాతీయ మహాసభ ౧౯౨౪లో జన్మించెను. ఆ సభవారి వార్షిక సమావేశములలో నీయబడిన ప్రసంగములద్వారా ప్రభుత్వమువారు ప్రజాభిప్రాయము కనాగొన వీలగుచుండెను. సర్ ఫిరోజీషా మహతా, ను రేంద్ర నాథ బెనర్జీ, శ్రీనివాసశాస్త్రి, బి.సెంట్, దాదాభాయి నారోజి మున్నగు వారి ప్రసంగములు యిటు ప్రజాభిప్రాయమును దిద్దుచు అటు ప్రజాభిప్రాయమును ప్రజలకు వ్యక్తము చేయుచుండెను. మరియు, రాజకీయములకు సంబంధించిన ప్రత్యేక సమావేశములు కొన్ని గలవు. అవి ప్రత్యేక విషయములపై తమ సమావేశములలో చర్చించి తీర్మానములు చేయును. అఖిలభారత ఆర్థిక మహాసభ, అఖిలభారత విద్యామహాసభ అఖిలభారత స్థానిక సంస్థల మహాసభ మొదలగునవి యిట్టివే.

అనేక గ్రామములలో పౌరసంఘములు కలవు. అవి పన్నులచెల్లించు పురజనుల యొక్క తేమమును రక్షించుచు వారి అవసరములను స్థానిక సంస్థలవారి దృష్టిలోనికి తెచ్చును.

ఈ నాడు రేడియోలు మిగుల వ్యాప్తిలోనికి వచ్చి
 నవి. అవి గ్రామములలో కూడ ప్రజలకు విద్యా వివేకముల
 నీయగలవు, రేడియోలు చక్కని కార్యక్రమములద్వారా
 మంచి ఉపన్యాసముల నేర్పాటు చేసినయెడల నిరక్షరాస్యత
 అధికముగా నున్న మన దేశమున ప్రజలలో చక్కని విజ్ఞా
 నము పెదజల్లగలవు. నయోజన విద్యకు తోడ్పడగలవు. అను
 బంధ పాఠశాలలు కూడా కాగలవు.

పదునొల్లవ ప్రకరణము

దారిద్ర్యము - చ్యవసాయ పరిశ్రమలు - సహకార సంఘములు.

ఒకనాడు మన దేశము సిరి సంపదలకు పుట్టినిల్లై యుండెను. మన సంపదలు విదేశీయుల నాకర్షించెను. మన వస్త్రములపై వ్యామోహముతో మన దేశమునకు యితర దేశముల ధనము వచ్చి వేయచున్నదని విదేశీయులు వాపోయిరి. మన సాభాగ్యమును విదేశ యాత్రికులు విపులముగ వర్ణించిరి. మన నౌకలు వివిధ సముద్రములలో విహరించుచుండెను.

అది పూర్వపుగాథ. పిదప కరిద్రాపే మన స్నేహితుడైనది. తిన తిండి, కట్టబట్ట కొద్దవైనవి. గ్రామములు పాడైనవి. బ్రిటిషువారి సంపదకు అవకాశము నొసగునది మనము. నిత్య దారిద్ర్యముతో అలమటింపవలసిన వారము మనము అయితిమి. ఇట్టి పరిస్థితుల స్వభావ స్వరూపములను దాదాభాయి నారోజి భారతీయ దారిద్ర్యము అను పేరుగల ఒక గ్రంథమున చక్కగా చర్చించినాడు. నేటి ప్రశ్న దారిద్ర్యమును ఎట్లు నిర్మూలించుట యనునది. ఇందులకు మనకు అవకాశములు యెన్నియోగలవు.

అందు మొదటిది బ్రిటిషువారి పరిపాలన తొలగినది. లంకాపైర్, మాంచప్పరుల పరిశ్రమల సంరక్షణకై పరితపించు పరిపాలకులు నేడులేరు.

రెండవది మన దేశములో సహజ సంపదలు గలవు. మానవశక్తి, ముడి సరకులు, చీలి లేకున్నను మిక్కిలి నిడివైనదని చెప్పదగిన తీరరేఖ, సారవంతమగు భూమి, నిడివి గల నదులు మొదలగునవి గలవు.

మూడవది యిటీవల యుద్ధకాలమున అనేకులు మన యువకులు యుద్ధ పరిశ్రమలలో తరిగిపోయి యుండిరి. అంతే గాక నేటి మన విశ్వ విద్యాలయములు కేవలము సారస్వత పట్టము లిచ్చుటతో తృప్తిపడక ఇంజనీరింగు మొదలగు శాస్త్రములలో తరిగిపోయి నిచ్చుచున్నవి.

నాల్గవది ధన సహాయము విషయములో అనేక ప్రపంచ ఆర్థికసంస్థలు పారిశ్రామికముగా వెనుకబడిన దేశములకు ఆర్థిక సహాయము చేయుటకు నెలకొల్పబడినవి.

ఆర్థిక పునర్నిర్మాణ కార్యక్రమమున వృద్ధి పొందవలసి నవి రెండు. ఒకటి వ్యవసాయము, రెండు పరిశ్రమలు.

వ్యవసాయము విషయములో వ్యవసాయ దేశీయులమైన మనము పారిశ్రామిక దేశములనుండి ఆహారము కోర వలసి వచ్చినదనిన మన పరిస్థితి స్పష్టము కాగలదు. మన రైతుల అజ్ఞానము, తాత ముత్తాతలనాటి పద్ధతులు, భూమి వేరేర్వరు కారణములవలన ముక్క చెక్కలగుట, ఋణభారములో మునిగిన రైతుకు భూమిపైన సరియైన శ్రద్ధవహించుటకు వీలులేకపోవుట - ఎరువులు, సహకార సంఘములు మొదలగు వాని వలన మేలు గ్రహింపక పోవుట మున్నగునవి యందు లకు కారణములు. ఈ పరిస్థితులను మార్పు చేయవలయును.

ఎరువులు మొదలగునవి వ్యాప్తిలోనికి తెచ్చి భూసారమును కాపాడవలయును. సహకార సంఘములను విరివిగా ఏర్పాటుపఱచవలెను. దున్నువానికి భూమిపై అధికమగు హక్కులనొసగి తద్వారా వానికి భూమిపై యదార్థమగు శ్రద్ధను పెంపొందించుటకు గూడ కృషి జరుగుచున్నది. హైదరాబాదు వారు యీ విషయములో యిదివరకే ముందంజవేసి కౌలు దారీ చట్టమును చేసియున్నారు.

ఇటీవలివరకు మన దేశమున గల సమస్యలలో ఆహార సమస్య యొకటి. మనము విదేశములనుండి ఆహార ధాన్యములను దిగుమతి చేసికొనవలసిన దుస్థితిలోనుంటిమి. దీనికి గాను హెచ్చు భూమిని సేవ్యములోనికి తేవలయును. ఇందులకు గాను గోదావరి మున్నగునదులపై పెద్ద ప్రాజెక్టుల నిర్మించిన అడవులుగ, బీడులుగ జలాధారములు లేక పడియున్న భూమి వ్యవసాయమున కనువగును. అయితే పెద్ద ప్రాజెక్టులు ఎంత ఆవశ్యకములైనను వానికి కావలసిన ధనము అపరిమితము. వానినిర్మాణమునకగు కాలము దీర్ఘమైనది. కావున ఉప జలాధారములను (Minor irrigation Projects) పెంటనే ప్రారంభింపవలయును. తయారైన పంటను రవాణా చేసికొను సదుపాయములుగూడ వ్యవసాయాభివృద్ధి కావశ్యకములు.

పరిశ్రమాభివృద్ధి: - పరిశ్రమల విషయముననూ మనము వెనకబడియే యున్నాము. మనకన్న, చిన్నవైన అనేక యూరోపియన్ దేశములు మనకన్న ముందుకు వచ్చినవి. వ్యవసాయముతో పరిశ్రమలు లేనిచో మనము వెనుకటి మాదిరిగా ముడి సరుకులు నెగుమతి చేయు దేశముగానుండు.

వలసి వచ్చును. కావుననే సర్ మోక్షగుండం విశ్వేశ్వరయ్య అను ప్రముఖుడు మన పరిశ్రమల నుద్ధరింప వలెను. లేదా నశించుటకు సిద్ధముకావలెనని నుడివియున్నాడు.

పరిశ్రమలను అనేక రకములుగా విభజింప వచ్చును. వ్యక్తుల అధీనములు, ప్రభుత్వ అధీనములు అని రెండు భాగములు చేయవచ్చును. ప్రభుత్వాధికారము చేసికొనుటను (Nationalisation) అని చెప్పదురు. సాధారణముగా కీలక పరిశ్రమలు ప్రభుత్వాధిపత్యమునను యితరములు వ్యక్తుల చేతులలోను ఉండవచ్చుననునది పెక్కుమంది అంగీకరించు నూత్రము.

పరిశ్రమలను గృహ పరిశ్రమలు, యంత్ర పరిశ్రమలు అని గూడ విభజింప వచ్చును. నేడు ఇనుము, బట్టలు మున్నగు కొన్ని విషయములలో మాత్రమే మనకు చెప్పికొన దగిన పెద్ద పరిశ్రమలున్నవి. విశాఖపట్నములో సౌకానిర్మాణము, జంషడ్ పురమున ఇనుప పరిశ్రమ, కోయంబత్తూరు, అహ్మదాబాదు మొదలగుచోట్ల బట్టల యంత్రములు పని చేయుచున్నవి. యంత్ర పరిశ్రమల అభివృద్ధికి పెట్టుబడి, మానవశక్తి మొదలగున వెన్నియో ఆవశ్యకములు గలవు. ప్రజలు సహకరించి పెట్టుబడి విషయములో తోడ్పడ వలయును. ప్రభుత్వము దిగుమతుల నాపి విదేశీయుల పోటీని తగ్గించవలయును. విశ్వవిద్యాలయమువారు వృత్తి విద్యలను చక్కగా పోషింపించి పారిశ్రామిక కార్యక్రమమునకు వలయు నిపుణులను తయారు చేయవలయును. కార్మికుల హక్కులను యజమానులు, యజమానులసమస్యలను కార్మికులు గుర్తించి ఉభయులు ప్రభుత్వముతో సహకరించవలయును.

కుటీర పరిశ్రమలు:-మన దేశమునగల కుటీర పరిశ్రమలు పోషిచినవైనవి. కొండపల్లి బొమ్మలు, విశాఖపట్నపు గంభీర సామాను, కాశ్మీర శాలువలు, డక్కా మజ్జనులు మున్నగు నవి చక్కని నైపుణ్యముతో చేయబడి అనేకులచే నుతింప బడినవి. ఏనాడో లండనులో జరిగిన సామ్రాజ్య ప్రదర్శన ములో ఒరంగల్లు తివాళీలు ప్రథమ ఒహుమతి పొందినవి. కాని ఈ పరిశ్రమలు యంత్ర పరిశ్రమలతో పోటీచేయలేక ప్రభుత్వ ప్రోత్సాహము లేక ప్రజలలో విదేశ వస్తువ్యాపారము ప్రబలి సకింపసాగినవి. కాని యిటీవలి కాలమున వాని పునరుద్ధరణకు అనేక కారణములచే సవకాశము చిక్కినది.

గాంధీ మహాత్ముని గ్రామ పునరుద్ధరణ కార్యక్రమము, డాక్టరు జె. సి. కుమారప్ప మొదలగు ఆర్థికవేత్తలు ఆయన తత్వమును ఆర్థిక శాస్త్రవృద్ధి సమర్థించి ఆర్థిక విషయములను క్రొత్తవెలుగులో పరీక్షింపసాగిరి. స్వాతంత్ర్యోద్యమమున నొక భాగమైన విదేశ వస్తు బహిష్కరణము గ్రామవాసులచే నిర్మితములగు వస్తువుల నుపయోగింపవలెనను ఉత్సాహమును హెచ్చించెను.

ప్రజలు క్రమముగా దేశాభివృద్ధికి పెద్ద పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించుటయే తారక మంత్రముగాదనియు, కుటీర పరిశ్రమలను గూడ ప్రోత్సహించ వలయుననియు పెద్ద పరిశ్రమలలో గల కొన్ని లోపములు గృహ పరిశ్రమలలో లేవనియు యివి రెండును వేర్వేరు రీతుల ఉపయోగించుననియు గుర్తింపసాగిరి.

అనేక రాష్ట్రప్రభుత్వములు క్రిమముగా వీని అవసరము గుర్తించి ప్రదర్శనములద్వారాను విక్రయశాలల మూలమునను వీని పనితనమును ప్రదర్శించియు దీనికి ధన సహాయము చేసియు ప్రోత్సహించసాగినవి. ఉదాహరణకు హైదరాబాదు రాష్ట్రమున బీగదులో బిడిరీవేర్ పరిశ్రమయు, సిద్ధిపేటలో సిల్కులును, నిర్మల్ ఆటనస్తువులును, ఒరంగల్లు తివాళీలును పేరు పొందినవి. ఇందులకు ప్రభుత్వము చేనేత మున్నగు పరిశ్రమలలో తరిఫేడిచ్చుటకు Village Industries Training Centre అను సంస్థను నెలకొల్పియు, వస్తు విక్రయమునకై Sales Depot అను విక్రయ కార్యాలయము నేర్పరచియు, ఒక పంచవర్ష ప్రణాళికను రచించి తద్వారా Industrial Cooperatives అనగా పారిశ్రామిక సహకార సంఘములు నెలకొల్పియు ప్రోత్సహించుచున్నది. అట్లే ప్రభుత్వము వారు తమ కార్యాలయములకు వలయు అనేక పరికరములను కొనియు, యితర విధములను యీ పరిశ్రమలకు తోడ్పడుచున్నారు. కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులు, యితర ప్రాంతాలలో కూడ శిక్షణ కేంద్రాలు గలవు.

నేటి వస్తువులకొదువలో ఉత్పత్తి (Production) హెచ్చించుటకును నిరుద్యోగము నిర్మూలించుటకును వీని ఆవశ్యకత గుర్తింపబడినది.

ఇటీవల డాలర్ అనబడు అమెరికన్ నాణెము వహించిన ఆర్థిక ప్రాముఖ్యత తెలిసియే యున్నది. విదేశములందలి మన రాయబారులు ఈ వస్తువులపై విదేశీయులు ఆదరణ చూపుచుండిరని వాకొనియున్నారు. కావున ఈ

వస్తువులద్వారా జాలరు నాణెములను కూడ సంపాదించ
వచ్చునని ప్రభుత్వము గుర్తించుచున్నది.

గ్రామములలో వ్యవసాయ సంస్కరణలు ప్రవేశ
పెట్టబడినవి. హాళికునకు తీరిక కాలములో పని కల్పించి
అదనపు ఆదాయమును తెచ్చు గృహ పరిశ్రమలను పెంపొం
దించిననే అవి జయప్రదమగునను భావము ప్రకటించుచున్నది.

గృహ పరిశ్రమల అభివృద్ధికి అత్యంతావశ్యకములైన
విషయములు రెండు. అందు మొదటిది ఉత్పత్తికి సహాయము.
ముఖ్యముగా వాని ఉత్పత్తి వ్యయము తగ్గిన కాని అవి యంత్ర
పరిశ్రమలద్వారా ఉత్పత్తియైన వస్తువులతో పోటీ చేయ
జాలవు. మైనారు రాష్ట్రమందువలె చిన్నయంత్రముల నుప
యోగించుటద్వారా ఉత్పత్తియైన వస్తువుల నాణ్యముగ
చేసినయెడలనే వానిని కొనువారుందురు. కావున అందు
చక్కని పరిశోధన, కర్మకారులకు చక్కని తరఫీదు మిక్కిలి
ఆవశ్యకములై యున్నవి. ఈ విధముగా పనితనమును
హెచ్చించియు, ఖర్చును తగ్గించియు విదేశములలో విక్ర
యించుటకు పంపి మన రాయబారుల సహాయము స్వీకరిం
చియు, ప్రభుత్వానంతర వస్తువుల నందుండియే ఖరీదు చేసియు,
అవి అమ్మకముగుటకు వలయు పరిస్థితులు కల్పింపవచ్చును.

మన ప్రజలలో దారిద్ర్యము పోవలయునన్న, వివిధ
స్థాంతములలో లభ్యమగు ముడి సరకులు గృహపరిశ్రమ
లలో ఉపయోగించవలయును. వీటికి అంతగా పెట్టుబడి అక్కర
లేదు. దేశములో ఉత్పత్తి హెచ్చినగాని, ప్రజల కొనుగోలు
శక్తి హెచ్చదు. అందుచేతనే, రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళి

కలో, కుటీరపరిశ్రమలకు ముఖ్యస్థానము ఇయ్యబడినది. ప్రజలు కూడ వీటిని పోషించవలసిన బాధ్యత గలదు.

సహకార సంఘములు:— మన దారిద్ర్య నిర్మూలన కార్యక్రమమున స్వవసాయము అటు కుటీర పరిశ్రమలకు గూడ తోడ్పడగల సంస్థలు సహకార సంఘములు. వ్యక్తి సంఘమునకు, సంఘము వ్యక్తికి తోడ్పడవలయునను భావము నివి ప్రోత్సహించుచున్నవి. ఈ సంఘములు అవ్వలనిచ్చి పుచ్చుకొనునవి, వస్తు నిర్మాణ పంపకముల కేర్పడినవి అని రెండు రకములు. అవి ఇటు పట్టణములలోను అటు గ్రామములలోను కూడ వ్యవహరించుచు. ఇటు బ్యాంకువలె ధనమును దాచుకొనగోరువారికి సహకారులై అటు న్యాయమగు ఋణదాతవలె స్వల్ప వడ్డీలకు అప్పిచ్చుచు వాయిదాలపద్ధతిని రాబట్టుకొనుచు రైతు జనమునకు తోడ్పడును. వారిని ఋణదాతల బాధనుండి రక్షించును.

వస్తు సహకార సంఘముల విషయములో డెన్మార్కు దేశము ముందుకు వచ్చినది. అట్టి సంస్థ నొకదానిని హైదరాబాదు రాష్ట్ర ప్రభుత్వము కుటీర పరిశ్రమల పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద నెలకొల్పినది.

సహకారోద్యమములో మనము గుర్తింప వలసిన ప్రధాన విషయములు నాలుగున్నవి. ఇవియే దాని ప్రాముఖ్యతకు కారణములు.

దాని ఆశయము ఉన్నతమైనది. దేశములో కష్టనష్టములు లేక ఆర్థిక సమానత్వము తెచ్చుటకు “All for each and each for all” భావముకన్న ఉత్కృష్ట మార్గము

లేదని విజ్ఞులు గుర్తించినారు. కావుననే ఫిలిష్ఠియును దేవులలో
 “సహకరించు ఇగిరిపో” అను సామెత వ్యాప్తిచెందెను.
 (Co-operate or evaporate).

ఆర్థిక రంగమున సహకారోద్యమము మన రాజ
 కీయ ఆశయములకును అటు సాంఘిక జీవనమునకును కూడ
 అనుగుణ్యమైనది.

ఇందుకు అటు పరిమితలేని ప్రభుత్వ నిర్బంధము
 కాని ఇటు విచ్ఛలవిధి నిర్వహణ స్వాతంత్ర్యముగాని యుండక
 ఒకవంక ఎన్నికైన ధైర్యవంతులు మున్నగువారు కార్యనిర్వహ
 ణము చేయుచుండ మరొకవంక రిజిస్ట్రారు, ఇన్స్పెక్టరులు
 మున్నగు ప్రభుత్వోద్యోగులు ఈ నిర్వహణ విధానము,
 నియమబద్ధముగ నుండునట్లు చూచుచుండురు. చెన్నపురిలో
 ట్రిప్లి కేన్ సహకార సంఘము వంటి సంస్థలు యత్నాహుల
 చేతిలో ఈ సంఘములు ఎంతటి కృషి జరుపగలరో ఋజువు
 చేసినవి.

ఇటీవలి కాలమున సహకార సంఘములు తాము
 పరిస్థితులతోపాటు మార్పు చెందగలమని ఋజువు చేసినవి.
 ఇండ్లకొదవను తీర్చుటకు గృహనిర్మాణ సంఘము లేర్పడుట
 యద్ధమూలముగ కిరసనాయిలు మొదలగు వస్తువులకు కొదవ
 కల్గినపుడు ఆ వస్తువుల పంపకములో నివి చేసిన కృషి. శ్లాఘ
 నీయమైనది.

ఇందు వ్యక్తులకు మితిమీరిన ప్రాబల్యముండదు.
 కార్యనిర్వాహక వర్గము అందరి సమ్మతములపై నేర్పడును.
 ఏ ఒకరి పెట్టుబడియు ఒక పరిమితిని దాటి యుండదు. గ్రామ

సహకార సంఘ సభ్యుల బాధ్యత సామాన్యముగ వాటూ సొమ్మునుదాటి యుండదు.

మన ప్రాచీనులు ప్రతి గ్రామమునకు “అప్పిచ్చువాడు వైద్యుడు... మొదలగు వారు కావలయునని చెప్పిరి. సహకార సంఘము అప్పిచ్చుటయేగాదు, గ్రామములలో పాతుకొని పోయిన దారిద్ర్యము, స్వార్థభావము, ఋణభారము మొదలగు వ్యాధుల నివారణ చేయగల వైద్యశాలలు గూడ నై యున్నవి.

వ్యవసాయదారులకు అప్పులు యిచ్చుటకు, అనుభోక్తల అభివృద్ధికి, పారిశ్రామికులకు పరపతి యిచ్చుటకు గ్రామములలోగాని పట్టణములలోగాని గృహములు నిర్మించుటకు, ఆరోగ్యము కాపాడుకొనుటకు, యింకా ఎన్నోయితర విషయములలోను, సహకార సంఘములే మనకు ఎంతో సేవ చేయగలవు. భారతదేశము సహకార సమాఖ్యనిర్మాణమునకు సిద్ధముగా ఉన్నది. సామ్యవాద వ్యవస్థకుకూడ సిద్ధముగా నున్నది. దానిని నిర్మించుటలో సహకార సిద్ధాంతమే మనకు ఎంతో తోడ్పడగలదు. మనకున్న అనేకమైన కోరికలు, ఒకరితో ఒకరు సహకరించినపుడే, కొనసాగగలవు. ప్రాచీన భారతదేశములో కూడ యీ సిద్ధాంతము అమలులో ఉన్నట్లు చరిత్ర చెప్పుచున్నది. సహకార సిద్ధాంతమే మనకు శరణ్యమని వేరే వ్రాయనక్కరలేదు.

పద్మనైవేద్య ప్రతిరణము

కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులు

కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టు విధానము పంచవర్ష ప్రణాళికలో నొక అంతర్భాగమై యున్నది. దీని ప్రధానాశయము గ్రామాభ్యుదయము. ఈ ప్రణాళికలోని ప్రత్యేకత గ్రామాభ్యుదయ కార్యక్రమమును సమగ్రముగాను ఒకాముఖము గను నిర్వహించుట. ఈ నిర్వహణ కార్యక్రమములో ఒక రంగమునకు మరియొక రంగమునకును మధ్య సమన్వయము కల్పించుటయు ప్రభుత్వ కృషితోడుగ గ్రామస్థుల స్వయం కృషిని జోడుచేసి గ్రామస్థులుకూడ ధనసహాయమునగాని కృషి రూపమునగాని సహకారము నిచ్చునట్లు చేయుటయు కూడ ఇందలి ప్రత్యేక విశేషము. ఇంతవరకు భారతదేశమందు గిగి కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులు నెలకొల్పబడినవి. హైదరాబాదు రాష్ట్రమున 3 జిల్లాలలో అనగా వరంగల్లు, నిజామాబాదు, రాయచూరు జిల్లాలలో నివి నెలకొల్పబడినవి. ప్రతి కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టు క్రిందను 300 గ్రామములుండును. అనగా వైశాల్యమును బట్టి 3750 - 7500 చ॥మైళ్ళు గల ప్రదేశము దీని క్రిందనుండును. అందలి జన సంఖ్య సుమారు 2 లక్షలు వ్యవసాయము చేయబడెడు అందలి భూమి సుమారు 60 లక్షల ఎకరములు నైయుండును. ప్రాజెక్టు కార్యక్రమమును నిర్వహించుటకు Executive Officer అను కార్య నిర్వహణాధికారి యుండును.

ప్రతి ప్రాజెక్టు ప్రదేశము మూడు డెవలపు మెంటు బ్లాకుల క్రింద విభజింపబడును. ప్రతిబ్లాకు అయిదు గ్రామ

ములు గల సమూహములుగ విభజింప బడును. ప్రతి గ్రామ మున్నూ గ్రామ లెవెల్ వర్కరు అను వాని క్రిందనుండును. వీనికి తరిగ్గిదు నిచ్చుటకు ఫార్ములేషన్లు వారి సహాయముతో ఒక బోధనాశాల నెలకొల్పబడినది. వివిధ విషయముల సమన్వయ మిడిద్యోగి చేతనే నిర్వహింపబడును.

ప్రభుత్వశాఖలవారు సహాయముచేసిననూ ప్రధానముగా ఇందుకు కృషిచేయవలసిన వారు ప్రజలే. వారు కృషిచేయవలసిన రంగములు వ్యవసాయము, రాకపోకల మార్గములు - విద్య, ఆరోగ్యము, ఉపవృత్తులు, నివాస సౌకర్యములు, సాంఘికాభ్యుదయము, ప్రజలయం దుత్సాహము కలుగచేసి వారిందు పాల్గొనుటకనకాశము కల్పించుటకు భారతసేవక సంఘమును సంస్థ నెలకొల్పబడినది.

ఈ కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టుల విధానము ముఖ్యముగా వ్యవసాయమునకు సంబంధించియున్నదను ఒక విమర్శ గలదు. కాని నేటి మన ప్రధానసమస్య ఆహార సమస్య. మన ప్రజల ముఖ్య వృత్తి వ్యవసాయము. మనది గ్రామములతో నిండిన దేశము అట్టి పరిస్థితిలో వ్యవసాయము తదనుబంధిత విషయములకు ప్రాధాన్యత లభించుట సహజమే.

ఈ కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టు విధానమువలన మన ప్రజల జీవన ప్రమాణము పెంపొంది మన గ్రామసీమలు అభ్యుదయము గాంచునని ఆశించెదముగాక. అనగా రోడ్లను వృద్ధిచేయుట, గృహ పరిశ్రమలను పెంపొందచేయుట, పాఠశాలలు స్థాపించుట, పశువుల అభివృద్ధికి తోడ్పడుట సహకార సంఘములు స్థాపించుట, గ్రామసీమల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి

తోడ్పడుట, సామాజిక ప్రాజెక్టులయొక్క ముఖ్యపరమావధి. యిది జయప్రదముగా జరుగుటకు ప్రజలు తోడ్పడవలసి యున్నది. యిది ప్రజాభ్యుదయ కార్యక్రమము. దీనిలో ప్రభుత్వమువారు కూడ తోడ్పడవరు. కాని గ్రామాల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి ప్రజలే శ్రద్ధ వహించవలెను. మన రాష్ట్రములో అనేకచోట్ల ప్రజలు విరివిగా విరాళములు, శ్రమదానము, ధనసహాయముచేసి, యీ కార్యక్రమమునకు ఎంతో తోడ్పడియున్నారు. కొన్ని సంవత్సరములలో దేశము లోని అన్ని ప్రాంతములలోను జాతీయ విస్తృతకేంద్రములు స్థాపింపబడును. ప్రజలు, వారివారి గ్రామాల అభివృద్ధికి, ప్రభుత్వ సహాయముతో తోడ్పడవలయును. కొన్ని దినముల తరువాత, వారే పూర్తి బాధ్యత వహించవలెను. ఆ నాడే మన గ్రామసీమ, అభివృద్ధి పొందగలదు. కనుక, కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులు, ప్రజల ఉద్యమమని, కేవలము ప్రభుత్వము వారిదికాదని గుర్తించవలయును.

పదునారవ ప్రకరణము

విద్యా విదానము

విద్యయనగా జ్ఞానమును ఇచ్చునది. జ్ఞానములేనివాడు పశువుతో సమానుడు. విద్యను రెండు భాగములుగా విభజించవచ్చును. ఒకటి సాధారణ విద్య, రెండు వృత్తి విద్య. నేటి సాధారణవిద్యకు పునాదులు బెంటింగ్ ప్రభువు పరిపాలనా కాలమున అతని కార్య నిర్వాహక వర్గమున సభ్యుడైన మెకాలే అను వానిచే వేయబడినవి.

సాధారణ విద్యాభవనమున మొదటి సోపానము ప్రాథమిక విద్య. గోఖలే మొదలగు ప్రముఖులు యిది ప్రజలందఱు కును నిర్బంధమును ఉచితమును కావలయునని కృషి చేసి యున్నారు. నేడు దీనిని హైదరాబాదు రాష్ట్రమున ప్రవేశ పెట్టుటకు ప్రభుత్వము వారొక శాసనము చేసి యున్నారు. ఇందువలన ప్రజా ప్రభుత్వమున ప్రజలు తమ కర్తవ్యమును సక్రమముగా నిర్వహింపగలరు. ఈ ప్రాథమిక పాఠశాలలు రెండు విధములు. ప్రభుత్వ పాఠశాలలు, ప్రభుత్వేతర పాఠశాలలు. నేడు అనేక గ్రామములలో ప్రభుత్వ పాఠశాలలు గలవు. విద్యా విషయములలో వెనుకబడిన హరిజనులు మొదలగు వారికి ప్రత్యేక పాఠశాలలున్నవి. ప్రభుత్వేతర పాఠశాలలకు ప్రభుత్వము ధన సహాయము చేయును. పరిశోధి కారులు ప్రభుత్వము తరపున వీనిని పరీక్షింతురు.

సెకండరీ విద్య:— సాధారణ విద్యాక్రమమున నిది రెండవ మెట్టు. సెకండరీ పాఠశాలలను రెండు విధములుగా

విభజింపనచ్చును. ఒకటి మాధ్యమిక పాఠశాలలు. రెండవది ఉన్నత పాఠశాలలు. ఉన్నత పాఠశాలలో విద్య ముగిసిన తర్వాత ఆ విద్యార్థులకు సమిష్టిగా పరీక్ష జరిపి అందు ప్రస్తుతను కళాశాల విద్యార్థులుగ పోకటొందురు. ఈ పాఠశాలలలో గూడ కొన్ని ప్రభుత్వేతర పాఠశాలలు గలవు. ఇటీవల ప్రైవేట్ విద్యావ్యాప్తికై పెక్కు బాలికా పాఠశాలలు నెల కొల్పబడినవి.

ఉన్నత విద్య అనగా కళాశాలలో గరువైనది విద్య. చెన్న రాష్ట్రమున యస్. యస్. యల్. సి. అను పరీక్షను గాని హైదరాబాదు రాష్ట్రమున హెచ్. యస్. సి. పరీక్ష యందు గాని (ఇట్లే వివిధ రాష్ట్రములలో) ఉన్నత పాఠశాలలలో విద్యను ముగించి పరీక్షయందు ప్రస్తుతైనవారు యిందుల కర్హులగుదురు ఈ కార్యక్రమమును నడిపించు సంస్థపేరు హె. యస్. సి. బోర్డు. ఉన్నత విద్య అంతయు విశ్వ విద్యాలయమువారి ఆధీనమున నుండును. మన ఉస్మానియా విశ్వ విద్యాలయమువారు బి. ఎ., యమ్. ఎ., మొదలగు సాధారణ విద్యా పట్టములకేగాక వైద్యము, విద్యా బోధన, ఇంజనీరింగు, న్యాయశాస్త్రము మొదలగు శాఖలలో M.B., B.S., L.L.B., L.L.M., B.T., B.E.D. మొదలగు పట్టముల నొసంగు విద్యా శిక్షణకు ఏర్పాటు చేసియున్నారు. విశ్వ విద్యాలయము వారి న్యాయమున అనేక ప్రదేశములలో ఉన్నత విద్య గరువు ప్రయివేటు సంస్థలు గలవు.

విద్యా శాఖకు ప్రధానాధికారి డైరెక్టరు (నాజిమ్) సెకండరీ విద్య అతని ఆధీనములో నుండును. అతనికింద

ఉపాధికారులు, సహాయాధికారులు, జిల్లా అధికారులు ఉండురు.

విద్యా విధానములో చాల మార్పులు రానున్నవి. సాంఘిక విద్యావిధానము బేసికు విద్యావిధానముగా మార నున్నది. అనగా, వృత్తులద్వారా విద్య నేర్పబడును. ఉన్నత పాఠశాలలు కూడ, బహువిధ ఉపయోగ (Multi purpose) పాఠశాలలుగా మారును. విశ్వవిద్యాలయములలో కూడ విద్యా విధానములో ఎన్నో మార్పులు రానున్నవి. ఏదీ ఎల్లున్నను, నూతన విద్యా విధానములో, వృత్తి విద్యకు ఎక్కువ తావుండును. అదే భారతదేశ ప్రజలకు శరణ్యము.

పదునేడవ ప్రకరణము

ప్రజారోగ్యము

ఆరోగ్యముయొక్క అనశ్చయతను వేరుగా చెప్పనక్కరలేదు. చక్కని ఆరోగ్యము మంచి మానసిక శక్తి నొసంగునని సామెత గలదు. మన దేశమునందలి సగటు ఆయుఃప్రమాణమే ప్రజారోగ్యము విషయములో జరుగవలసిన కృషిని స్పష్టము చేయుచున్నది. ప్రజాసౌఖ్య మరణములు, మలేరియా, తుయ మున్నగు వ్యాధుల నలన మరణములు మన దేశమునందు మిక్కిలి యెక్కువ. ఈ పరిస్థితులకు మూడు కారణములను పేర్కొన వచ్చును.

ఇందు మొదటిది అజ్ఞానము. మన దేశమున నిరక్షరాస్యులు పెక్కురున్నారు. వారి మనస్సులు మాఘత్యమునకు పుట్టినిండు. శాంతిసమునకు ఆటపట్టు. తుయ రోగితో కలిసి భుజించుట మున్నగు వానిని పట్టింపవలయునని కాని, టైఫాయిడ్ మున్నగు వ్యాధి వీడితులయొద్దకు పోవుటలో కొన్ని నియమములు పాటింపవలయుననిగాని, మరూచి మొదలగు వ్యాధుల నెదుర్కొనుటలో మానవ ప్రయత్నమునకు తావు కలదనిగాని వారికి తెలియదు. ఒకరు చెప్పినను గ్రహింపరు. కావున విద్యావ్యాప్తి చేయుటతోపాటు విద్యాధికులు అజ్ఞానులకు ఈ విషయము లన్నియు బోధింపవలయును. ఆరోగ్యవారములు మొదలగు కార్యక్రమము లిందులకు తోడ్పడుచున్నవి.

రెండవది దారిద్ర్యము. పండ్లు తినుట (తీసుకొనుట) కాని, వలసినన్ని పాలను సేవించుటకాని, తుదకు పుష్టికరమగు

సాధారణ ఆహారమునైనను వలసినంత పుచ్చుకొనుటకాని పేదలకు వీలుగాని విషయములు. మరియు షోరులకు సరియైన మంచినీరు, వలసిన గాలి అనసరము. దోమలు మున్నగు వానినుండి రక్షణ కావలయును. ఈ విషయమున కూడ మనము పెనుకబడి యున్నాము. ప్రజల గృహములు సాధారణముగా (అనేకములు) ఆనారోగ్య పూరితములు. దుర్గంధ భూయిష్టములగు పరిసరములుండును. దేశ దారి ద్ర్యము తొలగినయెడల ప్రజలు పుష్టికరమగు ఆహారము తినుటకుగాని, అటు ప్రభుత్వము మంచినీటివసతి, మురుగు కాల్వల నిర్మాణము మున్నగు సదుపాయములు చేయుటకు గాని అవకాశము చిక్కును.

మూడవది మన దేశమున వైద్య సహాయము తక్కువ. వలసినంత మంది వైద్యులు లేరు. మంత్రసానులు మొదలగు సహాయులు లేరు. గ్రామ ప్రాంతములలో వైద్య సహాయము మిక్కిలి తక్కువ.

ప్రజలకు ఆరోగ్యము సరిగా నుండువలయునన్న ఆ కార్యక్రమమున రెండు భాగములున్నవి. ౧. నివారణ, ౨. చికిత్స - టీకాలు ఇంజక్షనులు మొదలగు వానిబ్వారా కలరా, మశూచి మొదలగు వ్యాధులను అరికట్టవచ్చును. చికిత్స విషయములో ప్రభుత్వమువారు పెక్కు వైద్యశాలలను నెలకొల్పవలయును. వైద్య పట్టములు బడసిన యువకులు ఉత్సాహముతో గ్రామములకు పోయి అచట ప్రజలకు సేవ చేయవలయును. యదార్థమగు వైద్యవిద్య లేక బూట

కవు మాటలతో ప్రజలను మోసము చేయుచున్న ప్రాచీన
 వేషధారులను శిక్షించవలయును. అట్లొపతి వైద్యులతోపా క
 సమరులగు యునాని, ఆయుర్వేద, హిందూ యోగి నిపుణు
 లను ప్రోత్సహించవలసియున్నది. గాఢము గాఢమునకు పర్య
 టించు వైద్య ప్రముఖుల సహాయము నేర్పరుచుటకూడ
 అవసరము.

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము

హిందూదేశ పరిపాలనము

మన దేశచరిత్రయందు ఆగష్టు పదునైదవ తేదీయు జనవరి యిరువది ఆరవ తేదీయు చరిత్రాత్మక దినములుగ పరిగణింపబడుచున్నవి. ఆగష్టు పదిహేను ౧౮౪౭ మనకు స్వాతంత్ర్యము లభించిన దినము. జనవరి ౨౬ వ తేదీ ౧౮౫౦ సంవత్సరమందు మన నూతన రాజ్యాంగము అమలులోనికి వచ్చిన దినము. ఈ సందర్భమున మనకు సహజముగ రెండు ప్రశ్నలు స్ఫురింపగలవు.

జనవరి ౨౬ వ తేదీన అమలులోనికి వచ్చిన రాజ్యాంగ విధాన మెట్టిది?

అది అమలులోనికి రాక పూర్వము మన దేశమందు అమలులోనున్న రాజ్యాంగపద్ధతి ఏమి?

అందు రెండవ ప్రశ్నకు సహజముగా మొదట సమాధాన మియ్యవలసియుండును.

ఆంగ్ల ప్రభుత్వమువారు ౧౮౫౮ లో ఇండియా పరిపాలనను తూర్పిండియా వర్తకసంఘము వారినుండి గ్రహించిరి. వారు అధికారమును ౧౮౪౭ లో భారతీయులకు స్వాధీనము చేయుటకు పూర్వము కొన్ని సంస్కరణములనుచేయకపోలేదు. అందులకు ముఖ్య కారణములు కొన్ని గలవు. భారతీయులను స్వపరిపాలనకు తయారు చేసెదమని విక్టోరియా రాణి ప్రకటనలో వెల్లడించిన భావము వారిపై నొక గొప్ప

బాధ్యత నిడెను. పాశ్చాత్య విద్యా విధానము భారతీయ యువకులలో నవ చైతన్యమును కల్పించెను. ౧౮౮౫ భారతీయములు ప్రభుత్వమునకు తమ కోర్కెలు వెల్లడించుటకు భారత జాతీయ మహాసభను నెలకొల్పిరి. ఆ సంవత్సరము గాంధీ మహాత్ముని నాయకత్వమున ప్రభుత్వముపై ఒత్తిడిని తెచ్చి భారతీయ స్వాతంత్ర్యమునకై కృషి సాగించెను.

౧౯౦౭ వ సంవత్సరమునకు పూర్వము బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము వారు ప్రవేశపెట్టిన సంస్కరణములలో మూడింటిని ముఖ్యముగా గుర్తుంచుకొన వలసియున్నది. అందు మొదటిది మింటో-మాల్లే సంస్కరణలు. (౧౯౦౯) శాసనసభ్యుల సంఖ్య హెచ్చించుటయు స్థానిక సంస్థలవారు కొందరి నెన్నుకొనుటకు అవకాశమిచ్చుటయు, ప్రత్యేక నియోజక వర్గములను మతవర్గముల వారికిచ్చుటయు ఇందలి ముఖ్యలక్షణములు. ఇందువలన భారతీయులకు లభించిన అధికారము స్వల్పము. మత ప్రాతినిధ్యమువలన భారత జాతీయ ఐక్యతకు కల్గిన హాని మిక్కుటము.

ఈ సంస్కరణముల తర్వాత ౧౯౧౯లో మాంటేగూ-చెమ్సుఫర్డు సంస్కరణలు వచ్చెను. ఇవి మొదటి ప్రపంచ యుద్ధములో భారతీయులు చేసిన సేవకు పారితోషికమని ఆంగ్లేయ అధికారులు ప్రకటించిరి. ఒక పరిమితిగల అధికారము గల వారిందరు ఓటింగ్ హక్కుగలవారైరి. ఫిల్లీలో కేంద్ర శాసనసభ, స్టేటు కౌన్సిలు అను సభలు నెలకొల్పబడెను. రాజప్రతినిధి కార్యనిర్వాహక సభ్యులు ఈ సభలకు బాధ్యులు కాదు. రాష్ట్రములో ద్వంద ప్రభుత్వ విధానము ప్రవేశపెట్ట

బడెను. విద్య, ప్రజారోగ్యము, స్థానికసంస్థలు మొదలగు శాఖలు ప్రజా ప్రతినిధులగు మంత్రులకు స్వాధీనపరుపబడెను. వీరు శాసనసభకు బాధ్యులు. కాని పోలీసు ఆర్థికశాఖ మొదలగు శాఖలు ప్రభుత్వ నియమితులగు కార్యనిర్వాహక సంస్థల చేతులలో నుండెను. వారు శాసనసభకు బాధ్యులు కారు.

తరువాత రెండు కాండుటేబిల్ సమావేశముల చర్చల ఫలితముగా ౧౯౩౧ చట్టము ప్రకటింపబడెను. ఇందు కేంద్రమునకు సంబంధించినంతవరకు ఒక్క ఛెడరల్ కోర్టు తప్ప తక్కినది అమలులోనికి రాలేదు. కాంగ్రెసు లీగు సంస్థానాధిపతులు మున్నగువారు వేర్వేరు కారణములచే దానిని తిరస్కరించిరి. ౧౯౩౨ లో రాష్ట్రముతో సంబంధించిన భాగము అమలులోనికి వచ్చెను. కాంగ్రెసువారు ఏడు రాష్ట్రములలో పరిపాలనాధికారము స్వీకరించిరి. రాష్ట్రములలో ద్వంద్వ ప్రభుత్వ విధానమునకు స్వస్తి చెప్పబడి అన్ని శాఖలు ప్రజా ప్రతినిధులగు మంత్రులకు స్వాధీనపరచబడెను. వారు శాసనసభకు బాధ్యులు. శాసనసభ వారికి ప్రభుత్వము వారి ఆదాయ వ్యయ పట్టికను అంగీకరించు అధికారమియ్యబడెను. గవర్నరుకు కొన్ని సందర్భములలో మంత్రుల సలహాను తిరస్కరించుటకు అధికారమియ్యబడెను. కొన్ని రాష్ట్రములలో లెజిస్లేటివ్ అసెంబ్లీ, కాన్సిలు అను రెండు శాసనసభలు స్థాపింపబడెను. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధము వచ్చినది. కాంగ్రెసు వారు అధికారము విడనాడిరి. గవర్నరు పరిపాలన కాంగ్రెస్ వారు పాలించు రాష్ట్రములలో ఏర్పడెను. కేంద్రమున ౧౯౩౯ చట్టము సమకరించి పరిపాలన సాగుచుండెను.

౧౯౪౬ వ సంవత్సరమున మన రాజ్యాంగ పరిషత్తు పని ప్రారంభించినది. ౧౯౪౭ లో ఇండియా స్వతంత్ర దేశమయెను. ౧౯౫౦ జనవరిలో నూతన రాజ్యాంగ చట్టము అమలులోనికి వచ్చినది.

ఈ రాజ్యాంగ చట్టమునందలి నిబంధనలను పరిశీలించుటకు పూర్వము ఇంగ్లీషు ప్రత్యేక లక్షణములు కొన్నింటిని గుర్తింపవలసియున్నది.

అనేక మంది ప్రముఖ న్యాయవాదులు రాజ్యాంగ వేత్తల కృషి ఫలితముగా ౧౯౪౬ దేశంబకు నుండి ౧౯౪౯ నవంబరు నెల వరకు జరిగిన కృషి ఫలితముగా నుమారు ౨౪ లక్షల రూపాయల ఖర్చుతో తయారైన యీ రాజ్యాంగ చట్టము ప్రజల స్వయం నిర్ణయహక్కు అను సూత్రముపై నాధారపడినది. దీనికొరకే భారతీయులు అచార త్యాగము చేసిరి.

ఈ రాజ్యాంగ చట్టము హత్యయొక్కతను గూర్చి శ్రద్ధ వహించినది. మన రాజ్యము మతాతీత రాజ్యము (Religiously neutral) అని ప్రకటించియు, ప్రత్యేక నియోజక వర్గములను రద్దు పరచియు, భారత పౌరుడగు స్వక్తి తత్కారణమున వివిధ రాష్ట్రములన్నింటి పౌరుడగునని ప్రకటించియు, నయోజనపట్టింగు హక్కు సంగీకరించియు, నిమ్నజాత్యభ్యుదయమును గూర్చి నొక్క వక్కాణించియు, హత్యయొక్కతను నిలబెట్టుటకు తగిన చర్యలు తీసికొన్నది.

ఫెడరల్ ప్రజాస్వామ్యమును ఆశయముగా కలిగినయీ చట్టము అవసరమగుచో వలయునపుడు ఐక్య రాజ్యముగా

వ్యవహరించు కట్టుదిట్టములు చేసినది. ఇందు ౨౭ రాష్ట్రములుండును. అవి మూడు భాగములు చేయబడినవి. అవియే ఏ, బి, సి తరగతి రాష్ట్రములు. ఏ తరగతి రాష్ట్రములనగా పూర్వము బ్రిటిషువారిచే గవర్నరుల ద్వారా పాలింపబడినవి. బి తరగతి రాష్ట్రములనగా పూర్వము స్వదేశ సంస్థాన ధీశులచే పాలింపబడునవి. సి తరగతి రాష్ట్రములనగా పూర్వపు ఛీఫ్ కమిషనర్ రాష్ట్రములు. కాని వాని అధికారములు సమానమైనవికావు. ఇటీవల ఆంధ్ర రాష్ట్రము నిర్మింపబడుట వలన ఏ తరగతి రాష్ట్రముల సంఖ్యకు మరియొకటి చేరినది. ఇటీవల భారతప్రభుత్వ రాష్ట్రపునర్వ్యస్థీకరణమునకై సూచనలు చేయుటకు ఛజలాల్ దివారణ సంఘము నియమించబడెను. ౬౬ విషయములు కేవలము కేంద్రము క్రిందను, ౬౬ విషయములు కేవలము రాష్ట్రముల క్రిందను ౪౭ విషయములు సమిష్టిగా ఉభయుల క్రిందను ఉండును. వీనియందెవరైన తమ అధికారము సతికృమించినచో సుప్రీమ్ కోర్టువారు ఇది అశాస్త్రీయమని ప్రకటింపవచ్చును. అట్లు ఫెడరల్ యూనిటరీ విధానములను మిళితము చేయుటతో పాటు అధ్యక్ష పార్లమెంటరీ విధానములను గూడ సమన్వయించినది.

ఈ రాజ్యాంగ చట్టమును మార్పుచేయుట కడు కష్టసాధ్యము కాదు. పార్లమెంటులో నిర్ణీత ప్రత్యేక అధిక సంఖ్యామోదము, సగము కన్న తక్కువ సంఖ్యకాని రాష్ట్ర ప్రభుత్వముల అంగీకారమును పొందవలసి ఉన్నది.

ప్రభుత్వము యధేచ్ఛముగా వ్యవహరింపకుండ అదుపులో నుంచుటకు పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్, ఆడిటర్ జనరల్

కార్యాలయము, న్యాయస్థానములను సంస్థలు కల్పింపబడినవి. ఇందలి నిబంధనలను మూడు భాగములుగా చేయవచ్చును.

ఏ రాజ్యాంగ తత్వమును నిర్బంధించునవి :- ఇందు పేర్కొనవలసినవి ప్రాథమిక హక్కులు, ప్రభుత్వరాజనీతి నిర్దేశక సూత్రములు, సమానత్వము, స్వక్తిస్వాతంత్ర్యము, వాక్స్వాతంత్ర్యము, సభాస్వాతంత్ర్యము, సమానము, ఏ వృత్తి అయిన అవలంబించుట మొదలగు వానికి సంబంధించినవి ప్రాథమిక హక్కులు. స్వాతంత్ర్యము విద్యా విజ్ఞానపు హక్కులు ఎల్లరకు అంగీకరింపబడినవి. వీనిని న్యాయస్థానముల ద్వారా అమలు జరుపుకొన వచ్చును. అందరు ప్రజలకు జీవనోపాధి కలిగించుట, నిర్బంధోచిత ప్రాథమిక విద్యా సౌకర్యములు కలిగించుట, వృద్ధాప్యము, రోగము, నిరుద్యోగము మొదలగు సందర్భములలో సహాయము న్యాయ కార్య నిర్వాహక శాఖల విభజన, ఇవి ప్రభుత్వ రాజనీతినిర్దేశక సూత్రములు. వీనిని న్యాయస్థానముల ద్వారా అమలు జరుపుకొనుట కేవలం హక్కులేదు.

బి. కేంద్రప్రభుత్వమును గూర్చిన అంశములు :- కేంద్రమున కార్యనిర్వాహణాధికారి అధ్యక్షుడు. అతడు దాదాపుగ అంగ్ల దేశమున రాజువలె వ్యవహరించును. కేంద్ర రాష్ట్రీయ శాసనసభ్యులచే అతడెన్నుకొన బడును. అతని పదవీ కాలము ఐదు సంవత్సరములు. అతడు తిరిగి ఎన్నుకొన బడవచ్చును. అతనికి కేంద్ర, గాఢ ప్రధాన న్యాయమూర్తులను, న్యాయమూర్తులను నియమించుటకు, నేరస్తులకు తుమాఖిత్ నొసగుటకు ఆర్డినెన్సులను జారీ చేయుటకు పార్ల

మెంటులో ప్రసంగించుటకు శాసనములపై ఆమోదముద్ర వేయుటకును అసాధారణ పరిస్థితులలో ఇతర ప్రత్యేకాధికారములును ఉండును. అధ్యక్షుడు పదవిని విసర్జించినప్పుడుగాని, తన బాధ్యతలను నిర్వహింపజాలని పరిస్థితులలో నున్నపుడు కాని అధ్యక్షుడుగా వ్యవహరించుటకు ఉపాధ్యక్షుడుండును. అతనిని పార్లమెంటు ఎన్నుకొనును. ఇతడు కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్టేట్సుకు అధ్యక్షుడుగా కూడ వ్యవహరించును. శాసనసభలలో అధికసంఖ్యకుల పక్షనాయకుని అధ్యక్షుడు ప్రధానమంత్రిగా ఆహ్వానించి అతని సలహాతో యితర మంత్రులను నియమించును.

యూనియన్ శాసనసభలు రెండు. అందు మొదటిది కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్టేట్సు. రెండవది ప్రజాప్రతినిధి సభ. ఈ రెంటికి గల భేదములు గుర్తింపవలసి యున్నది కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్టేట్సు శాశ్వతము. ఇందలి ౨౫౦ మంది సభ్యులలో మూడవ వంతు ప్రతి రెండు సంవత్సరముల పిదపను విరమించుదురు. ప్రజాప్రతినిధిసభ కాలము ఐదు సంవత్సరముల కొకసారి కాని ఒక్కొక్కప్పుడు అంతకుముందేకాని ముగియవచ్చును. ప్రజాప్రతినిధిసభ సభ్యులు (వీరి ప్రస్తుతసంఖ్య ౪౮౯) ప్రత్యక్ష పద్ధతిని వయోజనులచే ఎన్నుకొన బడుదురు. స్టేటు కౌన్సిల్ సభ్యులు పరోక్ష పద్ధతిద్వారా వచ్చినవారు. ప్రతి ౭౫౦, ౦౦౦ మించని ౫౦౦, ౦౦౦ తగ్గని జన సంఖ్యకు ఒక్కొక్క సభ్యుడుండును. ప్రజాప్రతినిధిసభ అధ్యక్షుడగు స్పీకరు ఎన్నుకొనబడును. ఆర్థిక సంబంధమైన బిల్లులు స్టేటు కౌన్సిల్ అనుమతి లేకనే శాసనములు కావచ్చును. రెండు సభల మధ్య అభిప్రాయ భేదము కలిగినయెడల సంయుక్త సమావేశముల ద్వారా

పరిష్కరింపవచ్చును. అధమ పక్షము సాలుకు రెండు సార్ల
యినను శాసనసభనుసమావేశపర్చవలెను. యూనియన్ ప్రభు
త్వపు మూడవ శాఖయైన సుప్రీంకోర్టును గూర్చి వేరొకచో
వ్రాయబడినది.

రాష్ట్ర పరిపాలనము:- పట్టికలో ౬౬ విషయములు
కేవలము రాష్ట్ర ప్రభుత్వముల యాజమాన్యము క్రిందను
౪౭ ఉభయుల యొక్క సమిష్టి యాజమాన్యము క్రిందను
ఉండునని ఇదివరకే చెప్పబడెను. రాష్ట్ర పరిపాలన దాదాపు
కేంద్ర పరిపాలన వలెనే ఉండును. పరిపాలనాధిపతియగు
గవర్నరు లేక రాజప్రముఖ్, కేంద్రమున అధ్యక్షుని వలెనే
వ్యవహరించును. దైనిందిన పరిపాలన మంత్రీవర్గము వారు
నిర్వహింతురు. వీరు సమిష్టిగా శాసనసభకు బాధ్యులు.
అస్సెంబ్లీ జీవితకాలము గె సంతకరాలు. మదరాసు, పశ్చిమ
బెంగాలు, బొంబాయి మొదలగు కొన్ని రాష్ట్రములలోని
రెండు శాసనసభలుండును. ఏ రాష్ట్ర అస్సెంబ్లీలో కాని
సభ్యుల సంఖ్య ౬౦ కు తక్కువగాక ౧౦౦ కు హెచ్చుక అనగా
ప్రతి ౭౫ వేల మందికి ఒక ప్రతినిధి యుండును. ఏ రాష్ట్రపు
కొన్నింటిలో కాని, ౪౦కి తక్కువ గాక దిగువ శాసనసభలోని
సంఖ్యలో నాలుగోవంతుకు మించని సంఖ్యగల సభ్యులుందురు.
వారు దిగువ శాసనసభ; పట్టభద్రులు, స్థానిక సంస్థలు మొద
లగు ప్రత్యేక నియోజక వర్గములచే ఎన్నుకొనబడుదురు.
కాని పార్లమెంటునందువలె సమిష్టి సమావేశములు జరుగవు.

న్యాయశాఖ:- మన రాజ్యాంగ నిర్మాతలు స్వతంత్ర
మైన న్యాయశాఖ ఆవశ్యకమును గుర్తించిరి. దేశమంతకు

సుప్రీం కోర్టు ఉండును. అందు 2 గురు న్యాయమూర్తులుందురు. వీరిని అధ్యక్షుడే నియమించును. ఉభయ శాసనసభలందు 2/3 మంది సభ్యులు ఆ మోదించిన తీర్మానముపై అతడు వీరిని తొలగింపవచ్చును. వీరు ౬గి ఏండ్ల వయస్సు వచ్చువరకు ఆ పదవిలో నుందురు. వారు ప్రారంభ వ్యాజ్యములు, (బిజినెస్ కేస్) అప్లేసు, విచారించుటకును కోరబడినచో సలహాల నిస్తుటకు నిర్దేశింపబడినారు. వీరికీబడు జీతములు మొత్తము రాజ్యాంగ చట్టముందే ఉదహరింపబడినవి. ఎ. బి. తరగతి రాష్ట్రములలో హైకోర్టు లుండును. వారి నియామకము, తొలగింపు అధ్యక్షుని అధికారములో నుండును. వీరు విశమింపవలసిన వయస్సు ౬౦ సంవత్సరములు మాత్రమే. వీరి క్రింద జిల్లా జడ్జీలుందురు. వీరందరి అర్హతలు మొదలగు విషయములు రాజ్యాంగ చట్టమున స్పష్టముగా నిర్వచింపబడినవి.

హైదరాబాదు రాష్ట్రము:- పోలీసుచర్యపిదప హైదరాబాదు రాష్ట్రము ఇండియా యందలి అంతర్భాగమైనది. కావున ప్రత్యేకత్వమును నూచించు దిగుమతి నుంకములు ప్రత్యేక నాణ్యము వగైరా రద్దు చేయబడినవి. రెండవ మార్పు ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వము అమలులోనికి వచ్చుట. ౧౯౫౨ లో జరిగిన ఎన్నికల ఫలితముగా శాసనసభకు బాధ్యులైన మంత్రీవర్గమువారు పాలించుచున్నారు. మన శాసనసభలో సభ్యుల సంఖ్య ౧౦౫.

వయోజన వోటింగుతో నేర్పడిన మొదటి ప్రజాస్వామిక శాసనసభ్యులైన యీ సభవారు ప్రజాక్షేమమునకై

అనేక శాసనములు చేసియున్నారు. నిర్బంధ పాఠశాల విద్యను ప్రవేశ పెట్టుట, జిల్లాబోర్డులు మొదలగు స్థానిక సంస్థల నెలకొల్పుట, భూసంస్కరణలను ప్రవేశ పెట్టుట మొదలగు విషయములపై యీ సభయందు తీర్మానింపబడినవి. ప్రతి సాలున ఆదాయ వ్యయ పట్టిక శాసనసభయందామోదింప బడును. ఆ సమావేశముననే రాజప్రముఖ్ శాసనసభలో ప్రసంగించును. విద్య, ఆరోగ్యము, పరిశ్రమలు మొదలగు ప్రజాభివృద్ధి ప్రణాళికలపై అధికముగా వ్యయము చేయుట కును, నిరుద్యోగము మొదలగు వానిని నిర్మూలించుటకును ప్రభుత్వము తీవ్ర కృషి చేయుచున్నది. 56 అక్టోబరులో రాష్ట్ర విభజన జరిగిన వెంటనే రాజప్రముఖ పదవి రద్దు కాగలదు.

పంతొమ్మిదవ ప్రకరణము

ప్రపంచ శాంతి

ఈ ప్రపంచమునందు అనేక యుద్ధములు జరిగినవి. యూరపులో నూరు సంవత్సరముల యుద్ధము, ఏడు సంవత్సరముల యుద్ధము, క్రీమియన్ యుద్ధము మొదలగునవి, మన దేశమున కలింగయుద్ధము, పానిపట్టు యుద్ధము కర్ణాటక యుద్ధము మొదలగునవిట్టివే. పూర్వకాలమున రాజ్యము వీరభోజ్యమును సూత్రమారాధింపబడుటయే యీ యుద్ధములకు కారణమయ్యెను.

పాచీన కాలమున యుద్ధమనగా రెండు సైన్యముల మధ్య జరుగు పోరాటమై యుండెను. కావున వీనివలన జరుగు నష్టము పరిమితమైయుండెను. కాని మొనటి ప్రపంచ యుద్ధము నాటికే (౧౯౧౪-౧౯౧౮) ప్రపంచమున శాస్త్రజ్ఞానము వృద్ధియయ్యెను. యుద్ధమువలని ప్రమాదము అధికమయ్యెను. అంతేగాక శాస్త్రమువలన దేశములు ఒకదానికొకటి మిగుల సన్నిహితములగుటచే యుద్ధజ్వాలలు ఒక దేశమునుండి మరి యొక దేశమునకు మిగుల త్వరితముగా వ్యాపింపజొచ్చెను. కావున ఏ దేశమునకు అసంతృప్తి కల్గినను దాని ఫలితములు ప్రత్యర్థి దేశముననేగాక ప్రపంచమునందంతటను వ్యాపించు నను సూత్రమును నాటి విజేతలైన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులును వారి మిత్రులును గుర్తింపరైరి. జర్మనీపై విధించిన కఠిన నిబంధనలవలన మరల రెండు దశాబ్దములలోపలనే రెండవ ప్రపంచ యుద్ధమానన్నమాయెను.

ఈ యుద్ధము ౧౯౩౯ లో ప్రారంభమాయెను. ఈ యుద్ధకాలములో జరిగిన భీభత్సమును వర్ణించుట అశక్యము. అనేక గ్రామములు, పట్టణములు నేలమట్టములై నవి. కోట్ల కొలది ప్రజలు మరణించిరి. లేదా వికలాంగులైరి. వస్తువులు కొరతయై పోయినవి సబ్ మెరిక్, విమానము, ట్యాంకు, ఆటంబాంబ్ మున్నగు సాధనములవలన ఎంతయో ప్రమాదము జరిగినది.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధమున జరిగిన ప్రమాదమును గుర్తించి అమెరికాకు నాడు అధ్యక్షుడైన వుడ్రో విల్సన్ అంతర్జాతీయ సోదరభావమును పెంపొందించి యుద్ధముల నిర్మూలించుటకు నానాజాతి సమితిని స్థాపించినాడు. కాని అనేక దేశములు తమ స్వార్థమునకై యీ సమితిని ఉపయోగించుకొన గోరినవి. తమ అహితులగు రష్యా వంటి దేశములకు స్థానము నిరాకరించినవి. ఏ దేశపు అధ్యక్షుడు దీనిని నెలకొల్పినో ఆ అమెరికా దేశమే దీని నుండి వైతొలగెను. జపాన్, ఇటలీ, జర్మనీ దేశము యీ సంఘముయొక్క ఆజ్ఞలను వ్యతిరేకించుటకు కూడ సాహసించినవి. వానిని నివారించుటకు సమితి సమర్థము గాకుండెను. దానితో ఈ సమితి యునికి నిష్ఫలమయ్యెను.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలమున మిత్రమండలివారు శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో సమావేశమున ౧౯౪౫ ఐక్యరాజ్య సమితి (యు. యన్. ఒ.) అను సంస్థను నెలకొల్పిరి. దీని ఆశయముకూడ యుద్ధ నిర్మూలనము, శాంతి రక్షణ, ఆర్థిక,

విజ్ఞానాది రంగములలో పరస్పర సహకారమును పెంపొందించుటయైనై యున్నవి. ఈ సంఘములోగల భాగములు అరు.

౧. జనరల్ అసెంబ్లీ,
౨. ఇన్టర్నాషనల్ (ఇది మిక్కిలి ప్రధానమైనది),
౩. అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానము,
౪. ఆర్థిక సాంఘిక సమితి,
౫. ధర్మ కర్తృత్వ సంఘము,
౬. శాస్త్ర విన్యాసక సమితి.

కాని ఐక్యరాజ్య సమితి కూడ వివిధదేశముల భేద భావములకు ప్రదర్శనశాల యైనది. ఏ విషయమును గుణా గుణములనుపట్టి పరీక్షింపజాలకున్నదనియు, సంకుచిత రాజకీయములు ప్రబలుచున్నవనియు ఇది గూడ వెనుకటి నానా జాతి సమితిని మించి ఏమియు చేయజాలదని కొందరు భయపడుచున్నారు.

కాని కొందరు ఇవన్నియు బాలారిష్టములనియు, యిది క్రమముగా ఐక్య ప్రపంచ ప్రభుత్వము (World Fadaration) నిర్మాణమునకు నాందీప్రస్తావన గాగలదనియు నమ్ముచున్నారు. అందు వ్యక్తియొక్క హక్కులు నిర్వచింప బడినవి. ఏది నిజమగునో కాలగర్భములోనేమి యిమిడియున్నదో కాలమే ఋజువు చేయగలదు.

ఇరువదవ ప్రకరణము

మన విద్యుత్త ధర్మములు

మానవునకు కొన్ని హక్కులు గలవు. కొన్ని విధులు గూడ యున్నవి. విధులను విస్మరించి హక్కులను మాత్రమే మనము కోరిన అది అరాజకమునకు దారి తీయును. హక్కులు లేక విధులను మాత్రమే నిర్వర్తించుటయే మిగిలిన అది బానిసత్వము అనిపించుకొనును. ఏ దేశమున ప్రజలందఱు హక్కుల ననుభవించుచు విధులను నిర్వర్తింతురో అచట నిజమగు నాగరికత వర్ధిల్లును.

ధర్మ భరితమగు రాజ్య నిర్మాణము ప్రాచీన కాలము నుండియు మహానీయుల ఆదర్శమైయుండెను. క్లెటో దానిని “Rupublic” (రిపబ్లిక్) అను గ్రంథమున చిత్రించెను. సర్ థామస్ మూర్ అను సతడట్టి ఆదర్శరాజ్యమును (యటో పియా) ఒక గ్రంథమున చిత్రించెను. గాంధీ మహాత్ముడు దానిని రామ రాజ్యమనెను. అట్టి ఆదర్శ వ్యవస్థకు గల పునాదులను అనేకులనేక విధముల నిర్వచించిరి. ప్రాచీన గ్రీకులు సౌందర్యము (Beauty) సత్యము (Truth) సోదర భావము (Goodness) నాగరికతకు పునాదులనిరి. ఇటీవలి పాశ్చాత్యులు సమానత్వము (Equality) స్వాతంత్ర్యము (Liberty) సోదర భావము (Antunity) మానవాభ్యుదయమున కావశ్యకముల నిరి. గాంధీ మహాత్ముడు సత్య అహింసలే మానవునిలో మానవత్వము నిలవ జాలుననినాడు.

కేవలము ప్రభుత్వ శాసనముల వలన ఏ దేశము బాగు పడజాలదు. ప్రతి వ్యక్తియు ఒక శాసన సభయై తనపై తాను నిబంధనలు విధించుకొన వలయును. కార్యనిర్వాహకుడై వానిని ఆచరణలోనికి తేవలయును. న్యాయస్థానమై తాను వాని నెంతసరకు ఆచరించినది ఆత్మపరీక్ష చేసికొన వలయును. ఉదాహరణకు మన రాజ్యము మతాతీత రాజ్యము (Secular State) అయియున్నది. కాని మన మందరము కుల, మత భేదములు లేక సమభావముతో వర్తించిననే యీ ఆదర్శము సఫలమగును.

అట్లే మన రాజ్యాంగము అస్పృశ్యతను చట్ట విరుద్ధమని ప్రకటించినది. మనము హృదయ పూర్వకముగా కృషి చేసినకాని ఈ నాంఘిక దురాచారము తొలగిపోదు.

“సర్వే జనాస్సుఖినో భవంతు” అనునది నేడు మన మనుసరింపవలసిన ఆశయము. నాడే మన దేశమునకుత్యాగ మొనర్చిన మహానీయుల యెడల మన కర్తవ్యము నిర్వర్తించిన వారమగుదుము. గాంధీ మొదలగు వారు ఆత్మార్పణ చేసిన అశయమదే. ఆ మాటను ఎవరును మరుషరాదు. ముఖ్యముగా దీనిని మరువకూడని వారు భావి భారత భాగ్యోదయ సుప్రతులైన విధ్యాధులు— మహా భారతమున చెప్పబడినట్లు:-

"అరులేయవి యెనునొంచిన,
 నరనర యుద్ధము తన మనంబున కగు చా,
 నొరుల కవిశేషులునె?
 పరమధర్మ పథములకెల్లన్."

అను ఉత్తమ భావము ఎల్లరు అనుసరింప వలసి
 యున్నది.

